

Andleger Psalmar og Kvæde

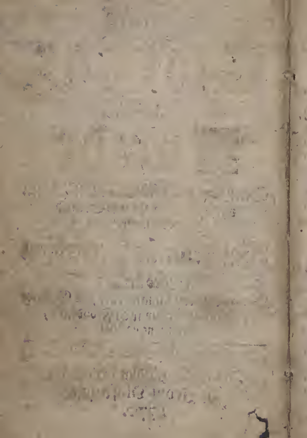
Sem saa Gudhræddi Kieñimann
og Ypparlega Þiood-Skalld
Saal. Sr.

Hallgrijmur Petursson

kveded hefur;
Og nu i Eitt eru samañtekner, til Gudræ-
kilegrar Brwkunar og Froodleiks,
þeim er nema vilia.

Seliast Jñbundnir 12. Fiskum.

Þrycktir aa Hoolum i Hialltadal
Af Jooni Olafs syni,
1770.

Til Lesarans.

Luckunar og Natturunar Gæfur, hvi yppar-legri þær eru i siaalfum sier, og siidur af daud-legum Mønum forskulldadar; til þess stærra At-hyglis, gudrækilegrar Medferdar og audmiwka-ra Packlætis vid Herra Natturunar og alls go-ods Uppsprettu skulldbinda þær oss: Sieu þær ei riettilega brwkadar, slesni þær ei til þess Tak-marks hvar fyrir vier erum skapadir, endurleyster og helgadir, kuña þær audvelldlega leida Meñ af-vega til Forsióomunar siña Skylldu Vecka, og verda jafnvel sem Sverd i Ods Maũs Hendi. Þessar Guds Gæfur hafa ꝏ moot, þa Frægsnis-laus Guds Otti stioornar heim, þa þær leidast, ladast og endurlisgast af heim saña Utskunar og Opiñberunareñar Anda, hrijfast fra þvi Jard-neska i Hæðernar, hefiast yfir medfædt Atgiørfi og setia ꝏ siina þaþ Stimpil er vitni ei einungis uñ Guds-sierdeilis Hylli vid þꝏ, helldur og þeirra Vidleitni i þvi eftir Megni ad efla Guds Dyrd, siina og Naungans Velferd. Hꝏ slykum af Guds Anda uppliistu og helgudu Skilnings og Hugvits Gæfum, hverra heilsu Atburder, ein-asti Tilgængr og mesta Yndi er ad giøra þess Vil-ia er þær gaf, og þiena siinum samchristnum, hef-ur ei Guds Orañsakañleg Milldi sett suma þꝏ, er þetta Land byggia og byggt hafa, þeir sie verd-skulldad hafa goodą Stiett og mikid Traust i Tr-

nñi. Gud veri þess eilijflega lofadur! Medal añara og margra þvilijkra, i hverra Saafum verdugt er Meñ prijsi Gud, hverra Miñing blijfur i Blessan og byriar aa Loft sie halldid hiaa ræktarsomum Eftirkomurum, var þad Andrijka Þiood-Skalld Sr. HALLGRYMUR Peturs Son. Eg hefi ad undañfornu reynt til, ad safna og til Prentingar ad undirbwa nockra þess Saaluga Guds Mañs Psalma og Kvedlinga, lijka wtgiefid stutt Agrip hañs Æfisogu, eftir þeim Ahölldum haft hefi: Viliañ og Vidburdena hafa margir goodir Meñ vel vyrdt, og sijdañ hid seinasta Upplag skiedi þessa Bæklings hafa nockrer ordid til þess, mz allri Astundan, bædi ad utvega mier fleiri Psalma og Kvedlinga, sem Sr. Hallgr. eru eignadir, og meddeila mier Eftirrettingar, sem vidkoma Æfi hañs. Hinar merkilegustu þesskyns hefi eg ad þacka hañs Haaæruverdugheit. Biskupenum i Skaa holti Hr. Finni Joonssyni, þeim Marafrooda Guds Mañi Profastenum Sr. Vigfwsa Joonssyni i Hijrar-Dal og Æruverdugum Sr. Þorvardi Audunarsyni i Saurbæ. A so froodra og vigtugra Maña Vitnisburdum, eiñig aa eñ nu tilverandi Skiolum og Skilrijkium er þa byggt eftirfilgiandi Jñtak ur Æfisogu Saal. Sr. Hallgrijms Peturssonar.

Sr. Sveinbiorn Þordarson og Þordijsar Fiñbogadottur, var medal Fyrirtaks-Presta i Hoola-Stifti i siñi Tijd: Þa hañ var Diaaku, fieck

Jon

Jon Biskup Vilhialmsson, honum sitt fullkomid Umbod i Þyngeyar-Sijslu, sem Bref, þar um giört, sinna Dagiß i Paaska-Viku 1431. sijnir. Arid 1463. var hañ ordiñ Officialis, og sama Embætti hafdi hañ 1483. eñ deydi 1490. epter þad hañ hafdi halldid Mœlastad i 22. Ar. Sr. Sveinbiorn ætti mørg Børn (Añalar segia 50.) medal hverra telst Sigurdur (Fadir Helgu, er Barna-Moodir var Jons Biskups Araßonar, og Hallgrijmur (kallast Sr. Hallgrijmur i einni Ættartølu Samtijning eg hefi-hast undir Høndum), sem Fadir var (1) Sr. Þorlaks a Stadarbacka, Fødur Hr. Gudbrands Biskups (2) Sr. Einars a Utskølum, hvørs Synir voru (a) Sr. Gudmundur Skoolameistari a Hoolum, sijdañ Prestur a Stadastad og Profastur i Snæfells Sijslu, og (b) Sr. Bergsveiñ a Utskaalum. 3. Sr. Gamaliels, Fødur Sr. Biarna first Skolameistara a Hoolum og sijdañ Prests ad Grenjadarstad; Sr. Gissurar og Þorkiels Hoola Raadsmañs. 4. Þorkiels, er Fadir var (a) Sr Odds a Hofi i Vopnafyrdi, Fødur Biarna a Bustarfelli Sijslumañs i Mœla-Þijngi, og (b) Olafs, Fødur Olafs Skoolameistara a Hoolum og sijdañ Prests ad Grijms-Twngum, hvar hañ misti Embættid. 5. Sr. Gissurar a Stadarbacka, Fødur Sr. Peturs i Vestmañeyum, hvørs Synir voru þeir Sr. Gissur, Sr Arngrijmur og Gisle, er myrdtur var i Eyunum 1692.

6. Gudmundar, er Fadir var (a) Hallgriims Grøf a Høfdastrønd, Fødur Peturs, Fødur Sr. HALLGRYMS, og (b) Þorbiargar Kviñu Sr. Jons Sveinssonar i Hollti i Ønundarfyrdi, Profasts i Vestara Parti Isafiardar-Syslu og hoalf-Broodur Mag. Bryniulfs Biskups i Skoalhollti. 7. Gudnyar, er Moodir var Sr. Þorkiels Ivarssonar i Sydølum. Moodir Sr. Hallgriims er nefnd Solveig, eñ Sistkin hañs voru, (a) Poall, hañs Syner Hallur og Gudmundur Fader Mad. Gudrunar, sem nu er a Hraunum i Fliootum (b) Gudrijdur, af hvørre komner eru Profastarner Sr. Hallgriimur Elldjarnsson a Grenjadarstad, Sr. Erlendur Jonsson a Hrafnagili, og margir fleyri

Petur Gudmundsson var, sakir Ættar, tekiñ hingad ad Hoolum af Hr. Gudbrandi, og var her Hringiari: Hønum fylgdi Sonur hañs Hallgriimur, fæddur 1614. eda þar um Bil; hefur hañ lært hier ad lesa og skrifa, og sa margfroodi Løgmañ Poall Vidal. skrifar (in Recensu Scriptorum & Poetarum Seculi XVI. & XVII.) hañ hafi nockurn Tijma i Skoola verid, og lagt þar fyrsta Grundvøll Booklegra Menta. Tvaist ad Hallgriimur hafi mist Skoolañ, eñ fyrir einhverra Noaunga siña Tilhlutan sigllt til Gluckstadar og komist sijdañ til Kaupmañahafnar, hvar hañ hafi þivonad hia nockrum Jaarnsmid, og ad

Mag.

Mag. Brinjolfur hafi feingid haň hadeň lausañ, aňadhvert 1631. þa haň i aňad siň reysu bied'aň, eftir haňs tveggia Ara Hierveru, edur (hvad lijklegra fijnist *) Are sijdar, ad haň iňgieck Conrectoratum i Rois-Keldu, og flutt so Maal haňs, ad haň var iňtekiň i Vor Frwe Skoola i Kaupenhafn: Took Hallgrijmur þar slijkum Fraňfórum, ad 1636. var haň komiň i (so kallada) Meistara-Lectiu. Fyrir gudrækilega Umsorgun og Orlæti Kongs Christians Fioorda, komu 38.

)o(Persoon,

* Reisu-Psalm, er hef 16. Vers og so byriar. "Jeg byria Reisu mijn JEsu i Nafni þijn, Hondiň þijn helg mig leidi" etc. Fiň eg i a. Psalma-Kverum m. fl. med þessari Fyrirskrift, "Reisu-Psalmur Sr. Hallgrijms Peturssonar, kvediň i Kaupenhafn Arid 1632. þa haň villdi reisa þadaň til Islands" Sie nu þetta riett, hefur haň fraa Jaarnsmidnum losast, lijklega Ared 1632. og þar haň hafdi i sijnu Fodurlandi lært ad lesa og skrifa, samt i Hoola Skoola nuumid nockud i Latinu, so hefur Mag. Brynjulfi sijnst Hallgrijmi gagnvænlegast, ad haň byriadi aftur med siň Lærdoom, einkum þar haň hef fundid hiaa honum goodar Naams Gaafur; þvi bad sijnist fiærri Lijkendum, ad med ollu O-lærdur Handverks-Drengur hefdi helldr til Menta, eň aňars Handverks, settur verid.

Persónur til Kaupenhafnar fraa Tyrkium, af Foolki því hernumid var og hiedan af Landi flutt 1627. Enn þar þetta Foolk skylldi lijtid eda eckert i Dønsku, þurfti þad med því væri einhver Islendskur feinginn, sem styrkti þad i þess Christendoome; var þess vegna Hallgrijmur feinginn ad lesa og tala fyrir því Guds Ord. Medal þessa wtleysta Foolks var Gudrijdur Simonsdootter (er søgd gift hafi verid Eyulfi nockrum, og halldid adur til i Stackagerdi i Vestmanneyum) til hverrár hann fieck þann Astar-Pocka, ad Vorid 1637. Þa þetta aanauduga Foolk skyllde reisa fraa Danmørk, yfirgaf Hallgrijmur Skoolann og foor med Gudrijdi wt hijngad. Komu þau wt i Keflavijk, og var Hallgrijmur þaa Pwlsmadur hiaa Dønskum umm Sumarid; enn eftir þeirra Burtsigling hafdi hann hvorgi Hæli; Gudrijdur Ol Barn i ytri Niardvijk hiaa Grijmi Bergssyni, Afa Profastsins Sr. Gisla Biarnasonar a Melum, enn þa taldist so til, ad Madur hennar var daudur, aadur enn hun took vid Barnenu, so Brotid reiknadist Fridlulijst. Snerist þa so fyrir Hallgrijmi, ad hann vard aahaangandi Arna a ytra-Hoolmi, Syni Gisla Þordarsonar Løgmanns, so hann skaut Skioli yfir hann þad eftir var Sumarsins, og reyndist hønum sijdann hinn mesti Hiaalpar-Madr.

Skømmu eftir þetta mun Hallgrimur hafa giptst Gudrijdi, og sijdann i stærstu Faatækt uppihaldid sier einhverstadar aa Sudurnesium, (i Koti

nockru

nockru, Baulu-Fæti þa kolludu, hefi eg sied skrifad, hvar uñ þo eckert vijst ælykta), añadhvort æ Vegum Arna edur i Hvalsneß-Hverfi, undir Skiooli Bondans þar Þorleifs Jonssonar, til þeß hañ, eftir Undirlagi Biskups Brynolfs * (þvi bægt var uñ þær Mundir ad fæ Presta til Hvalsneß-Sookna, þar sæ Roomur hefur æleigid, ad Torfi Erlendsson, þaa Herads Dovmari i Gullbrijngu Sijslu, og adrir Stoor-Bockar i Hvalsneß Sooknum, hefdu ei læatid Presta sijna ofdæatt), kañskie og fyrir Aeggian og Tilløgur Arna eda Þorleifs, foor til Skælholts, og vijgdist 1644. til Hvalsneß Sookna, var og Arid eftir iñnefndur i Synodi Rettiñ æ Alþijngi, og undirskrifar Protocollen, eins lijka Hvalsneß Visitatiu 1646. og þaa biod hañ æ Hvalsnesi, og mun þar hafa bwid, so leingi sem hañ var þar Prestur, hvad eg meina verid hafa 8. eda 9. Ar, þvi 1650. deydi Sr. Olafur Bodvarsson Prestr i Saurbæ a Hvalfiardar-Strond,

 er

* Hier uñ skrifar Løgmadur Vidalin þañig: Post qvam Sacerdos Ecclesiæ Hvalsnesensis, in qva parœcia habitavit Hallgrimus, ad Ecclesiam Grindvicensem vocaretur, Hallgrimo nuncius ab Episcopo Mag. Brynulfo venit cum epistola, qvæ Skalholtum venire jussit.

er han̄ Stad hafdi halldid fraa 1623. eñ Sr. Hallgrimi var veittur Stadurin̄ 8. April. 1651. af Matthias Soffrinssyni, er Umbods Madur var Høfuds-Mañsins Henriks Bielke, og took vid Stadnum i Fardøgum sama Ar af Eckiu Sr. Olafs, Gudridi Rafns Doottur: Steudr og i Saurbæar Kyrkiu Visitatiu, giørdri af M. Brynjulfi 1661. D. 9. Sept. ad Sr. Hallgrimur hafi Stadin̄ halldid aa Ellefta Ar. Enn Eckia Sr. Olafs mun hafa notid Naadar Arsins, ef ei eftir Kongs-Brefinu, um̄ Presta Eckna Naadar-Ar, af 3. Maii 1650. Þa eftir Ordinantiunar-Hlioodan, og aa heñi grundudu Synodali Mag. Bryniolfs, af 1639. Eftir þad nu Sr. Hallgrimur var komin̄ ad Saurbæ, vegnadi hønum þar særnilega til þess 1662. þan̄ 15. Augusti, þaa um̄ Noottina uppbrun̄u øll Presta-Kallsins in̄an̄-Bæar Hws og mikid af Bws-Hlutum; Komst allt Foolk af, utañ adkomandi Føru-Kall og sagdur forn i Skapi Olafur Paalsson, Sonar Sonur Sr. Bødvars Eyulfssonar i Saurbæ. Margir goodir Meñ urdu þa til ad hialpa Sr. Hallgrimi, so Stadurin̄ vard uppbygdur sama Hausti. Faaum Arum eftir, nefnilega 1665. eda 1666. vard han̄ Lijkþraar, eñ foor þo til Alþingis þetta sijdara Ar, og urdu margir til ad giøra hønum gott; Eñ Arid 1667. þreyngdi so ad hønum Hollds-Veikin̄, ad han̄ kaus sier fyrir Capellan Sr. Torfa Jonsson fraa

Reykhollti, og gaf upp vid hañ hoalfañ Stadiñ, eñ bioo sialfur a sdrum Helmingi Stadarins. Sr. Torfi deydi uñ Sumarmaal 1668. Eñ eftir hañ kom Sr. Hannes Biørnsson, sem adur hafdi Prestur verid i Ferstiklu Þijngum, og bioo hañ, asamt Sr. Hallgrimi, i Saurbæ hid fyrsta Arid, eñ took vid Stad og Kyrkiu 1669. Foor fram Afhendingiñ þañ 5. Maii, eñ var stadfest af Biskupi þañ 8. sama Manadar. Med Stadnum afhendti og Sr. Hallgrimur Jardernar Katanes, Høfda og Ofs-Partiñ, eñ hiellt eftir Ferstiklu, Hrafna-Biørgum og Stadar-Tanga. Sama Ar flutti Sr. Hallgrimur sig ad Kalastødum, hvar hañ bioo 2 Ar, og sijdañ ad Ferstiklu, hvar hañ bioo til Dauda-Dags. Nu þo Sr. Hallgrimur væri ordiñ veikur og kominñ fra Saurbæ, var hañ þo uñ þessar Mundir og leingi fram eftir a Footum, og nockurnveigiñ Ferda fær, þvi bædi Anno 1668. reisti hañ til Alþijngis, og var þa i Synodo, og 1669. er hañ eirniñ a Alþijngi, og undirskrifar med sdrum 22. Stiftesins Prestum audmiwka Bæn þeirra til Mag. Bryniulfs ad hallda vid Biskups Embættid framveigis. Hin sijdurstu Missiri vard hañ Karar-Madur og nærri bliindur, eñ bar þo siñ Þwnga Veikleika med Poliñmædi og Orkti i hønum marga Andrijka og Hiartnæma Psalma. Ad Lyktum, þa hañ var Sextugur ad Alldri, endudust hañs Strijds-Dagar, fyrir

 Sæ-

Saaluhiaalplegañ Afgaang, sem skiedi eftir Vetur-Nætur, edur þañ 27. Octobris, og var sardadur fyrir framañ midiar Kyrkiu-Dyr i Saurbæ, þañ 31. sama Maanadar, eñ nu er sagt Leg hañs sie ad mestu Leiti iñañ Kyrkiu, þar hun hefur sijdañ verid leingd fram. Ad ytra Alyti var hañ stoor og ei lidlega vaxiñ, dockur aa Haar og Brun, eingiñ Radd-Madur, eñ hvørs dagslega skiemtiñ og gladsiña, aa Vidhafnar Tilbreitnis, lidugur og Ordheppiñ i Kvedskap, Andrijkur og Ordhagur Predikari, velskiliandi Donsku, Pijdsku, Latinu og sitt Moodur-Maal. Børn Sr. Hallgrims og Gudrijdar doou flestoll ung: Eitt þeirra hiet Steinuñ, sem vard haalfs Fioorda Ars, hvørria sagt er hañ hafi sierdeilis tregad vegna Naams og Gaafna, er skrar lietu sig i Lifoos hiaa heñi. Añad Eyulfur, er giftist Þoru Dootstur Gudmundar Narfasonar aa Haalfi i Kioos, og Gudrunar ellstu Orms Doottur fraa Eynum; Þeirra Børn, (a) Magnus, þioongdi Prentverkinu i Skaalhollti, sigldi og giftist Utañlands; Og (b) Gudrun, er giftist Þorleisi, Syni Jons nockurs Jndridasonar; Gudmundur er og taliñ Sonur Sr. Hallgrims, mun hafa daaid Ungur og Oqvæntur, þar ei er giettid hañs Affomenda. Gudrijdur var, eftir Dauda Sr. Hallgrims, hiaa Syni sinum Eyulfi, er bioo aa Ferstiklu eftir Fodur siñ, til þess hañ doo 1679. aa sijns Alldurs Ari Fertugasta

og odru, eñ eftirhañs Dauda foor hun ad Saurbæ til Sr. Hañesar, og deydi þar 1682. Ari yngri, eñ hælf-Niræd, og grafiñ 20. Dec. hvar eftir huñ fijnist fædd 1598. og gift vera Sr. Hallgrimi þa hana skorti Vetur a Fertugañ.

Eftirfilgir med sæm Ordum, ad miñast a þau Skrif, sem eftir þeñañ Guds Mañ Sr. Hallgrim liggia, og hønum almeñilega eignud eru. Y Sundurlausri Rædu hefur hañ samañskrifad: Diarium Christianum, edur Daglega Jdkun af øllum Drottiñs Dags Verkum, med Samburdi Guds Tiju Bodorda vid Skøpunar Verkiñ, og Miñingu Nafnsins JEsu. Liet hañ þeñañ Bækling ut fra sier ganga 1660. Eiñig Sio Gudrækilegar Umþeinkingar, edur Eintal Christiñs Mañs vid sialfañ sig, hvoru Dag i Vikuñi Kvølld og Morgna; Og hefur hañ bæda þessa Bæklinga dedicerad Eggert Biørnssyni a Skardi a Skardsstrønd, Siijslumañi i Bardastrandar Siijslu, og eru þeir nockrum siñum prentadir. Ut af Diario hefur kvedid Psalma, sa velgæfadi Kieñimañ Sr. Jon Sigmundsson, er fyrst var Capellan hia Sr. Magnusi Peturssyni a Hørgs-Landi, sijdañ Prestur ad Eydum, þar eftir ad Deñarmijri, og sijdarst ad Pickvabæar Clausstri, alls Prestur 55.

 Ar

Ar, og deydi 25. Oct. 1725. Eñ Viku Paunkunum hefur i Psalma snwed Sr. Cyrikur Hallsson i Høfda. Hiar mier eru Viku Bænir Sr. Hallgrimi eignadar, er vel mættu filgia þessum Bæklingum, ef Meñ fyrir vist visfu þær væru Verk Sr. Hallgrims og Oasbakadar. Þessi Guds Madur hefur einig Commenterad yfir nockrar Vijsur ur vorum Forn-Sogum, einkum Søgu Olafs Kongs Triggvasonar; og þo einhveriuni þiki þad hañs Verk ei hid fullkomnasta, þa er adgiætandi, auk þess vier erum allir Meñ, og vorum Ofullkomlegleika filgir jafnañ einhver Aunmarki, ad vera maa Sr. Hallgrimur hafi ei giefid sier Stundir, eda ei hafi þær, til ad hallda afram med sama Vanda-Verk, og skiliast so vid þad, ad grand kygnustu Meñ giætu eingiñ Mis-Smijdi æsied: Løgmadur Vidalin, vel tilfalliñ Doomari i greindu Efni, skrifar þañig hier uñ l. c. "Commentarium etiam reliqvit in nonnulla veterum poemata, qvæ Historiæ Olai Triggonis f. inserta sunt; in qvo laudabilem etiam operam præstitisse videtur; pleraqve enim feliciter eruit, haud scio an omnia, glaciem certe fregit maximæ difficultatis, stravitqve ad cætera viam; et dolendum, qvod tam pauca idgenus poëmata trac-

taverit." J Bundeñe Rædu hefur Sal. Sr. Hallgrijmur miklu fleyra giort, og sierhvad af þvi med þeirri Snilld og Agiæti utsært, ad hañ fyrir laungu hefr forþienad eitt hid ypparsta Sæti medal þessa Lands Hofud-Skalda; þar hann med fogrum og þagkvæmum Ordum, i liudugasta Kvedskap, aan Fordilldar og Affara-Snids, framsetr sijna velgruudada Punkta um þvilijkt Efni, sem oftást snertir hiartnæmustu Atridi vorrar Trwar, christilegt Mañaña Framferdi og þeirra Framsarir i andlegum Efnum. Eitt hid ypparsta og uppbyggilegasta Verk, sem i Lioodum hefr samid verid, og i þessu Landi utgeingid eru hañs 50. Psalmar wt af Pijnu og Dauda Drottiñs vors JEsu Christi med Textans Utskijringu. Og so sim þeir hondla um hid huggunarrijkasta Efni, og inñbinda i sier Merg og Kiarna vors Christiñdooms, so hefur hañ mest astundad ad vanda þaa, og vijst nockra Ara Tijma til þess brwkad, sumir segia Tiju (og vænast her til Vitnisburdar Sr. Hañesar Biornssonar, hvorium her um maatti nockurnveigiñ kuñugt vera) adrer færra; þetta sitt agiæta Verk fullkomnadi hañ 1660. sem sijnir Formaali og Approbatio Sr. Jons Jonssonar a Melum a sialfañ Oskudag, edur 7. Martii, þess Ars; þad sijnir og Dedicatio til Christinar Jonsdoottur i Einarsnesi og Helgu Arnadoottur i Hijtaardal, daterud

5. Maji nefnt Ar; mier þikir og lijkleg ſu Tilgaata, ad hañ hafi ei leingi lꝏtid undañdragaſt, ad ſijna Pſalmana ſijnum Velgiørda-Mañi Biſkupi Brynjulfi, helldur jafnvel fyrſtum Maña, og undireins offererad þaa Doottur hañs, ſo ſem hū og i Martio aa ſama Ari gaf þaa og tilſendi Ragnhilldi Arnadoottur i Kaldadarneſi, hvørt Autographum Profeſſuriñ Sr. Vigſws i Hijtardal ſkrifar ſig i Høndum hafa haſt med Formaala Sr. Joons. Su fyrſta Edition þeſſara Pſalma wtkom 1666. aa Hoolum, hverki good nie fullkomiñ, þar medal añars vøntudu 2. Vers i þañ 15. Pſalm og þad 3. i þeim 8. Pſalmi. Su beſta Edition meinaſt hin Fioorda i Skaalhollti 1690. Peſſer Pſalmar hafa ad vijſu 14. ſiñum þricktir verid, og þad mz Citatis Biblicis 1704. og heſur Editor Biſkup Mag. Biørn Þorleiſs Son viliad lagfæra þaa i tveim Stødum. (nefnilega þad 18. Vers þeſs 14. Pſalms, og hid 12. V. i þeim 16. Pſal.) Og þo Biſkupiñ Mag. Biørn hafi giørt þeſſa Uñbreiting i beſtu Meining, þa lagdiſt þad ei ſo wt fyrir hønum, og heſur þvi ei heñi filgt verid i ſijdari Editionibus: Miklu framar hafa nockrir merkileger Meñ añadhvørt reynt til ad ſnwa þeim i framandi Twngumaal, eda mz Predikunum wt af þeim viliad þeirra Jñtak livoſara giøra fyrir Almwga; hver Fyrirtekt ad vijſu lofleg er, þo Pſalmarner ſiaalfer framſetie ſkiliañlega, þo i ſærre Ordum, Þioodſkaalld-

ſin

sins Paanka. Alatinsk Vers hafa giørt Tilraun ad snwa nockrum þessum Psalmum Biskupinn Mag. Vidalin, eitt hid besta Latinu-Skaald her a Landi hefur verid, Brooder hans Pordur og Saal Jon Porkelsson, nockur Ar Rector i Skalholts Skoola. Gudmundur, Sonur Sr. Gudmundar Jons (lærda) Sonar, Saasumadr og Skaald sæmilegt (er þienti leingi hia hennar Majestæt Sophiæ Amaliæ og vard hennar Foveti i Laallandi allt til hennar Dauda 1685. en bioo þar eftir i Ditmersken stutta Stund, sijdan i Gluchstad, og lifdi vijst til Aun. 1688.) byriadi ad wtleggia þessa Passiu Psalma a Pijdsku, en hvort han hef: tilendst ad fullkomna þad sitt Aform, er mier ad vijsu O-lioost.
Ut af þessum Passiu Psalmum hafa samantekid 50. Hwss-Lestra þeir Æruverdugu Gudsu Menn Sr. Gudmundur Isleifsson, Proffastur i Bardastrandar Siissu og seinast Prestur a Ingialldshooli, Sr. Jon Sigmundsson, hvers aldur er gietid, Sr. Vigfws Jonsson i Stod, fyrir nockrum Arum sijdan Saaladur, Sr. Jon Jonsson, sijdast Prestur til Stadar-Hools og Hools Safnada, hvers Verk þryckt er a Hoolum 1766. og aan Efa fleyri. Pad er og merkilegt, ad þessir Passiu Psalmar eru ei einasta, eg hafdi nær sagt, i hvoriu Hwsi her a Landi ydkadir, helldur og hefur þeirra verdugu Hrooss a Loft halldid

med

medal framandi Pioode sa Nafnfrægi Historiographus Regius Þormodur T. S. in Serie R. & D. D. L. I. Cap. II. er þo Son' ur var Syslumañs Torfa Erlends s. Mootstødu Mañs Sr. Hallgrims; og Capitain Magnus Sæl. Arason hafdi þa giaruañ a sier, og fundust a hønum daudum, þa hañ drucknadi vid Hrapps-Ey a Breida-Fyrdi 19. Jan. 1728. og hvad meira er, ad Magnus virdti so Miñing Sr. Hallgrims, ad hañ asetti sier ad iñkaupa Liik-Stein yfir hañ med Latinskri Inscription, (*) og setia fyrir nedañ hana þau 5. siidurstu Vers þess 25. Passiu Psalms, snorud af hønum a Latinsk Lioodmæli. Hier ad auk hefur Sæl. Sr. Hallgrimur orkt 1656. Psalma wt af fyrri Samuelis Book, og af þeirri siidari til

* Þessi Inscription hlioodar þañig, efter þvi sem mier hana meddeildi i Kaupenhafn 1754. Studios. Antiqvit. Joon Olafsson.

D. T. O. M. S.

Monumentum. VIRI. in perennem patriæ suæ Islandiæ gloriam nati, in perenne Ecclesiæ Christi, qvæ vivit in Islandia aut victura est, emolumentum. Sacerdotio functi & eodem suo Sacerdo-

til Abners Dauda, edr til þess 5. Vers i þeim 3. Psalmi, hvad Verk þeir misg velgærfudu Meñ Sigurdur Gislaſon og Sr. Jon Eyulfsson elldri a Gilsbacka færdu vel til Enda. Þeir þryckt-ir 1747. Item hefur Sr Hallgrimur kvedid Psalma ut af Historiu Jonæ Spamans og Kvæde af Bileam, hvorutveggia þrickt m; Visna Bookeñe 1748. Af Rymna flockum epterSr. Hallgrijm eru: (1) Af Lykla-Petri og Magelona. (2) Af Flores og Leo, þar Biarni Joonsson (Skalldi) hætti vid i hiñi 16. Rijmu, þar so byriar "Hleidolfs Boat eg hrindi a Mar, helldur eñ leing: standi "etc. (3) Af Krooka-Ref. Auk þess, sem nu er upptalid, hefur hañ marga Psalma, Kvædi og Gaman-Vijsur eftir sig latid, sem ad nockru leiti fiñast i þessu Kveri, og ad nockru leiti liggur eñ nu hia mier og ødrum, sem vegna vissra Ordsaka ei prickiast kañ ad þessu Siñi.

dotio ſancte defuncti. Dn. HALLGRI-MI PETri F. Eccleſiarum primo Hval-neſenſis & hinc Saurbæenſis in Hval-fiardar-Strond, paſtoris dum vixit vi-gilantiſsimi. atqve in eo ipſo officio ſummo cum honore mortui. poſuit.

M. Araſon.

Sibi. Einasta læt eg Bak vid þessan Bækling siltia Register yfir þau obricktu andlegu Lioodmæli Sr. Hallgrijmi eignud eru sem hiaa mier finast, i þeirri Von, ad Lands-Menn mijnir verdi so goder ad giesa frekari Undirrettingu um þetta og önnur Anecdota hijngad lätandi, og jafnvel meddeila Utskrift af þeim; so sem og nockrer hafa sierdeilis viliad til þess styrkia, ad þetta Upplag yrdi nu fullkomnara og riettara, en hin undanförnu, medal hvorra eg med skylldugu Packlæti minnist Velæruverdugs Prófastsins Sr. Þorleifs Biarnasonar i Reykholti, so og þeirra Æruverdugu Guds-Manna Sr. Þorvardar Audunarsonar i Saurbæ, Sr. Jons Jonssonar a Gilsbacka, Sr. Gudmundar Hognasonar i Vestmana-Eyum, Sr. Joons Biarnasonar a Hrappseyri og Sr Joons Steingrijmssonar ad Felli i Myrdal, hvor flest Anecdota um tvo næstlidin Ar, hefur mier tilsendt.

Ad sijdurstu giet eg þess: (1) Ad i þessu nija Upplagi eru utilœtnir nockrir Psalmar, sem, eftir langvarandi Eftirgrenslan og samhlioda Vitnisburdi froodra Manna og nockra Exemplariorum hefi adkomist ad eru annarra Verk, nefnil: þesser Psalmar: (a) Til Jerusalem JEsus reid, sem er Gudmundar Bergþoorssonar, (b) Oh! ver velkomid Arid nijtt, Sr. Joons Saal. Þorsteins sonar i Vestmanaeyum (c) Ande Gud eilijfur er, Þidricks Arasonar (d) Prætt mig nu þyrstir,

Sr.

[illegible] Eyulfssonar a Gilsbacka, sem og ort hefur Morgun og Kvolld-Versiñ, sem í nærsta Upplagi þessa Bæklings fiñast Pag. 63. (2) Hvar Smaastiornur (edur Asterisci) fiñast setter vidvördlega vid nockra Psalma, þa eru þeir einig ödrum eignader, og eg i Efa, hvört kvedner eru af Saal. Sr. H. einkum þessi Psalmur: Hiartad kaatt hofum þo gaangi styrdt, sem eg hefi sied skrifad vera Svar Sr. Joons P. S. Pijslarvotts til Profastsins Sr. Olafs Einars sonar a Kyrkiubæ austur, uppa tilsendañ Kvedling undir sama Lagi, er so byriar "Svanur eñ siungur hier Fugla best; Eñ þar 4. Exemplaria eigna þeñañ Psalm Sr. Hallgrijmi, þa læt eg hañ eñ fylgia, uñ siñ; eins og Psalmiñ "Eñ ber eg Andar Kvein", hvörn 16. Exemplaria eigna Sr. Hallgrijmi eñ 1. Gisla nockrum Jons syne, maaskie þeim sama, er kveded hefur nockra Rijmna-Flocka, og var til Veru a Sudurnesium. (3) Er i Stad þess undañfellt er, eitt og añad afturkomid, sem eg fullkomlega meina riettilega eignad Sr. Hallgrijmi, iñ til þess mier verdur añad med Rokum sint; þvi ofstast hefi eg haft ad minsta Kosti 3. Exemplaria vid Hend, er eigna Sr. Hallgrijmi sem nu er tillagt, eñ ecki ert sied, hvar añar er fyrirskrifadur.

Saa veit giörst sem reyner, hversu baagt þad veiter ad faa retta Psaalma, Vers og Kvæde, er flækiast hier og þar med ymsra Hondum, þer-

um

um fyrir 100 Arum siidañ utkomiñ medal Folks, þegar ei fæst eigiñ Handar-Skrif þess er giørde; og hvada Vandhæfi a er ad vita þañ retta Høfund, þegar Utskrifter og adrar Efterrettingar eru miøg tvijsaga, vid hvad oftsiñis hefi var ordid: Mun og torveldt, þa auñur Upplysing fæst ei, af Hætti Skaldskapar, Ordatiltæki og Trasi, sem eitt Skald i einu eda audru Tilfelli hefr, eda er vant ad temia sie; ad þeckia fyrir vijst auñur þess Verk, einkum þa þau eru wr Lagi færd eda þegar Skalldid er sier ei alltijd lijkt, hvar til bædi þess Alldur, og ymisleg wtvortis og iñvortis Tilfelli gieta verid Orsøk. Þetta mætti Sr. Hallgrijm hitt hafa og hañs Verk: Sumt hefur hañ Ungur orkt, sumt Midalldra, sumt Alldurhnijgiñ og Krofs-mæddur; og þvi dreg eg ei þañ Dul ad mier, ad ætle mitt Medfæri ad þeckia hañ ad øllu i øllum siinum Kvedlingum, einkum i þeim eñ ny Opricktu, sier lijkañ, nie suma hañs Kvedlinga (þo eitthvad Afbragd hafi framyfir allmargra) fra nockrum þeirra er nærri honum hafa komist, og stælt eftir honum, sem merkilegasta Liood-Skalldi. Nu og fyrruñ hefi eg brwkad þañ Athuga, i Safni og Samburdi Utskriftaña, sem Ahølld og Frij-Stundir hafa eftirlatid: Eñ gooda Meñ bid eg virda a hægra Veg Vidleitni mijna, og niooti þeir allvel; eñ Guds verdi framyfir allt Dyrdiñ!

Hoolum i Hiallta D. þañ 18. Martii 1770.

Halfdañ Einars Son.

VIJSUR
Profastsins Sr H. E. S.

1. Punda Guds vel fieck vandad, vitur i Psalma-Ritum, Medferd HALLGRIMur Hyrdir, Herrans Sauda Otraudur, Son Peturs, sem Abata, sijst rijrdi Christi Dijrdar, Olatur i Owk Sveita, ei fool Giof Himna-Josurs.

2. Bordlogd helldur hugdi, hun minnst kylldi ei vinna, Ard umm Jsa-Jordu, enn Næd hafdi þada. Þvi er Sal hinns sæla, setst i Fognud betstann; enn vier eftir finnum, magiætst Merkinn Verka.

3. Eitt Sinn oft þo mætti ædur lijta Fiolmijtu, Stef hinns Liooda-Liwsa, logud Ment vera prentud, Biskup GISLE þann Geisla, Gudfrædis ecki mædist, Landi lata tendrast: Letrad satt vard betra.

4. Hier er Hugvits rijkum, hægt til bendt ad mentast: Hier er Hug Ovorum, hermt fra Andar-Grandi: Hier er Hugar-saarum, Huggun trw vel bwinn: Hier er Hug-

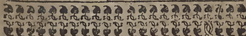
ar-skiærum, heitid Dijrdar Veiting.

5. Ættmans Hroodra-Hattum, Hrooodur verdt er bioodist: faar hefr fegur skrifad, Fordum Liood vorrar Pioodar; nockrer nærri hrucku, Rijtur her af Itum, mangi maa skie leingi, meigi jafnast vid Rasna.

6. Breidid moot Eyrun bædi, blijdur Islands Lijdur! breidid ad Hendur badar, bydur Gud sitt Ord tijdum: Breidid wt Hiortun hrader, hlijdid Psalma Smijdum: Breidid Varir vidur, vijda Saungin prijdid!

7. Lijsi oss þad Liooss, Lioos mattu best kioosa; kioosum Veg sem vijsar, vijs er oss þa Prysin, Prijs i Himna Hwsi, Hws þad rækium swsir: Swsa loks ad leisast leisi Gud fraa Hneisu!

Fyrste Parturinn,
Jnnhalldande nockra Psalma og Kvæde wt af Heilagre Ritningu.

Psalmur umm Skopun Verelldar, af Gen. 1. Cap.

Ton, Ovikanleg Borg er vor Gud, etc.

Upphafe fyrir sitt eilijft Ord, almættugur Gud skapte, Himen og lijka hier med Jord, af hreinum Guddooms Krapte, fagurt Lioos, Firmament, Flood og Purrlendid hent, Gros, Jurter, grænkud Trie, gaf heim og Frioofseme, med Ilm og Alldin Safte.

Sool, Tungl og Stiornur sette hann, sialfur a Festing skiæra, lijka so Fuglum liettfærann, umm Loftenn kann sig hræra; J Floode Fiska-Kyn, Fienad og Dijr um hin, Skiepnur skrijdande umm Folld, skapte seinast af Molld, Mann og hans Kvinnu kiæra.

Himininn klaar og hijr þa var, hvninann giefande Livoma, Jordenn aan Mædu Avoxt bar, med allskyns Alldin-Blooma, Skiepnurnar allar eins, ei kiendu nockurs Meins, Madurenn hafde umm Heim, Herradoom yfir þeim, i Sælu, Riettlæte og Sooma.

So er nu Drottens Orded eitt, sem ollu vid Magt helldur, aan þess ad giort er ecki neitt, Almætti hanns þvi velldur: Þad ORDid eilijft er, allt gott færir med sier, hvor sier þar helldur vid, hrepper eilijfann Frid, gledst þar af Hugur hrelldur.

JEsus er eilijft ORded þad, einka Lausnarenn goode, fyrer hvorn allt ad er skapad, af svifter Sorgar Moode, hann ollu helldur vid, hann sannann giefur Frid, hann slijtur Hrygdar-Bond, hann bætir Meinum vond: Fognum þeim Fridar Sioode.

JEsus er Glede eilijf ein, ollum þeim a hann treysta, hann er su besta Booteun hrein, Bond Synda kann afleysta, vor Bootenn best til sanns, Bæn heyrir synd-

ungs

ugs Manns, hañ bætir Bøl og Prar, burtsvipter Hrygdum fra, giefande Naudar Reysta.

O! hvad opt verd eg Ordlaus hier, Synder minar þvi vallda: Lijknar O. d JEsu! legg þu mier; Lææt mig ei Synda giallda; Gled þu mitt Sorgar Sinn, sæt-aste JEsu minn, lættu mig þiona þier, med þijdre Lofgiord hier, nu og um Allder Allda, Amen.

Jñtak wr Historiu af Balaam,

Num. 23. 24. Cap.

Med Lag, sem Susoñu Kvæde.

PA Israels Lijdur einka frijdur af Egypto, wt ried ganga, Eydemørk langa, yfirdroo, a Moabs Vollum þreittur þoo, þa um sijder Land-Tiolldum sloo.

Moabita og Madianita Moñum þa, stijrde kaskur, kiærn og vaskur, Konguř sa, Balak hiet, sem byrta maa, bægia vill þeim Landinu fraa.

Ei sier treyste hann med Hreiste ad hallda Strijd, Angre mæddest, af þvi hrædd-

est, Israels Lijd, vid sijna Menn hann sagde umm Hrijd, senn mun hwinn Ofridar Tijd.

Israels Mwgur Mannvals driwgur, Moabs Land, allt mun eyda, Andæfum sneida, og auka oss Hand, eins og Fie, sem ei er gæd, upp vill ræta Jurtir og Sand.

Umm þann Tijd hia Arams Lijd var eirn sa Mann, Bookenn efner heint og nefner Balaam þann, Spaadooms Mennt og Konster kann, Kongurenn vill ad fundinn sie hann.

Sijdann beiddi og so til-reiddi Sendi-Menn, ad Balaam findi og fliott med Skindi i Fiærlægd senn, honum seiged Ord mijn enn, Omaks Launinn gielld eg þier Tvenn.

Af Egyptalande Foolk flyande Flockum Tveim, Ogna Lid med Sorga Sid mig sækir heim, bid eg þu komer ad bölva þeim, bædi færdu Virding og Seim,

Moabs ædster Herrar hædster hlijddu Gram, stoorar Hæfur Gersemis Gaafur greida nam, braadlega hittu Balaam, baaru sijdann Eyrindinn framm

Balaam þijdur beidde blijdur bijded hier,

hier, a Morgun Svarid fyrr enn farid
farid þier, þegar vijs eg ordinn er, alls sem
DRottiñ kunngiorir mier.

Þessa Noottu þegar i Ottu, uñ þeñañ
Hag, Gud spyr hratt, þad seigi eg satt, med
soddañ Slag: hvada Menn med Hefudar-
Plag, hijngad komu til þijn i Dag?

Balaam sagdi, senn ad Bragdi [illegible]di
mier, Balak Meñ og bidur mig eñ ad [illegible]
ga sier, af Egyptalandi Ogna Her, [illegible]
fallinn i Rijkid hanns er.

Þad eg fregna, hañ þikist ei megna þeim
a moot, sa vill mig ad frelsa sig og fremia
Bloot, svo Bolvan yfir þa falli sloot, og
Foolkid hreppi Afdrifinn lioot.

Hier uñ skijrir hañ sem skijrir Haudrs
og Heim, þo þier bioodi Budlung rioodi
brendann Seim, Laat þa sialfa hverfa he-
im, hvorgi skalltu fara med þeim.

Vid Moabs Meñ ad Morgni señ hañ
mællti i Stad, ydur bwid, burtu snwid,
Balaam kvad, giori eg ei þad sem Bud-
lung bad, bañad hefur DRottiñ mier þad.

Þessir gaanga Leid so laanga, ad Lioodinn
kiaa, Balaams Svorum, siinum Forum
sogdu fraa, Kinlega vid þad Balak braa,
bioo til adra Sendimenn þaa.

Odling kirri eins og firri uppaa sloo,
af siinum Vinum villdari hinum valldi
þo, til Balaams Seggia Drottinn droo,
dijrar Gaafur Koongurinn bioo.

Spaamann fundu froodir i Lundu og
fluttu þar, Erindinn siin med Ordinn siin
sem aasett var, skijra Gull og Gersemar,
gaf þeim aftur Balaam Svar.

Þeim ydur sendi af siini Hendi seigid þi-
er, þo Hwsinn full med gloodraudt Gull
hann giæfi mier, mun eg ei giøra hid minnsta
hier, meir enn Drottinns Bifalning er.

Somu Noott þa Seggia Drott i Sv-
efni var, Balaam beiddi, Gud honum
greiddi gloggt Andsvar, til Moabs Lands
þu med þeim far, minnstu hvad eg skipa þier
þar.

Ofnu bijr og braadlega sniijr med Brog-
num þa, Engill hreirn af Himnum eirn

sem hier skal tiaa, midri Leid þeim mætti aa, mætti hann ecki Balaam siaa.

Asnañ hneigir vt af Veigi, er Eingil sier, Balaam hrigdist hart og stigdist, hun var þver, Hunnabwiñ friisdur ser, fram̃ aa Leid þar Gyrding einer.

Sinn var Gardur haar og hardur aa hvoria Hlid, Engill merkur stoor og sterkur stood i Mid, Footuriñ kreistist Vegginn vid, vard ad gaunga þañinn aa Snid.

Eñ foor leingra a Einstig þreingra Engill skiær, Asnann Veiginn aungvañveigiñ arkad fær, Balaam hana bistur slær, aa bædi Knien þvi fellur hun nær.

Osinu Muñi eirn er kuñi upplauk þaa; Himins og Lauda hædstur Dauda Herrañ saa, fieck hun Maal og fliott nam tiaa, fyrir hvad giördir þu mig ad slaa?

Balaam rioodur Reidi moodur riett se tier, ertu sleiginn, af þvi Veiginn ecki fer, hefdi eg Spioot i Hendi mier, hefna skylldi Daudinn aa þier.

Eg þiin Asna Lima lasna lwiñ og breytt,

fraa Barndoom þijnum bar þig aa mijnu Baki greidt, hvønær giordi eg eins þier eitt? alldrei fyrri, sagdi hann, neitt.

Um̃ þaa Stundu opnaſt mundu hanns Augunn þa, af DRottins Raadi, riett ſo tiaadi Ritning fraa, bleſſadann Eingil Balaam ſaa, med brugdnu Sverdi Veiginum hiaa.

Miog ſig hneigdi; miøkt og beigdi Madurinn braatt, Eingill trauſtur triggur hrauſtur taladi haatt, hvar fyrir ſlooſtu Priſvar þraatt, þijna Øſnu af Reidinnar Maatt?

Ef hun eigi viki wr Veigi, ad vijſu hier, henni hægt eg hefdi vægt enn hefnt aa þier, Vegur þinn ei þocknaſt mier: Þar aa mooti Balaam tier:

Eg ei þeckti, og þad mig bleckti, ad þu varſt nær, vijk eg fraa ef væri ſaa þinn Vilie kiær, aftur ſvarar Eingill ſkiær, Ordlof þu til Reiſinnar fær.

Varaſt ſkalltu um̃ſteam allt, kvad Eingill greitt, ad mæla þar fyrir Þeingil

þar, þo þess sie beidt, taladu ecki añad neitt, utann hvad eg skicka þier eitt.

Balaam fraa eg ferdast þa og finnur fliott, Moabs Gram, sat glediast nam i Gedinu hlioott, bad hann villde hvast skiott, og Bolvan leggia aa Jsraels Drott.

A Fialls Hædum ei siarstædum Ollt-vrinn haa, bygdu Sio og fyrna Fie þar, foornaaa, til var reint uñ Tijma Priaa, takast ecki Bolvanum maa.

Vid Offrid hvort gieck Balaam burt fraa Brognum snar, med sama Hætti honum mætti Herrann þar, mætti hañ ei mæla par, nema þvi sem tilskickad var.

Balak reiddist beint og beiddist braatt i Stad, hvorki þessa hata nie blessa Hilmer kvad, Spamann kömst so Orde ad: ecki leifir Drottinn mier þad.

Spaadoom blijdann furdu frijdañ fieck hann tiaad, þad er riett med Rokum sett i Reyning straad, Kongi lagdi hann Kiænsku Raad, kom þvi seirna Refsingenn braad.

Ferdast heim af Funde þeim sem fra er tied, Israel hart a Heidna snart þa her-ia ried, eyddu Foolkienn eignast Fred, einn-inn fiell þar Balaam med.

Historia af Jona Spaamañe, Firre Psalmuriñ.

Ton, Nu bid eg Gud þu værder mig, etc.

Til Jonas Spaamanns talade Gud, tak þig strax upp sem eg þier baud, brædlega Ferd þijn byriud sie, i Borg þa stooru Ninive, þu skallt fæca þeim Fregner þær, Fordiorfun strax sie brænn nær; Hroop þeirra Synda heyre eg hraatt, Hefnd og Refsing þeim kiemur braatt.

Þar epter Jonas þeinkte vijst, þaangad villde hann ferdast sijst, Drottne hugdist ad flija fraa, fordast so mætti Skickun þaa, leigde sier Far og Gialld til gaf, gieck strax a Skip og lagde i Haf, ætlade so i annad Land, um Herrans Bod ei sinte Grand.

Sem þeir nu Lande sigldu fraa, Sioor-inn tock mieg ad ysast þa, ofur Storm-Bind

Vindur i einum Svip, yfirdreif bædi
Menn og Skip, Farmenum hratt þeir hr-
undu ut, hvor bad sinn Gud med Trega
og Sut, Jonas i Lipting lá og svaf, lijt-
id sig allt um þetta gaf.

Skip-Herrann um þad undrast vann,
ofann gieck þa og vakte hann, sagde: hvar
fyrer sefur þu? saar Lijfs-Naud ad oss ge-
ingur nu, rijs upp þegar og þinn Gud bid,
ef þad maa skie hann veite Lid, Urrædas-
lauser aller vier, i þessum Stormi töpunst
hier.

Af Hiarta badu og hietu þeir, hættur
Storm-Vindur Ox þvi meir, aasamt
þeim kom, þad einhvers Vølld, yfer þa
leidde Hefndar-Giolld, Hlutfalle varpa
hratt i Stad, hiaa Jonas sijdarst lendte
þad, Ottast miog þegar soddann siaa, so
vid hann aller ræddu þa.

Seig oss hvad hellst þu hefur giort, fraa
hvorre Piood þu kominn ert, eda hvor til
þess eru Rok, oss hender slijkt fyrer þijna
Sok? eg er, kvad hann, Ebreskur Mann,

 og

og so trwe æ DRottenn hann, hvor Himen skapte Heim og Sioo, Hvers Bifaling eg gleimde þo.

Sem hañ hid sanna heimde fræ, hrædðir wr Mæta spurdu þa, giordu nu sialfur giorla æ Skil, giora hvad eigum vid þig t.l: varpid mier, sagde hañ, Siooenn i, so verdid þier wr Hæska frij, eg veit ad minna vegna hier, Vindurinn þessi komiñ er.

Moot-Roodur þwngaun þreyttu þeir, þa vox Stormurinn læengtum meir, grææande bæðu af geistum Mood, Gud reikne oss ei til þess Manns Blood; Svo var Jonas i Siooeñ sockt, Samstundis Vedrid mæddist snoggt, Mennerner Ottast miog vid þad, Myskunar sierhvor DRottenn bad.

DRottenn sende eirn Hval-Fisk hratt, hañn kom þaangad sem Jonas datt, uppsvelgde Mañnenñ i sinn Kvid, ei stood þar siidañ leinge vid, hañ bad og griet med heiskre Præ, bænheyrðe Gud Andvarpañ

þa;

þa; Þriar Dagaluktur lꜹ hann þar, lijka so Nætur eins margar.

Fyrir Guds Ord og Almꜹtt hanns, aptur Fiskurinn rann til Lands, Oskoddudum med ollu þo, uppꜹ þurt Landed Jona spioo. Mikil er DRottiñ Myskun þijn, minstu hier eirninn lijka mijn, so eg frelsadadur sijnge hier, sanna Losglord, sem skylldugt er, Amen.

Sijdari-Psalmurin.

Ton, Nꜹtturañ oll og Edle Mañs, etc.

AMNad Siñ DRotteñ efter þad, aftur vid Jonas sagde, i Ninive þann stoora Stad, strax skalltu fara ad Bragde, Ordsending ber, sem byrte eg þier, Borgar Monnum þar inne; hann ferdast þa, sem fliootast mꜹ, feste þad Bod i Minne.

Þriggia Dagferda Stadurinn stoor, stendur ad Ninive være, Eina Dagleid so wt af foor, alvarlega sem bære, kallande hratt, eg seigle þad satt, so vill DRottinn tilhaga, Borg ydar hꜹ, umturnast ꜹ, innann Fiorutijge Daga.

Braadlega trwdu Borgar-Meñ, Bodskap DRottens þa feingu, Unger og Gamler aller senn, Jklædder Seckium geingu, Kongurenn þa er sobdañ sa, siñ Bwning af sier lagde, i Osku sat og græatid gat, gaf Skickun slijka, og sagde :

Ei skulu Meñ og Meallaus Dijr, Matar nie Fædis neita, hvor sem hier innann Borgar bijr bidie med Jdran heita, aflegg-id braatt aa allann Haatt, Jllsku og Synd margfallda, maaskie DRottenn, minnist vor enn, so meigum Lijfe hallda.

Eñ sem Gud DRootteñ alla saa, Yfirboot Ninive Manna, Myskunar hrærdest Herrañ þa, hann elskar Trwna saña, aangra sig liet þad aadur hiet, Jllsku þeirra ad hefna, veitte þeim Grid, gaf Lijkn og Frid, Giædskunnar siñar vegna.

Jonas fieck sied su Fordiorfun, sem fyrirspaad hann hafde, yfir þaa koma ecke mun, Ogiæfann leinge tafde, honum þad mest, misþocknadest, mællte med hryggvu Bragde, eg visse þad, og þar kom ad,

seim

sem Pæinkinn mier ædur sagde.

Pitt Sinni DRottenn. þecke eg bert, Þui villdi eg undann sitja, Moñunum jafn-añ milldur ert, sem moot þier Synder driia, ydrest þeir nu, þeim, yrmer þu, þo lææter Hefnd tilsegia, Spæadooms Ord þad, fyrst sañ ei Stad, fyrir mig hellst ad deya.

Andsvar af DRottne aftur fieck, ad siñar Reide giætte: Strax sijdañ burt wr Stadnum gieck, sturladur med þeim Hætte, Hreisis korn þar, þui Hitiñ var, yfir Hofdi sier hañ bygde, og villde sæ, med Sañi ad sia hvad siñ Spæadoomur dygde.

DRotteñ liet vaxa lioosañ Lund, langt sijnar Greiner breidde, sæ rann þar upp i sama Stund, sæt Bloomstur þo framleidde, vid þetta Gras, gladdist Jonas, Gledfrooa sier þad talde, þa Soolinn hrein, sær-heitt ad skein, sig i þess Skugga falde.

Sud DRotteñ liet þa Lundeñ þañ, lijteñ Orm stijnga kuña, uppvisnade med ollu

hañ,

hañ, ofañ fiell strax til Gruña, Austann-Vind greit, Soolskin saarheitt, senda ried Herrañn milde, Jonas breltteft, og biaddest mest, þa sagdest deya vilde.

Þikest þu, Jon, reidast riett? rædde Gud med þeim Hætte, þennann Lund hafder þu ei sett, þijn Hond hañ ecker bætte, a eirnri Noott, sa upprann skioott, adra þo strax visnade, miog þanniñ hier, wr Maata þier, mislykar soddañ Skade.

Skyllda eg ecki ollu meir, áhvenda Reidi minni, Toolfsinnum Tiju Þusund þeir, þar eru i Stadnum iñi, sem einginn Skil, skiniudu til, ad skifta uñ Vinstri og Hægri, nu siaadu hier, nærsta er mier Nadeñ enn Reidenn þægri.

Nockrar Saung-Vijsur,
Af þeim Sierleguftu Christi Krafta-Verkum.

I.

Uñ Brwdkaupid i Cana, Joh. 2.
Med Hiedna Sinu Lag.

Í Galilæa Laadi, lidost i Cana Stad, med Stegnd og goodu Raadi, giordist Brwdkaup þad, Moodir DRottins dvaldist þar, JEsus og so Sveinar hans, sialfur bodinn var.

Þa nam Dryckur þverra, þetta Maria sier, hun gieck til vors HErra, hoogvær þanig tier: Son min kiær! þar vantar Wijn; hvad hef eg med þig? Christur kvad: Kominn er Stund ei mijn.

Vid Þievara þijdust sagdi: Þad sem bijdur hann, giorid brætt ad Bragdi: Byrti eg Adburd þann, Stein-Kier Sex þar stoodu riett, tooku Mælir Tvo edur Priæ, til Hreinsunar sett.

Volid trwi eg batni, bijdur JEsus eñ: farid, og flioott af Vatni, fyllid Kierinn senn, Barmafull þeir bera þau inn, Kræmeistaranum ad færa fyrst, Frelsarinn baud um Sinn.

Vatn ad Vijni ordid, viist hann smackar þar, gieck so beint fyrir Bordid, Brwdgumann kallar a, hañ vissi eckj hvadann

þad vár, Ódeudijſtenn er nu ſkied, ofs til haga bar.

Vant er Vijnid beſta, ad veita allra fyrſt, þar til Giedid Gieſta, gledſt med Heidur og Lyſt; Liettara ſijdann biooda ber; Enn þu hefur þad hid gooda geymt, og giefid ſeinaſt hier.

JEſu Jardteikn Fyrſta, Johañes ſeigir þad, Hioona Hiartad twiſta, hañ i þeſſum Stad, gladdi, og ſijndi ſijna Dijrd: Honum ſie bædi Heidur og Þock, af Huga og Munni ſkijrd, Amen.

II.

Uñ Kongs-Mañiñ af Capernaum. Joh. 4.

Ton, Giædſku Guds vier prijſum, etc.

KOngs-Mann fraa Capernaum, kom einn til JEſum þar, þaa fyrir Dögum faaum, Frelſarinn geinginn var, heint inn i Cana Borg, og ſagdi Son ſinn væri, ſiwkur og Dauda nærri, þvi bar hann þwnga Sorg.

Traudlega trwad faaid, taladi JEſus þa,

þa, nema þier nockur siaed, nijstaarleg Jardteikn þaa: Astur þa ansar hinn, Haaskinn er harla braadur, HErra! kom þu nu aadur, enn saalast Sonur minn.

Hug-Giædi HErrann mæddi, hanns Naudsyn giorla sier, vid Fodurinn fraa eg so ræddi, far þu, Son þinn lifer, Mad-urinn nyerkti þad, trwdi þvi eina Ordi, aa þad sig reida þordi, gieck so gladur af Stad.

Hanns Pioonar honum mættu, Heim-leidis Veigi aa, Hwsbondans Hiartad kiættu, Hug-gladir mæltu þa, Sonur þinn lifir lioost; Hann spyr, nær Sorginn siatn-ad, og Sottinn hefdi batnad? Peir an-sa med eingann Pioost.

Senn um Siounda Tijma, so bar þad til i Giær, Kolldunnar saarum Svijma, sviptist hann ollum nær: þaa fornam Fad-erinn, sama Mund soddann skiedi, sem Je-sus honum tiedi: Siaa, lifir Sonur þinn.

Hier vid hann vard miog gladur, og vel i Trwnni hress, hvor hanns Heimilis

Madur,

Madur, honum filgdi til þess, Kraft Herrans-kiendu bert, þad JEsu Jardteikn Annad, Johannes hefur sannad, i Galiæa gierdt. –

III.

Um þan sem 38. Ar laa siwkur.

Joh. 5.

Lag sem Pijslar-Miñing.

Heilog var þa halldinn Ein, Hatijd Gydinganna, Sonur Guds sem græddir Mein, ganga ried, siaalfur med, til Jerusalem; So er skied, ad Sid Israels Manna.

J Borginni var Brunnur sa, Betheseda ad Heiti, Fordyr voru Fim þar aa, fieckst þeim skioot, Heilsu-Boot, sem mædu allskyns Meininn lioot, og margir trw eg þess neyti.

Eingill Drottinns eina Tijd, upp ried Vatnid hræra, svo hvor hellst af siwkum Lijd, sem ad-bar, fyrstann þar, ef sig þvodi, alheill var, eins og Barnid skiæra.

Í Fordyrunum sem fra er greint, Fiolldi siwkra Lijda, var, og beid so vissi beint, nær Vatnid stiært, yrdi hrært, Þvi lækna villdi Lijsid sært, af laungum Soottar-Kvijda.

Medal þeirra Siwkdooms sar, sagdt er Madur væri, Priatijgi oll og Atta Ar, aumur Neyd, þwnga leid, eftir Lækning blijdri beid, Bolid trw eg hann særi.

Þegar JEsus þenna sa, þar ad gloggt nam hyggia, ad leingi hafdi þwnga Þraa, Þolad hann, mæla vann, Herrañ vid þañ veika Mann: Villtu Lækning þyggia?

Svara nam hinn Siwki bratt, sarum halldinn Kvijda: Einn verd eg þvi eftir þratt, einginn hier, biargar mier, annar jafnann fyrri fer, frekt hlijt eg ad bijda.

HErrann þegar heyrdi þad, um hann i Brioosti kiendi, gacktu hiedann heill i Stad, hinn þess naut, mijnkar Þraut, þijna Saang þu ber a Braut: J burtu Madurinn vendi.

Sem nu Judar saau þad, hann Saang-

pa Herdar lagdi, honum gaafu þeir høst ugt Svar: Haatijd ſw, ein er nu, Bodords inn þvi brijtur þu? beint hann aftur ſagdi:

Saa ſem hefur mig heilañ gierdt, hiedann baud eg færi, ſiaalfur vid mig ſagdi bert: Siaadu hier, tak med þier, þijna Sæng, þvi friaals þu ſer; Þeir friettu, hvor hann væri?

Madurinn kvadſt ei þeckia þann, nie þeim þar framar giegna, þvi HErrann burtu vijkia vann, þa var hanns bætt, Meinid hætt, fieck hann þeſs ei framar giætt, Foolks Mergdarinnar vegna.

J Muſterenu Madureñ ſaa, mætte vorum Herra, Soottlaus ertu, ſagde hañ þaa, ſyndga ei nu, framar þu, ad þig hende ei Anaud ſu, nie annad haalfu verra.

IV.

Uñ Stormiñ, og þañ Oda Mann, Marc. 6.

Ton, Giædſtu Guds vier prijſum, etc.

Jhfur med Læriſveinum, Lauſnarinn ſtie aa Skip, Hvirfil-Vind ovart ein- unn

um, yfirsloo-þegar i Svip, ókyrdist Haudur og Haf, undir Afsollum laau, aungva Mann-Hiaalp þvi saau, eñ Herrann sicalfur svaf.

J þeim Lijfs-Hauska hrædduir, hann fooru ad vekia bratt, af Mood og Ecka mæddir, mælltu svo allir haatt: Hiaalpa oss HErra kiær, laat þig ei lijtt uñ varda, ad lægia Storminn harda, so eckisockvum vær.

Hann vaknar vijst, og rædir, vid þaa alla senn: Hvad er þad ydur hrædir, hellst of-veik-trwa Menn? Og settist upp vid þad: Þa baud ad Vinduriñ þegdi, þiootandi Vatn sig legdi: Blæ-Logn vard strax i Stad.

Undrast allir vid þetta, er Adburd liita þann, hvor ahann hier uñ frietta: hvilijkur er þessi Mann? Strax þaa hañ talar til, Hofudskiepnurnar honum, hliida, so framar Vonum, hanns einu Ordi i Vil.

Lending i Logni feingu, vid Landid Gadara, skiott er fraa Skipinu geingu,

Fiedi

skiedi Tilburdur sa, adkom þar Odur Mann, af illum Ondum hrakinn, Oimur, Vitstola, Nakinn, greinir svo glogt umm hann.

Ur Jaarni og Bondum bædi, brotist oft hafdi sa, med Grimd og Ogna Ædi, so einginn ferdast maa, umm þann Almennings Stig, dvalist a dockvum Heidum, i baudra Manna Leidum, lemiandi siaalfann sig.

Framm fyrir JEsu Fætur, falla giordi braatt, Andinn miog illa lætur, æpandi kallar haatt: hvad hef eg þo med þig? Sanni Guds Sonurinn kiæri, so fyrr enn Tyminn væri, kiæmir ad kvelia mig.

Þaa sagdi Grædarinn goodi, grein mier þitt Heiti þo, Andinn mællti af Moodi: Mitt Nafn er Legio, þad hafa hyggnir Menn, Sex Þusund samannteiknad, Sex Hundrud þar med reiknad, Sextiju og Sex til enn.

Dioflar af doprum Trega, dæmdir i Heliar-Vist, baadu miog mikilega, milldastann JEsum Christ, fyrst þadann færi

wt, ad hann ræki þær ecki, i Undirdiwpana Hlecki, med kalldri Kvol og Swt.

Frelsarans Leisi feingu, ad fara i Svijnin þar, sem um þær Grunder geingu, Gyrnd su Dioflana var, þau voru Tvo Þusund, oll strax med Ogn og Kvijda, wt i Vatnid hijda, og suckui samri Stund.

Svijn-Hyrdar fullir Sorgar, settu af Flootta heim, bæru þa Fregn til Borgar, um Bagann sem vard fyrir þeim, hinir sem hlijddu a, undrast og Otta feingu, alment ur Stadnum geingu, soddann Tilburd ad sia.

Hann sem var ædur Oour, og einga Skynsemd bar, sat nu Sidferdis goodur, sannheill hia JEsu þar, Lands-Menn þa litu hann, hinir sem hia voru staddir, i Huga og Sinni gladdir, sogdu þeim allann Sann.

HErrann blindheimskir bædu, i burt ad vijkia um sinn: Sæalar Gagnsins ei gædu, þeim gramdist Fiar-Skadinn, so villtir voru þeir, Hialpar Von sæla hreptu, henni viliandi sleptu, enn mottu Svijnin meir.

Hann

Hañ hver ad læknast hafde, hier sem var adur tied, Lausnaranñ Leifis krafde, ad lijka færi med, eñ JEsus sloo þvi af; Far hellbur heim til þiña, Hiælpræðid skallt þeim kyña, sem Gud þier sialfur gaf.

V.

Uiñ Krafta-Verk Christi at Braudum mille 5000. Mañs, Joh. 6.

Med Lag, Eirn Herra eg best ætte, etc.

Ÿfer um Vatnid Eina, sem er i Galilæa, JEsus med sijna Sveina, sialfur ferdadist þa, Tiberias nockud nærre, (Nafn þetta Staduriñ bar), Þaastum vijst var ei firrri, ad Venju Gydinga þar.

Fylgdi þeim Mÿgur Maña, mikill at þeirri Tijd, Goodvilld hañs sáu saña, vid sinkañ og aumañ Lijd, uppa Fialls Hæder einar, Endurlausnareñ gieck, lijka hañs Lærefsveinar, litla Stund Hvijld þar fieck.

Upp leit hañ liooft ad Bragde, Lijds Fiollda mikinn sier, vid Philippum fraa eg sagde, Foolkid Mat-listugt er: Til Kaups hvar mættu meina, Meñ sæ Braud-

um naad? So villde Sveininn reyna, þo sialfur vissi noog Raad.

Philippus took ad telia, Tvo Hundrud Peninga Verd, framm þo Menn feingi selia, Fullnægia mun ei giord, Andreas æ þad heyrer, einn Brooder Simonar, villdi Raad veita fleiri, vidstaddur gaf þad Svar.

Ungmenni Eitt eg kiendi, Andreas mæla ried, Fimm Bygg-Braud hefur i Hende, hier og Tvo Fiska med, hvad skal þad þo fyrir þessa? Þa talar JEsus hatt: seiged, þeir sæte sier Sessa, samann i Ridlum bradt.

Herrann ried Braudenn blessa, braut, og til Himens leit, framm bæru Fædu þessa, fyrir so marga Sveit, aller þeir urdu sadder, eins af Fiskunum med, og vel i Giedenu gladder, Guds Verk so feingu sied.

Leifunum samann safned, Sonur Guds þannig tier, og aungvu af þeim hafned, so eckert spillest hier: Er þad ei Undur ad heyra, allt þetta so til bar, Afgangs var ollu meira, enn Efned i Fyrstu var?

Toolf Karfer fullar feingu, frat eg so

Skrifteñ tier, og þær Leysar afgeingu, so
eckert spilleſt hier; Fim̃ Þuſund fæddi hin
hreina, Forſioonañ Milldigiorn, Kall-Meñ
upptallda eina, fyrir utañ Konur og Born.

Um̃ Kvolldid liet Læriſveina Landenu
hallda frá, hann var eftir alleina, Aſtar
Bæn giordi þa, Mootvidre megnt þa þiaa-
de, mieg dim̃t af Noottu þo, JEſus þat
gloggt ad gaade, gieck aa þeim dimpa Sioo.

Nær um̃ Fioordu Eikt Nætur, naalg-
adeſt JEſus þaa, þeir hafa aa þeſſu Giæt-
ur, þoottuſt Forynju ſiaa, upp kalla Otta
mædder, eñ JEſus anſar kiær: Vered all-
et Ohrædder, Eg er hier ſiaalfur nær.

Petur ſvarade og ſagde: Siertu þad
Herra miñ, biood þu eg komi ad Bragde,
beint nu aa Fundiñ þiñ: far þu, kvad Frel-
ſareñ millde: forliet hañ Skiped þa, og gieck
ſem greidaſt villde, gladlega Sioonum aa.

Bararann ried bratt ad ſtockva, bilade
Petur Trauſt, hañ took þa ſenn ad ſockva,
ſagde med harre Rauſt: hiaalpa mier Her-
ran bliide, hañ Jeſus ad ſier droo; og ſpyr,
þvi

þvi tæpt hann trijde? til Skipsins geingu þo.

Ord sitt og Bws-Raad bæde, blesse oss Jesus hrein, so Lijfs og Saalar Fædi, sedie þaa hvern og einn; Siaa til eg socktve eigi, i Synda Daudann hier, helldur ad hiaalpast meigi, halldtu vid Trwna mier.

VI.

Umm þann sem blindur var fæddur.

Joh. 9.

Ton, Fadir aa Himna Hæd.

JEsus fraa Juda Lijd, wr Jerusalem eitt Tijd, utgieck saa oll Mein grædir, umm þad Johannes rædir

Sat Madur, Sioonlaus þar, saa blindur fæddur var, hart nærri Herranns Vegi, aa helgum Sabbatz Deigi.

Læriseinar hann sica, so spurdu Herrann þa: Hvort eiginn mun Illska hanns vallda, eda Forelldra giallda?

Hvorki kvad Herrann sniallt, hann sijn nie þeirra gallt, Guds Verk eiga augliijsast, og aa honum ad priisast.

Verk Guds mier vinna ber, viist med-

ann Dagurinn er, Idiu Mann aungva fremur, yfir þa Nootinn kiemur.

Jeg er Lioos Heimsins hreint, Herrann taladi beint, medann Umgeingni mijna, hia Monnum læt eg skijna.

Herrann þa hrækti a Jord, heilnæm vard Lækning giord, Saur hrærdi samann ad Bragdi, so vid hanns Augu lagdi.

Hann baud þeim blinda þa, i Brunni Siloa, þvo sier skiootlega skylldi, ef skijra Sioon ødlast villdi.

Hann gieck og giordi svo, greitt nam sijn Augu þvo, heilskygn kom þa heim aftur, Herranns þvi olli Kraftur.

Natturann borinn blind, bleckt er af margri Synd, minn Jesus mig upplijsi, mier a Hiaalpar-Veg vijsi, Amen.

VII.

Umm Lazarum af Dauda uppvaktann.

Joh. 11.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioodi, etc.

Johannes seigir med soddann Hætti, siukur Madur eitt Sinn la, Lazarus,

þad

Þad Sorgum sætti, sa var i Bethania, Systur Tvær er inn hañ ætte, Ouur nefnast Maria.

Hun var þad sem Herrans Fætur, hentuglega smirta ried, Hære siinu Svañinn mætur, siidañ aftur þurkar med, Ordi Liifsins gaf ad Giætur, i Gudspiallinu so er tied

Martha einnig Onnur heitir, Ord Drottinns hiellt sier ad, Lausnaranum sem Lækning veitir, lietu seigia þegar i Stad, sa þu elskar Soottinn þreytir; Svaradi JEsus uppa þad:

Ecki er soddann Soottinn eina, send honum til Dauda fyrst, helldur ad Drottinns Diirdinn hreina, Dæsamlega augliisist, oll þau Systkyn eg mæ greina, elskud voru þo af Christ.

Dagana Tvo þar tefia riedi, tilsett var þad Herrans Raad, ad Vilia Guds sin Skickun skiedi, hann skamtar Tiima af sisi Raad, Fylgdar-Mønnum Frelsarinn tiedi: Forum nu a Gydinga-Laad.

Postular svara med Gegndar-Gilldi,

giorla sem aa þessa Lund, Gydinga Foolk
þig grijta villdi, þa gieckstu þar um eina
Stund; Hvar fyrir gyrnist Meistarinn
milldi, meir ad koma aa þeirra Fund?

Tijmiar eru Toolf i Deigi, táladi Spek-
kinn Guddoomlig, Byrtu nioota Mad-
ur meigi, mun sa gaanga riettann Stig,
hinn sem Lioosid hefur eigi, hrasar oft og
meidir sig.

Lazarus vor Vinur sefur, vekia fer eg
aftur hann, þeir seigia: Batnad honum
hefur, Hvijld og Værd ef finna kann, þen
ann Skilning Paankinn giefur, þeim um
Svefn naatturlegann.

Lausnarenn þeim lioost nam giegna, La-
zarus daudur er til Sanns, enn eg fagna
ydar vegna, ad ei var eg þar i Bygdum
Lands, vær skulum þetta framar fregna,
sorum nu og vitium hanns.

Thomas Possule took ad seigia, Tvij-
bure saa nefndur var, Lærisveina Hug
nam hneigia, hann gaf fyrir alla Svar,
laatum oss fara og lijka deya, lioost med

honum

honum einnig þar.

Kom med Guddooms Krafte hogum, Christur til Bethania, Lazarus fyrer Fiorum Dogum, framlidenn i Grofennelaa, wr Borg og nafnum Bygdarlogum, bar ad marga Gydinga þa.

Þessir giærtu goodrar Skylldu, gingu i Sorgar-Hwsid inn, Gied-Svolunar Maali milldu, mælltu, so eg ritad finn, hrelldar Systur hugga villdu, harmandi eftir Broodur sinn.

Martha heyrdi Meistariñ skæri, milldur kiæmi um þetta Skeid, og i Naaud ad vijsu væri, villdi gaanga heim aa Leid, mooti honum fraa eg hun færi, fyrst, enn Maria eftir beid.

Angrud JEsu Andsvor greidir, ef þu hefdir verid hier, Broodir miñ (þvi Naudinn neidir), nu lifdi saa daudur er, enn eg veit hvar um þu beidir, allt mun Drottinn giefa þier.

Aftur JEsus ansa nædi, upp skal rijsa Broodir þiñ, vissulega Vijsid tiædi, veit-

og af þvi HErra minn, hann mun verda Lijfs
a Laudi, þa liooma efsti Dagurinn:
Upprisann og eirnig Lijfid, er eg sagdi
JEsus þa: Uggalausir um þad bliifid, aller
sem mig trwid a, þo fundid hefdi Helar
Riifid, hvor mier treystir, lifir sa.
Sa hier lifir enn med Anda, og a mig
treystir Heimi i, hættulegt maa Hel ei granda,
hann skal verda Dauda frij, svipturr
ollum Saalar-Vanda, seigdu mier, ef trwir
þvi?
Trwi eg þu sierl, kvad Svanninn grætti,
Sonur Guds med helgum Sid, og Christur
sa sem koma ætti, ad kvitta af Syndum
Mannkynid. Samtal þeirra ad Sinni
hætti, so skilldest hun HErrann vid.
Martha hrindir hordum Meodi, heimleidis
med Skyndi fer, vid Mariu giordi
mæla i Hlioodi, Meistarinn er kominn hier,
bydur þijn sa Grædarinn goodi, og gior-
ir Bodskap eftir þier.
Uppstood Maria og med Skyndi, utgieck
fraa, þeim Mwga Manns, sve hun
dijrst-

dyrstann Drottinn findi, dundi Vatnid Hvarma-Ranns, þa var JEsus þijdur i Lyndi, þar sem Märtha kom til hanns.

Foolked sier ad fliott wr Maata, fraa Þeim vijkur Giefne-Lijns, allra þeirra ein var Gaata, sem Esnid greinir Hroodrar mijns, eflaust wt hun gieck ad graata, hiaa Grofinni hanns Broodur sijns.

Til Herranns kom med Hrygdar-Talid, Hiartad mæddi Sorginn stinn, Angur i Briooste sann hun falid, fiell aa Knie og rædde um Sinn: hefdir þu hiaa oss Drottinn dvalid, daudur væri ei Brooder minn.

Þegar hann saa ad Sorgar-Plaata, snart um hennar Briooste laa, Foolkid allt i annann Maata, angrad leit þar standa hiaa, Sonur Guds took sialfur ad graata, J sijnum Anda gramdist þa.

Sijn aa mille margur rædde, maa nu siaa hanns Elsku-Gied, saa sem blindann giörla græddi, gat hann ecki vid þvi sied, ad Daudenn so yfir einn Mann æddi? Almwginn þad mæla ried.

Lazarus hvar lagdur være, Lausnaren̄ so spurdi ad; en̄ þeir svara so sem bære: Siaa þu, Herra! þeña Stad. Myskun trwe eg Hiartad hræra, hrigdist JEsus en̄ vid þad.

Til Gräfarennar Herrann hreine, hier nærst sialfur gaunga vann, hun var byrgd med stoorum Steine, strax baud þeim af-taka hann; so þeir giördu, sem eg greine sagdi Martha þa vid hann.

Lijkid fin̄ eg swlna um̄ sijdir, Fioora Daga hier þad laa, Ordum þessum Herr-ann hlijdir, henni aftur giegndi þa: sagdi eg ecki ef þu trijdir, ad þu mundir Guds Dijrd siaa.

Til Himins leit þa Lausnarinn millde, lofud sie, Fader! Giædskan̄ sw, hvers eg af þier oska villde, um þad mig bænheyrir þu; eg tala so Foolkid trwa skyllde, til þeirra mig sendir nu

Lausnarinn kallar lieosum Hlioome: Lazare! þu kom hier ut. Hinn Daude hlijddi Drottinns Roome, doprum reyrdur Lijk-bands Hnwt, leysid hann, kvad Herrann

froo=

froome, so hiedann gaangi fyrdtur Swt.

Judar marger trwa tooku, Tæknid slijkt er saau þeir, liwsum Jesu Lotning jooku, Loss-Tijr þessi alldrei deyr, Phariseæarney Svika klooku, sig forherdtu æ þvi meir.

Þvi eg treysti, og þad er mijn Trwa, þu ert JEsu Lijfid mitt, þa hiedann burt fraa Heim skal snwa, helld eg mier vid Ordid þitt, Saalunni virdstu Sælu ad bwa, so hun verdi af Naudum kvitt.

Stutt Jnühalld Pijnuñar og Daudañs DRottiñs vors JESU Christi.

Ton, Strijds-Meñ þa høsdu krossfest Christ.

HJer er af Hiarta Miñisstædt, Myskunar-Verkid þad, JEsus var staddur i Hrygdum hætt, harmandi Prisvar bad, Gydinga Lid þo geingi ad hrædt, greip hann og batt i Stad, Saalinn hanns var af Sorgum grætt, saar Pijnann gieck þar ad.

Hann hefur dreigid hrakt og hriaad,

Hardsviijrud Juda Droott, med Lygum Spotti, Hroop og Hæd, hrækiandi a hann skiott, var henum hvorki Værd nie Rad, veitt um þa dimu Nott; allt hann fordæmde Audlegt Rad, ei gieck su Rædann hliott.

Heidnum Doomara i Hendur fieck, Herrann sw grima Piood, Almuugenn framm þar allur gieck, æpti med samfelld Hlicod: Fær hann a Kross og Kvala-Beck, kome yfir oss hans Blood, Mordingia Lijf-Giof meir var þeck, mieg hætt þa Kvolinn stood.

O hvad Grætlegt, Aumkunar verdt, eitt var sem þar til bar, vid hardann Stoolpann streingdur þvert, stood vor Lausnarenn þar, hærsta Guds Sonar Holldet bert, hwdstrijkt med Svipum var, Ædar, Skinn, Horund og so skiert, Oskaddad fannst ei par.

Þyrne-Koronann Svida-saar, sundur hans Enid sleit, Blooded uu pfyllti Augunn klaar, og allann Sioonar-Reit, Frelsarinn hædi solur og blaar, Forsmaan hverium hann

leit, Last Ord, Sløg, Spielne, Spott og Daar, sparade ei Præla-Sveit.

Trie Fimtan Foota laangt var lioost, lagdt a hanns Herdar hardt, breidt Fiogra Alna þrwngt med Pioost, þad herma Bækursatt, uppgefinn var med ormædt Brioost, undir þvi Prisvar datt, um sijdir fram þa Ferdinn droost, a Fiallid Golgatha bratt.

Særdur i Kullda klædlaus þo, Christur satt laanga Tijd, a medann øll til Bodullinn bioo, Bana-Verkfærinn strijd, ordþyrstum Munni einn ad droo, Edik Gall-blandad Nijd, oddbrotna Nagla Olldinn sloo, I Hend og Foot um Sijd.

Krossfestann hæddu Hofdingiar, og hver er sem þar gieck hia, Harmkvæli þung og Hæadung bar, Herrann um Tijma Pria, sijdann burtslitinn Saalinn var, Syndlausu Hølldi fraa, Hiartad særbeittur Broddur skar, Blood og Vatn rann wt þa.

Last-Ord og Briixl framlidinn fieck, Falsara sogdu hann, Flockur Prestanna

fyrir þvi gieck, fundu Lands-Doomarann, bæduad geimd sie Grofinn þeck, gánga so ella kann, Læristveinarnir fylltir Fleck, flytie i burt Lijkamann.

Hermenn vopnada, hann liet strax, hallda miøg sterkan Vørd, þar vakte inn til Þridia Dags, Piooden su Illsku hord. Drottinn reis upp til Dijrdar Hags, fra Daudum þegar ur Jørd, og sannrar Guds Dijrdar Samfielags; sie honum Þackargiord.

Gleym þessu ecki Saal mijn sæl, soddann vel merkia skallt, Sonurenn fyrir sekann Præl, saklaus leid þetta allt, slijkri hanns Elsku hroosa og hæl; af Hug og Muni sniallt, Sigur Vers Christi syng og mæl, sætt fagnande ævallt.

Liwfasti Jesu Lof sie þier, sem leidst þann saara Deyd, hvar med þu hefur hiaalpad mier, ur hættri Kvøl og Neyd, laat þu mig jafnann lifa sem ber, Lasta-Bond af mier greid, Elsku Fadm þinn, þess Oska eg hier, yfir Saal mijna breid. Amen.

Ut af Upprisu Historiunni.

Ton

Ton, Giædskriikast Gradari min, etc.

HIartad fagnar og Hugur minn, Herrann JEsus er upprisinn, Kvol þo aa Krosse ætti, aarla Sunnudags er þad skied, aadur enn Soolin lijsa ried, af Guds Dijrdar Almætti, þijdur, frijdur, Eingell kiemur, Kraftinn fremur, klaart eg greini, af Grofinni velltir þeim stoora Steini.

Jardskiaalfte mikill skiedi þar, skiærasta Liooma Eingill bar, Vardmenn þa soddann saau, Otta miklum yfir þa sloo, Abl og Styrkleika fraa þeim droo, lijka sem dauder laau, þegar, Vegar, Lioosid skapta, Lijfsins Krafta, loksins feingu heim i Borgena hryggver geingu.

Hofud-Presta na hittu senn, hermdu oll þessi Tijdenden, hiner þeim hietu Gaasum. Seigid ad Lærisveinarner; sooktu Lijkamann burt med sier, þegar vier þreytter svaasum; hradir, gladir, Giálldid þyggia, þar ad hyggia, sijdann sogdu, lijka sem Judar þeim Raadinn logdu.

Adur enn Dagurinn upprann klaar, utgeingu af Stadnum Kvinnur þriaar, Ma-

ria Magdalena, Mooder Jacobs hinns minna var, med þeim lijka Salome þar, þær hugduſt Chriſto þiena, hryggvar dyggvar, Lauſnaraus villdu, ad liwfri Skylldu, Lijkid ſmyria, hvor ried adra þa hliodtt ad ſpyria.

Hvor mun burt vellta hordum Stein? Hindrar ſaa oſs aa marga Grein: þegar ſem litu þaangad, opinn ſtood Grof, eñ Eingill var, alhvijtu klæddur Lijni þar, Hrædſla ried Hiartad fanga, hliodar, moodar, hryggvar Kvinnur, ſagdiſviñur, ſyrgid eigi, uppriſiñ JEſum eg ydur ſeigi.

Kviñurnar gladar geingu heim, Græd-arinn JEſus mætti þeim, ſeigiandi: Verid ſælar, þær fiellu ſijdañ fram til Sanns, at Fætur kyſtu Lauſnarans, hann ried hijr-lega ad mæla: Eg bid, ad þid, mijnum blijdum, Brædrum þijdum, braatt þad innid, i Galilæa þier fyrſt mig finnid.

Magdalena aa medann fer, miog fliott þaangad ſem Petur er, og Johannes med honum, ſagdi Lijkamañ ſælaſtañ, ſiaa hv-

orgieg nie finna kann, burt-tekinn væri hann vönum: Bædir, þiædir, undrast þetta, er þad frietta, og ænn Tafar, wt þæng-ad geingu nu øll til Grafar.

Fyrstur Johannes frammkom þar, for-nam ad Grøfinn opinn var, Petur þa greitt inngeingur, sæu þar logd Lijn-Klædinn mi-wk, lijka og JEsu Sveita-Dwk, For-undran af þvi feingu, allskioott, og fliott, aftur snwa og þvi trwa, ollu ad sosu, burt muni Lijkid borid af Mønnum.

Æpandi Maria wti stood, inn i Grøfina horfdi Fliood, Einglum Tveim gaf ad Giætur, vard hun nu hrædd, og vidleit þa, Vaktarann Gardsins hugdist siæ, hann spyr strax, hvad hun grætur? Hun kvad, hellst þad, minn Herra þijdur, Hiartans blijdur, hier finnst eigi, Efnid Sorgar eg þad seigi.

Hafir þu borid hann burt med þier, bid eg ad Herra seigir mier, svo eg hann þæn-gad sæki, Madurinn svarar: Maria, Meistari sagdi hun aftur þa, ei leysdi æ sier tæki, oll Hryggd og Styggd, sniist i

Gledi,

Gledi skiott þad skiedi, er Christum kiendi, heim til Postula hana sendi.

Hun kom strax og þeim kunngiørdi, Christur af Dauda risinn sie, Adburdi alla sagdi, hinar Konurnar hermdu med, hefdu þær lijka JEsum sied, Lijfs og i Liwfu Bragdi; Þetta rietta, Willu hielldu, Hug sinn hrelldu, Herranns Sveinar, Sioonhverfingar þad søgdu einar.

Til Emaus geingu einir Tveir, umm HErranns Pijnu tala þeir, þad skiedi aa þessum Deigi, enn so til bar sem seigi eg fraa, sialfur JEsus naalægdist þaa, þo ad hann þecktu eigi, hann spyr, Hugkyr, hvada Hialid, Hryggdar-Talid, hafid Brædur, Cleophas ansar med klockri Rædu.

Ertu einn so Okiendur Mann, i Jerusalem ad Giørning þann, sem er fyrir skommu skiedur, veitstu ecki? Enn hann spyr ad: Honum Cleophas sagdi þad, JEsus, sem oss var medur, hædstur, ætstur, af Spaadooms Ordum, og Giædsku-Giørdum, fyrir Gudi og Mønnum, aa Krossi deyddur,

þad

þad siaalfir sonnum.

Enn nu i Morgun aarla viist, aadur enn sieck af Deigi lijst, Kvinnur fraa oss wtgeingu, lisant a sogduust lijta hann, lijklegt þad eingum virdast kann, Felmtur þvi allir feingu, Heimska, Gleimska, kvad þaa baada, Kongur Daada, kienndi siidann, Christur so hefdi hlotid ad lijda.

Alla Ritning wtleggia ried, opnadi þeirra Hugskot med, Skristina gloggt so skilia, Kauptunid allir naalgast nu, nær þvi endud var Leidinn su, gaanga lietst leingra vilia, beiddu, neyddu, Christ ad bijda, kvaaddu lijda, aa Kvolldid nærsta, inn med þeim geingur Mildinn hærsta.

Settist til Bords og Braudid þar, blessadi sem hanns Sidur var, og siidann ad þeim rietti, baadir i Senn hann þecktu þaa, þeirra Sioonum hvarf burtu fraa, Harmi ur Huga liett, hradir, gladir, Postulum hinum, Herranns Vinum, hier fraa sogdu, e ngann Trwnad þeir aa þad logdu.

A somu Stundu þad so til bar, siaalf-

ur JEsus var kominn þar, og midt i Midid stendur, þeim Oskar Fridar þessu nærst, þaa var Dyrunum aftur læst, siaa liet aa sijnar Hendur; Enn þeir, þvi meir, urdu feignir, Ottasleignir, og þvi trwa, Great riedi ollum i Gledi sinna.

Ecki var Thomas þaa med þeim, enn þegar seirna hann kom heim, þeir sogdu allt hid sanna, alldrei trwi eg, hann ansa ried, utann ad Nagla-Foriñ sied, saai med Fijngri kanna, lidu, bidu, Atta Dagar, Dijrd so hagar, DRottinn sætur, ad luckunt Dyrum kom milldur, mætur.

Hiaa þeim stood Herrañ hijr i Mid, hier nærst Thomam so rædi vid, og vill hañ verdi gladur, i Naglaforinn lææt Fijngur þiñ, fliott legg mier Hond i Sijdu iñ, vert ecki vantrwadur: DRottinn, Gud minn! sagdi dyggur, Trwartryggur, Tvijburinn frijdur, aftur JEsus þaa ansar blijdur.

Sannlega Thoma trwdir þu, Tilsijnd mijn þessu olli nu, og eg enn framar seigi: sæll er saa hvor mig sier ei hier, samt þo af

Hiar-

Hiarta treyſtir mier, Huggun ſo hlioota meigi. Fleiri, meiri, Jardteikn hrein, fyrir ſijnum Sveinum, ſijdar giordi, oll þo ad greind hier ecki verdi.

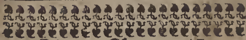
Vid Genezareth Vatnid brætt, voru þeir þa ad Fiſkidrætt, eñ ſig opinberadi, Petur adſpurdur Priſvar þar, þvi jatadi, ſem vonlegt var, ad hann JEſum elſkadi, biidur, þiidur, Lijffins Braudi, ſijna Saudi, Simon fæddi, uñ hanns Dauda og Utfør ræddi.

Fiørutiju Daga DRottinn ried, dvelaſt hier Læriſveinum med, eftir Uppriſu ſijna, til Himna ſijdann hiedañ ſtie, hvar Hond Fødurs Almættugre, ſitur vor Hiælpinn hijra: Amen, Amen, allar Tijdir, loſi Lijdir, Lauſn arann gooda, honum ſkal jafnann Heidurinn biooda.

* * *

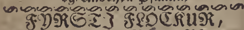
* *

*

Añar Parturiñ.

Jñihelldur nockra Gudrækilega og Andrijka Psalma.

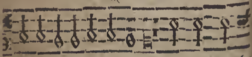

FYRSTJ FLOCKUR,

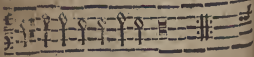
Sem hefur i sier tvo Nijaars Psalma, Einig Kvølld- og Morgun Loffsaungva, og eiñ Siwo-Ferda Psalm.

Nijaars Psalmur, Kvediñ 1652.

Undir þessum Nootum.

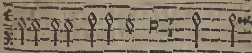

Arid hyra nu hid nija, Nædar good-
Þrautir leatt fra oss flija, farge Sorg-

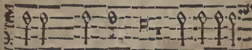

ur sendi Landi voru Gud,
um, endi Grand og eydi Naud.

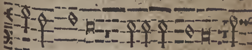
Alla

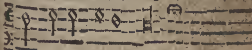
Alla fylli Gledi-Giædum, Giædska os

Myskun DRottiñs blijd, i fastri Ast og

Frid af Hædum, stoduger stædum, oss

hann blessi Ar og Sijd.

Jesu prijsad Nafn eg nefne, nijtt Ar þetta komid Heimi, Vijge er best, stirki Verk ög stofnud Efne, stydie, græde, auma geyme Mildiñ mest; Barn umskorna, dijr-

um Dreyra, dreyfi yfir Hiortunn mædd; Synda-Grand og Farid fleira, fiær ad keira, virdist Dijrdinn Giædsku-giædd.

Nijtt Ar þetta gledilegt greide, Gud a Hædum vorum kiæra Kiennidoom, Sause fæde, Lijdenn leide, ad life i Hoofe, giori og læri Verkiñ froom, Hiordiñ verde hlijdug Rædum, hollum ollum þeirra mest, vaxe flugs ad frijdum Dædum, Frid og Nadum, ut so rætist Bondskann vest.

Yfir-liwsa-Menn a minnist, Milldi-Valldur Drottenn Mattar Herra hær, Sida prwdir Sannleik kynnist, Synin-um þiooni, lietti Þrætt og Brædinn sær, oll i Stilling Logeñ lage, liwfir giæfir Frooma vid, Lasta sijst þo Veigi væge, hneige Hage, ad gooder Lijder finne Frid.

Rauner Hioona miwkust mijki, Mijskun ferska Grædarans Lijda fyrr og sijd, Þolgied helgad vake, vijke Vijled, Boled, Naudeñ, Kvijde, hverfi Strijd, Borneñ einig blijdur nade, og Blessun vissa leati sia, Faderiñ Dada i Fridar Rade,

leidi

leidi a Lande, med Lijfi og Giæfu, stoora og smaa.

Ydur Gledi Arid hijra, ollum Heillum giefi vafid JEsus kiær; Meñ og Kviñur klaara, skijra, Christi Ast þier liwsa hafid fyrr og nær, undir Hendi hvijlld sælir, Heilla fullri Drottiñs hier; aungvañ Angurs Kulid kiælir, Taal nie tælir, þañ af heñi hulin er.

Oss nu blessi Grædarann goodur, og Gaafur liwfar sijnar hreinar einnig med, Laaded, Lodur, giæde Groodur, giæst sie Lopt, ei pijne neinar Plaagur Fied, nytum ætijd lijtilaatir, Losid giefum Drottiñs Naad, i Gudi blijdum kiætunst kaater, mætast Maater, Holl þau aller reine Raad.

Kaste vestu Kostum Lasta, Christur bestur, hærstur, mestur Foolki fraa: Vijst so Trausted festum fasta, fyrst og sijdst þeim glæsta Giesti ætid aa, Ast þijdasta Briost ei bresti, bystur Pioostur horfinn sie; geistum Lasta Gusti fresti, Losta Lestir, flestir nærsta falli i Hlie.

Unni sannur oss og blessi, ollum Heillum

fylli sæll Emanuel, J Kvijda, Naud og Krossi hressi, þa Kvilla-fullum vill odæll hier vinna Viel; Svinner Menn og myndug Kvende, mættugann ORottenn losid tijdt, honum einum oss afhende, Amen; sende, Ydur JESUS Ared blijdt!

Aňar Nijaars Psalmur.

Ton, Þeck sie hier good giörd, etc.

FRed nijtt nu æ, J Nafni JEsu sæta, byriast blijdt; Þu þaa, þess vel skyllder giæta, segiast vijdt, sw maa sælu Fregninn mæta, sem Bol kann bæta.

Gud og Mann, Mooder, Mey i Heiminn fædde, vorn blijdann Brooder, sem best öll Meininn græðde, Heimsins hann Þiooder, helgri Blessan giædde, þo adur Eymd mædde.

Foolki Frid hreinann, fieck af Dijrdar Mætti, og Gud vid Einann, allt Mannkynid sætti, Sælu Sid beinann, sijndi og Hiartad kiætti, Brot Synda bætti.

JESUS hann heitir, Hiaalp og Frelsun Lijda, Sælu sannveitir, og svipter öll-

um

um Kvijda, um̃ Logmaals Bann breytir, Blessan giefur frijda med Mysckun blijda.

Nafn þad sett sanna, Sælu og Gledi særir, Hormum Hættanna, haglega forsærir, alla Ætt Mañа, endurlijfgar, nærir, Sorg þa ei særir.

Arid nijtt Nafn þitt, Naadar Herrañ goodi, giefi oss blijdt, Gagn sitt, i glødum Fride bioodi, nækvæmt, þijdt, vid Naud kvitt, so notkist Mañi og Flioodi, Laan og Lijfs-Groodi.

Himin, Laad, Haf, Flood, hverja Skiepnu og eina, Foldar-Saad, Fiar-Siood, og Frioofgun Landsins hreina, blessi Naad Guds good, og Græding veiti beina, aan Moods og Meina.

Kyrkiu-Stiett kiæra, Kieñimeñ i Landi, laat oss riett læra, Lifnad sinn hvor vandi, so uppsett skiæra, Sannleiks Skin liooмandi, stillt jafnan standi.

Skickun Lands-Laga, Lids og Stioornar Raada, Yfirmanns Aga, til ædstu Heilla Daada, virdist hañs haga, Hond-inn Lijknar braada, er eiñ allt maa naada.

Hiooninn, Hiw, Born bliid, Bæi og Liid um Grundir, Hond JEsu, fræg friid, fridi a allar Lundir; Vor sie trw Vernd þiid, Vængium Drottins undir, Liifs længar Stundir.

J Hausta og Hrigd kvolldum, Herran Jesus vægi, i Otta og B.ygd olldum, Aftinn Drottinns hægi, i Striidi og Stygd voldum, Styrk veiti, so nægi, og allt vel lægi.

Vid Hreckia Haad-Syndum, hliif oss JEsu bliidi, fra Huga braad-blindum, Brædi, Heipt og Niidi, Slæpa graalindum, Gudleysingia Liidi, Roog, Raani, Striidi.

Himins Hnoss snialla, helgast Meyar Sæd, oss geymi alla, fra Ovina Vielrædi, kunnta Kross falla, so kreinkia Hiartad nædi, Guds Naad þad grædi, Am.

Morgun Psalmur.

Ton, Eirn Gud Skapari allra saa, etc.

A Morgna þegar aarla uppstaa, eins at Kvolldinn þa hvijlast a, gief eg mitt Lijf

Lijf og lijka Ond, liwfe Jesu, i þijna Hond.

Saalinn hvijlist og huggast mijn, Herra JEsu, i Benium þijn, bid eg sætaska Blodid þitt, blessi og helgi Lijfid mitt.

Christe, sem þolder Kvol og Pijn, keyptir mier Frid med Bloodi þijn, i Voku og Svefni vert mier hiaa, vernda mig ollum Haaska fraa.

Guds Eingla Skari skijli mier, so skadi mig ecki Dioflarner, i mijnum Krosse og Medlæte, minn DRottenn JEsu hiaa mier sie.

Hvert helldur lise hier eda dey, Hiartad mitt vid þvi kvijder ei, gladur þvi mijna gief eg Ond, Gud Sannleiksins, i þijna Hond.

Kvolld Psalmur.

Med Himna kag.

LYknsami Gud og Herra haar, hvørs Walld og Maktum Eilijfd staar, Vier bidium i JEsu Nafninu, Naadar-Heyrn þinni til vor snw.

Lioosid Dagsins enn dregst oss fraa;

dyminu Naatt Myrkre yfir braa, Lijkaminn Hvijlldar leita sier, Liettir Piaaningar Svefninn er.

Packargiord blijda Børn þijnnu, biooda þier øll med sannri Trw, þockniſt þier, Fadir, Foorn ſu viijſt, fyrir vorn Herra JEſum Chriſt.

Lof ſie þier Gud fyrir lidinn Dag, Lijknenn þijn good vorn aumann Hag, verndad hefur fraa Hrigd og Neyd, Haaſkaſemd Lijfs og braadum Deyd.

Forlaat þu oſs nu Fadir kiær, Fiollda Synda, ſem giørdum vær, leind og opinnber Afbrot vor, [illegible] nu hiin Giæſk-ann ſtoor.

Erfide vort og Vinnulag, vier ſem nu høfum giørdt i Dag, efter ſierhvørs Mañs Embætte, i Jeſu Nafni bleſſad ſie.

Gief oſs nu Drottinn gooda Noott, geim og vernda fraa Kvol og Soott, fraa braadum Dauda og heiſkri Pijn, bevare oſs alla Naadinn þijn.

Freiſtingum Diøfuls fraa oſs ſnu, Forintur

injur vondar burtrek þu, Oværdar Drauma, Ogner þær, alldrei læt þu oss koma nær.

Læt þu oss Dagsins Liosmann hiñ, lijta ad Morgne, Drottenn minn, so med Fagnade þioonum þier; Þess nu af Hiarta osskum vier.

Gotz, Heidur, Lijsid, Æru og Ønd, O! DRottinn Gud, i þijna Hond, befolum vier med traustri Trw, til vor Næd þinne jafnann snu.

Guds Fødurs Millde, Giædska og Næd, Guds Sonar JEsu Hiælpar-Næd, Guds Heilags Anda Hiijsoinn traust, hiæ oss stadnæmist endalaust.

Heilog Guds Þrenning hlijfi oss nu, og hallde fast i riettri Trw, ad hliootum sijdann Himna Vist, Hiælparañ fyrir JEsum Christ.

Amen þess aller osskum vier, Amen, vor DRottenn, Lof sie þier, Amen sie þad sem eg nu bad, Amen: JEsus bænheyre þad.

Añar Morgun Psalmur.

Ton, Eilijst Lijfid er æskilegt, etc.

LOfi þig Drottinn Himininn haar, og Heilog Engla Sveit, allar Þioodir um allar Kraar, allstadar Lands um Reit, þvi Sannleikann þinn og Miskun mest, Mildi og Tigninn klaar, yfir oss øllum er stadfest, eilijfa Tijd og Ar; so er og lijka Saala myn, sonn og fullkomnn Skylda þijn, Lof Drottinns bædi haatt og hloott, aa hvørri Stundu ad tiaa, alldrei laat þier þad gleymast gott, giefins sem liet þig faa, hann hefur uppaa nijtt i Noott, Naudum þier biargad fraa.

Lofadur siertu lifandi Gud, fyrir lidna Nætur-Stund, og þad Verolldinn upplioomud, er nu af Dagsins Fund; Soolinn i Heidi skiærtt skijr, Skinid sitt veiter hlijtt, Fuglar Loptsins, Fiskar og Dijr, fagna þeim Geisla blijdt; Skoog-Trien Grosinn og Liliur Lands, lifna og glediast vijst til Sanns; þetta til Dijrdar Drottinn þier, Daglega þioonar allt: Æ hvad skylldara mun þa mier, ad mikla þitt Nafn aavallt, Guds ad Lijking sem giordur er, og giefid Lijfid sialldt.

 Lof,

Lof, Heidur þier og Packargiörd, Prenginn edla bliid, viliugur skal eg vanda aa Iörd, varandi Liifs um Tiid; þu hefur jafnann Hialp mier veitt, wr Haaska og Daudans Pyn; fraa Myrkrunum til Lisdössins leidt: Losud sie Giædskann þijn! Ovina minna Abl og Slægd, afmaad hefur þijn Guddooms Frægd, en þo þeir byggi Esuid vandt, med allri Svika Praa, ad mier þu Drottinn giættir grant, Grimd þeirra bægdir fraa, rangferdugra sem Maadum kaunt, raska, so hvergi naa.

Sem mig i Nott fyrir Lijkn og Lid, lietst niöota Maattar þijns; Eins nu i Dag um Naad eg bid, i Nafni Frelsara mijns; hindra þu Umsaat Andskotans, sem elskar Lijgi og Mord, so verdi sijst ad Vilia hauns, Verk miin, Paankar nie Ord: Giefdu mier Drottinn Hiartad hreint, hyxa og stunda lioost og leynt, Laga-Bod þijn, sem lietst oss faa, og Lijfsins Braut eg skil; i Dag og hvorn Tiid hiedann i fraa, hallda þau giarnann vil, þvi David seigir sæla þaa, sem þar hafa Lijsting til.

Blessa þu, Gud, mitt Kvinnu-Kier, og kiæru Børn a Laad, blessadu allt hvad hefi eg hier hlotid af þinni Naad: Blessa virdstu minn Buskaps Hag, Birgdir og Matar Faung, blessa Utveigi og Vinnulag, so verdi ei Hegdan raung; Blessunar ædsti Brunnurinn, blessadu mig i sierhvert Siñ; Sie eg a Ferd um Sioo eda Jord, sit, geing, edur kirr stend, Hond Þijn yfir mier halldi Vord, Hæska ollum frævend: Gief so med þijdri Þackargiord, þijn Naad sie vidurkiend.

J Forsioon þijna og Fodur-Hond, fel eg nu, Drottinn, hier, Lijkama minn med Lijfe og Ond, Læn allt og Heilsu-Kior; mitt so eg agti Starf og Stiett, stioornadu miñi Lund, hier med eiñig mig halldi riett, a Hryggdar og Gledi Stund; Christni-Halld mitt, Kiærleik og Trw, med Krafti þijnum, O JEsu! auka jafnann og ebla virdst, uppa þad Saal mijn froom, Dijrdarlig fari fyrir þier birtst, þa fer þu ad hallda Doom; kom HErra JEsu, kom sem fyrst, klaart gior allt Synda-Groom.

Daud-

Daudans þegar eg nálgast Nótt, nær dugur vert mier hiá, med bærilegri Bana-Sótt, benda virdstu mier þá, J Fadmi sælum ad sofna þijn, sæti Fadir, eg kijs, Ottalaus er þa Ondinn mijn, og eilijf Gledi vijs: Sijdann i Lambsins Lioома klaar, lofi hun þig um̃ eilijf Ar, þu sem ad allt med Ordi ber, Einn Gud og Þrenning hær, samhuga allir siingium þier, Sigur-Vers Himnum aa; Valldid þitt Dijrd og Æregner, Amen, Haleluja.

Añar Kvølld Psalmur.

Med Himna-Lag

O JEsu þier sie Þock og Lof, fyrir þijna Ast og Nadar-Giof, vel hefur þu minn veikann Hag, verndad og geymt um̃ þennann Dag.

Slisni eingiñ mig henti hier, Hlijfd Drottinns mijns þad veitti mier, Satan fieck ei ad orka neins, sem Ønd og Lijfe var til Meins.

Jeg vil fyrir þad Jesu kiær, játa þier Vegsemd fiær og nær, af Hiartans Muñi

Hug og Rauſt; halldiſt þijn Virding Endalauſt.

Eilijfann bid eg Almaatt þinn, aſtkiæri Jeſu Herra minn, fyrirgief oll mijn Aſbrot lioot, i Dag ſem framda eg þier aa moot.

Dags-Vinnann mijn, ſem drijgda eg hier, Drottinn minn goodur þockniſt þier, ebli þijn Bleſſan allt mitt Raad, auk mier Von, Trw og Kiærleiks Daad.

Geymdu mig, Drottinn Gud, i Noott, fraa grimum Boda, Kvol og Soott, ſo Ovin giori mier einginn Grond, yfir mier ſie þijn Hiaalpar-Hond.

Luckuna, Heiſſu, Laan og Fied, Lijf og Saalina eirninn med, Umſioon þinni eg allt þad gief, Ohræddur ſijdañ ligg og ſef.

J Drottinns Nafni eg hvijliſt hier, hafdu O Jeſu Gaat aa mier, eg fel mig þinni Elſku enn, og alla þijna Chriſtna Menn.

Lof ſie Fodurnum leſid og tiaad, Lof ſie vors Herra Jeſu Naad, Lof Helgum Anda allann Tijd, Amen, Lof ſie þier Preñing blijd.

Dags-

Dagleg Andvarpan.

Ton, Hvør sem ad reysir hæga Bygd, etc.

HEilla lijwfasti Herra minn, Hiartans Utvalldra Yndi, uppveki mig nu Andinn þinn, Endurnæring so findi; Eg er Manneskiann aisaurgud, afplaana þad lijandi Gud, gief mier Gladværdar Lyndi.

Aferning minn og Ydiulag, eg þeinkti ad lagfæra, þier til Dyrdar ad þienna i Dag, þad veitstu Nædiñ skiæra; Enn hvorninn hefi eg aum Mannkynd, áreitad þig med margri Synd, þad vyrdstu ad lagfæra.

Lijfdaga minna Lijtinn öll, lækna þu, Drottinn blijdi, og mig hvijtþvaga eins og Miöll, aungvu svo Meini kvijdi; æ mig angrar af allri Root, ad eg giördi þier syndga mót, Heilla Fadirinn frijdi!

Laungar mig nu af Lijfi og Saal, Lausn hiaa þier, Drottiñ, fiña: Þier er nu, Fadir, meir enn Maal, Meinanna Boot ad vinna; Sætasti Bruñur Svolunar, signad Herbergi Vellistar, laat mig þier Lofgiörd iña.

Græd nu öll mijn Synda-Saar, sign-

adar

abar Jesu Undir, Himneska Fodurs Hondinn klaar, hun sie yfir og undir: Okvijdinn er þar Ondinn mijn; i blijdum Naadar Fadmi þijn, lijdi so Lijfsins Stundir.

Riettlætis fagur Kvistur klaar, Konungur Dijrdar sæti, Engla Fegurd um̃ eilijf Ar, Utvaldra Saalar-Kiæti, allra trwadra Elska og Von, er Jesus Guds og Mariu Son: Gief þess eg jafnann giæti!

Innræt þu, Drottinn, Ordid þitt, i mitt Hiarta og Sinni, þad sie Lijfdaga Livosid mitt, Lifnad so bæta kinni; eftir þvi læt minn greidast Gang, i Giædsku þinar og Naadar-Faang, þar so þier Packir inni.

Miskunar þinnar miwkú Naad, mikla eg Æfi mijna, milldasti JEsu Meyar-Saad, minnstu a Barn-Kynd þijña, fadma mig ad þier Fadir minn, fyrir Eingietna Sonin̄ þin̄, læt ecki Lidsemd dvijna.

Set eg nu allt mitt Traust og Trw, til þijn, minn JEsu goodi, ad mig af Ástsemd elskir þu, og a dreifir þijnu Bloodi, æ medann varir Æfinn mijn, wtbreida vil eg Lof-

giord

giord þijn, bædi hiatt og i Hlioodi.
ANDWARPAN þessa, ædsti Gud, ællijttu i Miskun þiñi; Hiaastod veittu i hverri Naud, higg ad Graatbeidni minni; lættu mig ætijd lifa þier, lijka deya þaa burtu fer: Lof þitt alldreie linni.

Sioo-Ferda Psalmur.

Ton, Nætturañ øll og Edle Mañs, etc.

DRottinn lijknsamur HErra hreinn, Hiaalparinn allra Manna, þu sem ad rædur øllu eiñ, Astsemdar Milldinn saña, bænheyr þu mig, þess beidi eg þig, i blessudu JEsu Nafni, med limfri [illegible] Naad, og [illegible] Naad, um Lijfs og Saalar-Efni.

Þijn Naad þad hefur so tilsett, ad sierhvor skilldi læra, Embætti sitt ad ydka riett, og med Handbiørg sig næra, um Land og Sioo, enn Lidsemd þo, lofadir þeim ad veita, sem treysta þier, og sijdann sier, innar Atvinnu leita.

Nu vil eg eftir Ordi þvi, i Trausti Naadar þinnar, aa Haffsins Bilgiur fara frij, Fædu leitandi minnar; siaadu mig nu, sæ-

ki JEsu! so einginn Hæskinn grandi, til og fraa hier, hiaalpa þu mier, Hættu-laust aftur ad Landi.

Og sem þu giordir aadur fyrr, ostyrk-vum Læriſveinum, þegar Storm-Vindur þeigi kyrr, þagnadi fyrir þier einum, so aalijt mig, nær yfir sig, Alldann og Vedrid bleika, hasta þar aa, og hugga þa, Hiartad mitt Trwar-veika.

Vardveittu mig og Veg minn greid, Vernd þijn yfir mier standi, fraa heyskri Sorg og braadum Deyd, bædi aa Sioo og Landi, JEsus minn trwr, Eymd allri wr, einn kanntu mig ad leiſa, vertu mier nærst, þa hier sem hærst, Hassins Bilgiurnar geyſa.

Stooran Brim-Sioo og sterkañ Vind, stodve þijn Milldiñ sæla, illra Stoor-Fiska ogna Mind, ei laat mig kunna fæla, Vængia Skiool þitt, fyrir Vardhalld mitt, vil eg mier giarna kioosa, so meigi eg frlj, af Faari þvi, Frelsan þinni best hroosa.

Þvi vil eg leystur loſa þig, Lijfſins uñ

Tijdir mijnar, þar heilog Guds Born hallda sig, heidrandi Naadir þijnar; Þack-Offur eitt, i Veikleik veitt, virdstu af mier ad þiggia, eilijf Naad þijn, a Armi sijn, unni mier jafnann liggia.

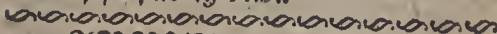
Jeg geing til Skips i JEsu Nafn, JEsus minn hiaa mier blijfi, helgra Guds Eingla heilagt Safn, Hrædslu og Sorg burtdrijfi, mig fel og þa, sem mier erú hiaa, mijns JEsu siaalfs i Hendur: verum til Frids, væntandi Lids, Vernd hanns yfir oss stendur.

J Guds Nafni og Otta eunn, eftir hañs Naadar-Ordi, Veidar-Færunum vil eg senn, varpa fraa Skipsins Bordi, þetta mitt Verk, Myskuninn merk, miñ Herra JEsus blessi, veiti hann mier, hvad Villd hanns er, Von mijn og Boon er þessi.

JESUS oss veri ollum hiaa, Auga hanns til vor siaai, Haaska og Ognum hrindi fraa, so Hætta ei granda naai; vort Hiartans Hws, helgi JEsus, hann oss i Fridi leidi, oss kum þess nu, allir med Trw;

Amen!

Amen, sie þad eg beidi.

ANNAR FLOCKUR.

Innihelldur Heilræda-Vidvorunar-og Bæna-Psalma, Christelegu Lijf-erne Vidvijkiande.

Gyllene A.B.C. Ur Þýsku utlagt.

Med Himna Lag.

A Einn Gud set þu allt þitt Traust, Ad-stod Mannlegri trwir laust, fast standa Drottins Fyrirheit, finnst valla Trygd um Veralldar-Neit.

B Est þinnar Æru geym og giæt, Gierse-me suer hária mæt, ef hun þier sleppur eitt Sinn fraa, einginn er Von til henni ad naa.

C Hristnum soomir ei saurugt Hial, sier-hvoor sinn Munn vel geyma skal, med Þögn sig einginn fortalad sieck, sielyrdtum jafnann illa gieck.

D Eil alldrei v:d þinn Yfir-Mann, elska skalltu og virda hañ, þañ minne Hætt-ar hæd þu sijst, Hefnd fær Drambsemi jafnann vijst.

EF þu Nægd af Audæfum ætt, aungvañ-
veiginn þig stæra mætt, þeink ad Laan
DRottinns er þad allt, af þvi Reikning-
ſkap ſtanda ſkallt.

FRoomleika, Dygd og Digder med,
dijrara halldt eñ Gull og Fied. Þa He-
imſins Audlegd horfinn er, hvort Siñ gott
Mañord filger þier.

GJef Olmuſu, ef ættu Aud, og aumka
þann ſem lijdur Naud, Gud, i hvors
Hondum Heill þijn er, hann mun lijkt af-
tur giallda þier.

HAfi þier einn til Gooda giort, goodmiñ-
ugur þeſs jafnann vert, Packarlaus
Velgiord, þad ſer reyndt, þvingt fellur
Mañe liooſt og leyndt.

IDinn vertu æ Ungdooms Tijd, Erfide
lær, þar kiemur um ſijd, uppſkiera mun
þad Ellinn fyrr, ſem Æſkann nidur ſædi
fyrr.

Kiært þo einn læti i Eyru þier, ofmiog
honum ei trwa ber, Munnurinn ſtund-
um mælir dætt, meinar þo (kann ſke)

Hiart

Hiartad flatt.

LUckann hvort helldur moot eda med, minnstu ad hafa stødugt Gied, sialldañ er Upphaf Ending lijkt, oft giefur Rauninn Vitni uñ slijkt.

MEd reidum Huga høndla ei neitt, hvad til goods Enda villtu leidt, margur i Brædi Verk þad vann, sem vard þo mest ad ydrast hann.

NEm þu og lær hvad nytsamt er, nær einhver Gott vill kienna þier, hyrda fæir uñ Heimskann Mann, hiñ fær Virding sem meira kann.

OKiendt Mælefni alldrei mætt, wrskurda fliott nie dæma brætt, Klagandans heyrdu Søgn uñ Sinn, sijdann giæt ad hvad talar hinn.

PRakt og Hofmood þier hrind þu fræ, Hefnd færdi morgum Løstur sæ, lijtilætann Lands-Manna Sid, læt þier nægiast ad blijfa vid.

QVilludum Hug, sem sturlar Stygd, stærri skalltu ei auka Hrygd, golldid

mæ

maa verda aftur eins, sem ödrum giorir þraatt til Meins.

R Aupa sem sijst af sialfum þier, þo sijnist nockud giort sem ber, eigid Lof jafnann lucktar vést|, Lijfernid froomt sier hroosar best.

S Jaa þig vel um̃ þvi Verölld er flaa, vondum Selskap þig sneidir hiaa, Gudhræddum hallt þig giarnann ad, gott Nafn þier vijst wtvegar þad.

T Em þig ad elska Æru og Spekt, þo alleir þig ei losi frekt; So öllum lyndi einginn Mann, Ord sijn og Giordir stilla kañ.

V En þig alldrei med Agg og Roog, ad samanndraga Fiaarins-Ploog, þad ferst med Sorg sem fæst med Synd, vid fridsamt Braud þier un og lynd.

U Ppaa Heims Aud og allt hvad er, alldrei þig reid, þad hverfur þier, saa maa þvi halldast hygginn best, sem himnesk Giædi stundar mest.

X Erxes Konungur fordum frekt, forliet sig uppaa Valld og Mekt, fieck þo Mijn-

kun og Sorg til Sanns, sierhvor varist þvi Dæmi hanns.

Y Fir allt fram̃ þu Ottast Gud, elska og vird hans heilog Bod, odrum Raad-hollur eirninn siert, ems sem þu villt ad þier sie giort.

Z Ebaoth Gud oll veit þijn Verk, vert þvi Lastvar hans Makt er sterk, fliootara stilliſt hootud Hefnd, enn hin sem er med Framkvæmd efnd.

Þ Ig lær sialfann ad þeckia riett, þrey-ngst ei helldur i neina Stiett, hvad þu æformar ad þvi gaa, Endirinn hvornig verda maa.

Æ Tijd minnst aa þinn Dauda-Dag, Doom sijdastann og Saalar-Hag, bid jafnann Gud ad giefa þier Raad, good og heilnæm ad stunda Raad.

Hvad vera eigi Athæfi Christins Mans.

Med Himna Lag.

S Ef þu villt gooda Fridsemd faa, Fiol-mælgi alla varast þa, gladt Hiarta yfir

yfir goodu bijr, giarnann vert jafnann Lyndis hijr.

J Trwunni geym stillt og stødugt Geð, stunda þar hreinann Kiærleik með, eflaus sie Bæninn, Yfirboot, Undanndrættar-laus klaar og fliot.

Yðrandi fyrir þijn Afbrot stert, og við Naatæka jafnann vert, i goodum Verkun sidinn best, illt að fordast vilugur mest.

Fwsléga goodri Hyrting hlijd, Horrits ung með Þoleñmæde lijd, i Laatæde þijnu Lnofleik sijn, lijka sie hæversk Skickun þijn.

Miwkleik i Kieñing merkia laat, mæl við ødra með Spekt og Gaat, vitna það Eina, satt reint sie, uñ sierhvað dæm með Riett-vijse.

Þvi sæmrdare siñstu hier, Fiol-meñeð sem þu meira sier, þvi heilrædare þig hveri-um tiða, honum sem meira liggur aa.

Eirn Heilræda Psalmur.

Mæ sijngia nær sem: Eilijft Lijfið er æskilegt.

Vilier þu giedjast Gude vel, og goodum Monnum hier, Hreintrwað hafðu

Hiartans-Pel, og heidra hanns Nafn sem ber, Ord Drottinns lær med allri Gaat, ydka mest heita Bæn, Packargiord fagra filgia laat, Foorn sw er einka væn, Hurun vondri þier hrittu fraa, henni gief alldrei Rwm þier hiaa, Illgresis Fræid upp sie rætt, adur enn Frioosgun nær, skie maa, þad sie vid Haaska hætt, ef Hreckia Root-enn græt.

Edri Menn þier i Heidri hallt, hvorn eftir sinni Stiett, Liwslyndi vid þinn Lijka skallt, laata i frami riett, glettstu alldrei vid gamlann Mann, Graahærdum Byrding ber, forsmaa ei helldur Faatækan, sem froo-mur og meinlaus er, moodga ei þann sem mædir Styggd, Medaumkan sijn þeim lijd-ur Hryggd, diarflega ecki odrum laa, Avir-ding hans nie Brest, þu veitst ei hvad þig henda maa, haf Gaat a þier sem best.

Fordastu þaa sem fara med Smaan, Fals-Yrdinn, Hæd og Spie, Laanleysi, Slis og Lucku Raan, Laun þeirra trwi eg sie, Hootfindnenn ill er aungum þeck, at-

hugg

huga jafnann þad, ſkie maa þu hafir Sky edur Fleck, ef ſkyllde þar grenſlaſt ad, Hlaa tur og Kieſkne hæfir ſiſt, Heimſkunnar Merki þad er viiſt, Klaum, Niid og Hroop þu hata meſt, huxa um̃ Maalsheatt þann, froomlegum Sidum Samtal veſt, ſannlega ſpilla kann.

Pſalmur um̃ gooda Samvitſku.

Ton, Dagur i Auſtri ollum, etc.

HVad verdur fegra fundid, enn Fridur og rooſamt Gied, Angur wr Huga hrundid, Hiartad gladvært þar med? Innbyrdis Elſkann hreina, med Æru i hverium Stad, Heims Eftirlætid eina, eflauſt dæmi eg þad.

Gladur villda eg þu værir, og Vondu hiaa þig ſneid, margt þo til Bels þier bæri, Bakmaalug Twngann leid; ef þinnar Æru giætir, alldrei þu kviida þarft, ſiidar þa Sonnu mætir, ſialf Liigiinn dofnar ſnart.

Laan Heims þig laat ei villa, Luckunni ſpart þu tak, antigna aungvum illa, allra ſiiſt þo aa Bak, oft einn ad odrum finnur,

þad ydkar hann siælfur mest; hvor mæ so hittast svinur, ad hafi ei nockurn Brest?

Heilbrygde, Hiartans Kiæte, hier med Samvitskann good, Ástvina Efterlæti, fyrir utann Trega og Mood, froomt Lijf og farsæll Daude, silgiast med rietiu ad, af hvorium Heimsins Aude, hellst villda eg kioosa þad.

Uñ Luckuñar Ostødugleika.

Ton, Hvar mundi vera Hiartad mitt, etc.

ALt Heimsins Glisid, Fordilld friid, Fegurdar Priaal og Skraut, sallvallt, mein-slisid, fyrr og sijd, flestollum reynast hlaut, allt eins og Fys i hvassri Hriid, hvorsur snarlega æ Braut, Luckuñar Blysed litla Tijd, logandi, Ovart þraut.

Bloomleg Æskunnar Edlis Art, sem Alldins Jurtir beint, sneña upprunnar blikæ biart, burtvisna ad Kvolldi seint, þeir Glede Brunnar þorna snart, þad hefi eg sied og reynt, Vatns Ræser grunnar hærsa hart, hversur so Tijmenn leynt.

Lijkams Heilbrygdeñ hroosar sier, hall-

denn af ollum kiær, hennar þo Trygdeñ afslepper, oviſſum Tijma nær, Soottar Anstygdenn bræatt ad ber, Bwkſterkum nidurſlær, bleik Dauda-Sygdenn ſaarbeitt ſkier, Soolſogur Bloomſtrinn ſkiær.

Holldſins Frijdleikur, Fegurd klaar, og Fragtenn Lijkamans, ſem Limid Sykur lauſgad ſtaar, Lijfid gledur til Sanns, allt eins og Reikur oll forgaar, Aſyndeñ Hvarma-Ranns, þar liggur bleikur Bloodlaus Naar, burt er Fordilldenn hanns.

Mannſins Lijf hrauſt er allra innſt, J Ædum Hiartans bijr, miog þo Otrauſt ... ſallvallt finnſt, ſliootlega uñ ſier ſnijr, vidſtodulauſt þa varer minnſt, ſem Vindur i burtu flijr, ad Laani hlautſt, þvi laungum vinnſt, litla Stund Æfinn rijr.

Heims Audur ſijniſt Holldſins Art, harla fagur til Saññs, medañ vidklijniſt Kroppenn Skart, kiætiſt Gied ſaavijſs Manns, oftlega tijniſt yfrid ſnart; ymiſt til Sioos eda Lands, Berſnoggur pijniſt Hugz hart, hvar er þa Gengid hanns?

Margur hvor reisti um Froenid fiær, fieck þess ei verid æn, annar med Hreysti Fiaar-Ploog fær, ser hinn med Viel og Raan, eitt El, einn Reysti, ein Bylgia, einn Blær, burt sneiddi allt þad Laan, enn sa þvi treysti er aungvu nær, utann þvi meiri Smaan.

Verelldinn bliid ad Laani lier, lysfugt Gledinnar Hnoss, Asiindum þiid, a Baki ber, beyskañ Hormungar Kross. Luckann dafriidalijkust er, vid lymskann Judas Koss, best væri i Tijd ad siaa ad sier, so hun ei bleckti oss.

Volld, Lieni, Makt og Virdingar, vel margur broo sier ad, Hofdingia Drakt og Skrwda Skar, skrautlega wtsnickad, af skal þad lagt, og ecki par, aktar Daudinn um þad, fraa allri Frakt aan Ordloss bar, wt hvern wr siinum Stad.

Hvad er Heims-Bloomi og giorvallt Glis, sem gyrnist Holldid aa? Reikur, Hiegoomi, Folski, Fis, sinkandi Lauf og Straa, ad mijnum Doomi Slægd og

Blis, ſtær ymiſt til edur fra, Skadſemd-
ar Lioomi, baalad Blis, blyndar ſkioot
þann þad ſea.

Root allra Meina med ſier ber, Mañ-
ordſins Gyrndinn ſnaud, Heliar Slood
beina Bwkuriñ fer, burt fra Makt, Heſd
og Aud, þad eitt alleina ovallt er, ad Ott-
aſt DRottinn Gud; Villtu ſlijkt reyna,
hygg ad hier, hvad hañ þier ſialfur baud.

Laattu þvi fara Heimſins Haatt, Hollds
Metnad Dreiſs og Brial, egnd Daud-
ans Snara er vid Saatt, ad þier mun
dreigid Taal, medañ þu hiara hier eñ maatt,
huxadu um þijna Saal, þar tak a Vara,
þrijtt braatt, Pioodz-Brautiñ Lijffſins haal.

Um Heimſins vondt Haattalag.

Ton, O JEſu Edla Bloomi, etc.

SEtta er ſtoor i Heimi, hiaalpi oſs
DRottinn kiær, fra Satans Svik-
um geymi, ſo ecki glotunſt vær, reynd
Blijda, Grand grædi, greind Lijda
Vandrædi, leynd vijda Land-Mædi, a
Loft ſier aftur ſlær.

Dyfuls nu Verolld veidir, Viela-Noot morgum skiæd, i Villu og Vanrrw leidir, Vondskann su Þusund-ræd: Ar slijkur, fer, flakir, flaar svijkur, hvor vakir? Haar, rijkur, fier Sakir, sijdar Gud af Hæd.

Otal Illgiordir þroöast, ei tiaair leyna þvi, Tryggd og Trwskapur sovast, takast upp Vielræd nÿ, flest ollum fast spilla, fest Sollum, Last Villa, vest kollum, Kast Krvilla, komid Heiminn i.

Straff sijnist stoort fyrir Hendi, stofnad mieg til þess er, Von a Ressingar-Vendi, i Vext þvi Hættann fer, Volld Synda, gilld granda, Giolld Kinda, fylld standa, Oll blinda, villd Vanda, vesta lioost ei fier.

O JEsu æstkiærast! Jdrunar gief oss Tijd, birt ei þitt Foolk med Hasti; Heyr mig nu Giædskann blijd: Eyd Hættu, Raad riettu, Reidi sættu, hriad gledtu, Neyd bættu, Raad settu, Nauda hiadum Lijd.

Hvorsu

* Hvorsu Heimurinn sie fœnnstur, og Guds Vernd og Varateckt sie þad alleina, er Menn ohætt meigi reida sig uppaa.

Ton, Blijdi Gud, Børnum þiinum ei gleym.

SJartad kaatt, hofum þo gangi styrdt, lioomar breatt, Lioosid þo nu sie myrkt, þetta stutta stendur Stund, Striidid vier reynum, þrijtur Sytar-Lyndis Lund, linar þa Meinum: Hvad er þad, hier sem vier lijdum, hiaa þeim Stad, hvors seinna bijdum? Fliott ber ad, Fagnadar-Tijdum: Heimurinn aumur ei er hann Gud, laatum hann fara, jaa fari hann sinn Veg, med Filgiurum sijnum, laatum hann fara, jaa fari hann sinn Veg, med Filgiurum sijnum.

Þo ætti Mann, alls Heimsins Raad og Vellld, eins er hann, Ovijs hvad skiedur i Kvolld, Laanid, Vinir, Mynt og Ment, Metorda Praktinn, i einu Raunar rænt og lient, rienar þa Maktinn; Saa i giær, sat upp med Kiæti, i Dag ofær, dottinn vr Sæti, aungvu nær, af þvi Medlæti, Kroppur er slippur grafinn i Grof; Hvar

er þaa Broodir, hvar er þaa allt, Hofdingia-Dæmid? Hvar er þaa Brooder, hvar er þaa allt, Hofdingia Dæmid?

Saa sem Traust, setur aa Drottinns Raad, Efalaust er honum fyrirspaad, midt i hættri Meina-Raun, Myskunar nijtur, Dijrdar verda lænud Laun, Lijfid nær þrijtur; HErranns Kross, hanns Barna Soominn, hier skal oss, Hiartans velkominn, dijrsta Hnoss, Diasn, Prydi, Bloominn, swijr Hrijsid kyssum Christs, þad er vor Heidur, þad er vor Prijs, ad þola og trwa, þad er vor Heidur þad er vor Prijs, ad þola og trwa.

Ef eg maa, eigliast minn JEsu þig, hvad mun þaa, helldst meiga bresta mig? Heimur aumur, Giall og Gull, i Glotun þo lendi, Eilijf Sælann oll og full, er mier i Hendi: Hvarma-Taar, hreint af vill þerra, Dijrdar klaar Drottinn vor HErra, Hiartasaar, Sorgin mun þverra, dreifsi og klassi nu Verolld vond, ad þeya, þreia og þola vel, þad ysirvinnur, ad þeya, þreia og þola

vel,

vel, þad yfirvinnur.

Verallðar Þecking, mūn Heimsins Brigðlyndi

Ton, Oll Lucka Gleri lijkust er, etc.

HUð bid eg nu að giefa mier Rad, og greida minn Veg til besta, hañ einn mun veita Hiaalp og Daad, hvad sem mig kann ad bresta, þo Þorfinn sie bædi þrong og braad, og þyki oft Bootum fresta, ad Drottinns Myskun, Milldi og Naad, mitt skal eg Traustid festa.

Mañleg Adstod er misjafnt trygg, margir sa slijkt ad reyna, Trwskapar Lundinn laus og styg, Leid geingur þeigi beina, velltur aa ymsa Hlid um Hrigg, Hamingiu Laanid eina, þa i Naud biarga helldst eg hygg, hægt muni verda ad greina.

Lofsins sæ eg nu fullreint þad, hvad fallvollt er Heimsins Blijda, bindur sig ei vid Stund nie Stad, Stilling aungva kann lida, margann ber sama Brunni ad blindingur Luckann frijda, einginn fær siaalfur aakvardad, eftir hverju skal bijda.

Þeir sem mier voru Vinir fyr, vel þar gieck einu=sinni, þeigiandi sneida þvers. um Dyr, þeim er eg lidin̄ wr Min̄i; Ef allir sigla sama Byr, Selskap er Von Man̄ finni, hinn maa vel bijda i Hofnum kyrr, sem hiellt Mootvidrid inni.

Þar sem eg hugdi Hælis mier, i Hornungmin̄i ad leita, ad eingu Athvarfi ordid er, Ull sookt i Hws til Geita, Root sw oft Avoxt raman̄ ber, sem rækstud er med Sveita, heppinn þykist saa sialfum sier, af Sundinu kann ad fleyta.

Gott er ad glediast goodum med, Gamans og Lids ad niioota, breatt kan̄ þo Selskaps Brooderned, burt sem Vatns=Straumur flioota; Þa Heilsan̄ brestur, Heill og Fied, Horn=Augum Vinirnir skioota, eigid Gagn hvijlir esst aa Bed, enn Astinn leggst til Foota.

Margskonar Angist margann skier, misjafnt vill oft aabiaata, af audmiwku Giedi og Þanka þier, þad vil eg Drottinn jaata; Verdskulldan mijn eg veit þad

er,

er, verst slijks i eingann Maata, nu bid eg þig Naudstoddum mier, Naad og Vægd frami laata.

Einmana stend eg uppi þvi, aungvum hef til ad seigia, imsum Hormungum halldinn i, hvoria Stund mæ eg þreya, æ Drottinn skal mijn Naudsyn nij, nu og jafnann sier skeya, læt mig af ollu Fææri frij, i Fridi, minn JEsu! deya, Amen.

Bænar Vers i þessa Heims Andstreymi.

Ton, Ef Gud er oss ei siaalfur hia, etc.

Drottinn laat mig i Heimi hier, haga mier Christilega, so eg riett jafnañ þiooni þier, og! þocknist alla vega; Hræsni, Agyrnd og Ohlijdne, alldrei i mijnum Hüga sie, forda mier Tiooni og Trega.

Gudlausra Maña Glæpa Sid, gief þu eg varast kinni, halld þu mier Sannleiks Veiginn vid, Viel Heims mig einginn gini, hostug Ranglaatra Ressing braad, riett laat alldrei til mijn naad, minnst mijn i Myskun þinni.

Fraa Hiartans Blindne og Hardydge, HErrann JEsus mig geimi, af allri hreinsud Saurgan sie, Saal mijn i þessum Heimi, Hugskot og Eyrun opna þu, ebl med mier Hlijdni Von og Trw, Ast þijn mier alldrei gleymi.

Þess eins af Hug og Hiarta eg bid; Herra minn, Dijrdar-sæll! hreinann Lærdoom mier halltu vid, Hollds Skynsemd mig ei tæli, hvorki Mannanna Valld nie Villd, Vinatta blijd, nie Heiptin gilld, fraa þijnum Sannleik fæli.

Bænar Psalmur mooti þeim andlegu Ovinum.

Ton, Ovinaüleg Borg er vor Gud, etc.

LEid þu mig Gud, og laat mig ei, leidast af sialfs mijns Pootta, medann i Heimi hier eg þrei', halld þu mier vid þin Otta, hvört eg geing ut da inn, aña stu, JEsu min, Lijf mitt, Samvitsku, Saal, Sioon, Heyrn, Ord, Verk og Maal, Flærd Dioffuls rek aa Flootta.

Lijfslega eg þier legg aa Hond, Lijf og Hell-

Heilbrigde mijna, Lijkamann tak og einnig Ond, undir Krwfesti þijna, þu att, ja, eigdu hier, allt Walld og Raad a mier, oll er Umhyggia mijn, af mier komin til þijn, so læt eg Sorgir dvijna.

Hvad skal Manneskiañ mogla þo, mooti Skapara sijnum, Adams Fall þetta undirbioo, med allskyns Sot og Pijnum: Jesus allt bætir Vol, burttekur Sorg og Kvol, honum a Hond mig fel, hann leysir Prautir vel, hægir þad Huga mijnum.

Mijn Saal hvad villtu mæla þa, mooti Skickun þijns Herra? Arf-Syndiñ gamla eykur Praa, og enn er forþient verra, af þvi eg allt of-frekt, a jook þaa fornu Sekt; so munu i Heimi hier, Hollds Prioostsku Kraftarner, hlioota ad hiadna og þverra.

Endurlausnareñ Lof sie þier, Lausn fyrer Ondu minnar, leystur fraa Dauda lioost eg er, Lausn fyrir Pijnu þinnar: Leystu Lausnarenn kiær, Lastanna Flækiur þær, sem Saal mijn situr i, Sorg hefi eg, Herra, af þvi, læt mig Lausn Synda finna.

Leystu

Leystu mig JEsu, Lostum frä, Lijf mitt ædur eñ dvijnar, Lausuiñ blessada leys mig þaa, looft fyrir Undir þijnar: Leys mig Lausnariñ trwr, og lina Mootgaangs Skwr, þegar þier þikir Maal, þier fel eg Lijf og Saal, Ord og Athafnir mijnar.

Saaluhiaalpariñ sæll JEsu, Saal mijn þier ætijd fagnar, Saalunni Mykun sijndir þu, Saalinn þier Lofgiörd magnar: Saal minni send þu Lid, Saala mijn þess þarf vid, Saalinn er siwk og mood, Saal uñ þitt blessad Blood, er Saalunni sætast gagnar.

Naudhiaalpari minn Herra hijr, hiaalpa nu Præli þijnum, Hiaalprædis blessud Heillinn dijr, hiaalpa þu Veikleik mijnum: Hiaalpar-laus hiari eg hier, ef hiaalpar þu eigi mier, hiaalpa moot Holdi og Heim, hiaalpa moot Ovin þeim, sem veldur Wijtis Pijnum.

Lijfgiafari minn og Lyknenn fijn, Lijfenu virdstu vægia, Lijfs-Fader ertu, Lijfe mijn, Lijfs Meinum giør þu hægia, Lijf og Saal

lof

lofi þig, Lijfs medann ſparer mig, Lijf mitt lifir i þier, lifdu JEſus i mier, Lijfi læt Loſtu ei bægia.

Fel eg mig nu i Fadminn þinn, Frelſarinn JEſu ſæti, þo ad mier þreyngi Anaudinn, Eymder Heims og Mootlæti, verdi þinn Vilie aa mier, vil eg þad lijda hier, Lidſemd mier leggur þu. læt-mig um̃ ſijdir nu, lifa med Lijfſins Mæti, Amen.

Jdrunar og Bænar Andvarpan.

Ton, O! JEſu Edla Bloomi, etc.

AU VEJ! miñ Drottiñ dijri, dapur eg kiem til þijn, Ande þiñ æ mier ſtijri, aangrud er Saaliñ mijn, græd hana, Gud eine, Ged-pijna ad liniſt, Blod Sonar Grid greine, græatiñ kiætiſt Syn.

Synd mijn er Sandi fleiri, ſærir þad Hiartañs Gruñ, Naad þijn er miklu meiri, mier er hun ordinn kunn, ſo fridi ſijþiaadann, ſaa goodi æ blijdur, ſu Gledi ſie Giæda Sijdu af raudum Brunn.

Mannleg Hiaalp meſt vill þriootа, mikil þa Naudſyn er, þvi flij eg til þinna Foota,

þirmt

þirmi nu DRottinn mier, heyr Bænir hijr mijnar, hier tijn ei Reir klienum, gior lina mier Meinum, mest eg treysti þier.

Drag mig wr Diwpi Nauda, Drottinn, eg bid af Root, Sonar þijns saxañ Dauda, Sind lætu vinna Boot, Saal nædi Sool Fridar, sæl greidi Heilrædinn, Kvol eydist, Kul grædi Christi Astin sliost.

Tijndañ wr Tolu Sauda, tak þu mig enn i Sæatt, afftijr þu Angri Nauda, eins inn gior Lyndid kaatt, greid Brautir Gud mætur, græd Swtir, Frid jaata, Klid Prauta þad þriooti, þinn so kanni Mæatt.

Eg fel i Umsioon þijna, einasti minn Jesu, Ond, Lijf og Æru mijna, ollu þvi stiorna þu; Lof, Heidur, liust greidist, Lijfs Grædir, af Piodum, haf, Fader, Hlijf gooda hier oss fyrir nu.

PRIDIE FLOCKUR.

J hvorium finast nockrer Jdrunar, Huggunar og Packlætis Psalmar.

Bænar Psalmur ydrandi og trwads Manns.

Ton,

Ton, Til þijn heiläge Herra Gud, etc.

SYng þu Lof Drottni Saala mijn, sem er þinn Gud og Herra, viist þvi hann gierdi vel til þijn, Velgiorda minstu þeirra, gaf þier eingietinn Soninn sinn, sem fyrir þig var lijflatinn, hvørt Afterk er ollu stærra.

Lær þu og stunda lijka fremst, Lof sijngla þijnum Gudi, eins sem David ad Ordi kiemst, i sijnu Psalms Atqvædi, mijn Ond og allt hvad med mier er, min Drottin, Heidur vandi þier, fyrir þijn giefin Giædi.

Mig angrar þad i minni Saal, ad moot syndgadi eg DRottni; Ein Synd forskulldar eilijft Baal, eftir Logmaalsins Vitni: Hvor kann ad reikna Syndir sijn? Sia! fleyri eru Afbrot mijn, Sandi aa Siaafar-Botni.

Alijt mig DRottinn, aumann Præl, Augum Myskunar þinnar, aalijt og heyr mitt Eymda Væl, aalijt Vein Saalar minar; JEsu Nafni aumka mig, JEsu

ſu Nafne eg bid þig, DRottiñ Gud Dijr-darennar.

J hans helguſtu Saarum ſiaa, Synda Forlijkun mijna, hvad þwngt þin Reide aa honum laa, hvorſkins Kvalir og Pijna; Dioful, Helvijti og Dauda vann, med dijrdlegum Sigri uppreis hann, endurleyſti ſo ſijna.

Auma Syndara hier i Heim, hann til Yôrunar kallar, ſo ſtadfeſtandi ſialfur þeim, ſijnar Velgiørdir allar, i Sacramenti Altáres, ef Riett-trwadir neytum þeſs; ſo ſem Poſtulinn ſpiallar.

Vidurkiennandi vor Afbrot, verduga ſtærſtu Nauda, utann vier høfum eilijf Not, af JEſu Pijnu og Dauda; Verum oſs vort ad bæta Raad, bidium DRottinn uñ ſijna Naad: Vor giæti veikra Sauda.

Eg maa þad jaata aum Mannkynd, eins ſem Kong David rædir, mier fyrirgiefur hann mijna Synd, Meinſemdir allar græ-dir: JEſu utrunnid bleſſad Blood, Boot og Lækninger harla good, þeim Synda

þwnga-

Þwnginn mædir.

Hiaalpa þu mier, o HErra Gud! hiaalpa þu Saalu miñi, hiaalpa þu mier i Himna Frid, hiaalpa þu Skiepnu þinni, hiaalpadu mier fraa Heliar Neyd, hiaalpa þu mier fyrer JEsu Deyd, Hiaalp þyn mier Huggun vinni.

Vægt hefur mier þijn Verndar Hond, veitt Hirting Fodurlega; Þad Hrijs reikna eg vægann Vond, vidlijkast Barna Aga, ; Kraftur þijns Anda kienni mier, Kiærleika þinn ad stunda hier, og minnast þess mijna Daga.

Ad giæti eg helldur vid Syndum sied, so mig ei verra hendi; Bæn, Trw og Þolinnmædi med, minni Jdran þier sendi; Vitandi ad þessi Veralldar-Leid, verda muni mier ordugt Skeid, nema leidir mig Lyknar Hendi.

O minn JEsu þijn eilijf Naad, endurlijsgi Saal mijna, eg befel mig og allt mitt Raad, i Myskunar Vernd þijna, laat oss so enda Lijfid hier, ad Lof, Dijrd og Heid-

ur

ur færum hier, vor Gud um̃ Eilijfdena.

Bookstafa Pijdlng i JEsu Nafni.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

ILmur er JEsus Edla-kiær, oss vid Gud Fodur sætta fær; Andvarpan sanna syndugs Manns, so giørir fagra Bæniñ hañs, eins og þa Sooliñ upplioomar, allañ Himin og Stiørnurnar.

Eilijft Lijf JEsus oss tilbijr, allri Hørmung i Gledi snijr, Grimd og Ogn Daudans eyddi hier, Andlaat vort hægur Svefn þvi er, Heliar-Brodd skiædann Herrann braut, hanns Makt og Walld med ollu þraut.

Sannleikur JEsus eflaust er, oss rietta Lijfs-Braut kiennir hier, Heims-Spekinn aungva Huggun liær, HErrans Ord Raad og Blessan fær, allir sem treysta uppa þad, eilijfann fiña Hvijldar-Stad.

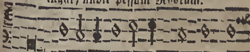
Vegur er JEsus viss og beinn, vel maa hann gaanga hvor sem einn, fyrir hreina Trw og helgann Sid, hann leidir oss i

Dijrd-

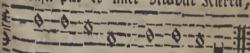
Dijrdar-Frid, hrædast þarf sa ei Heliar Deyd, sem helldur sier vid þessa Leid.

Sigurvinninginn sætust hier, ad Synd og Dauda JEsus er, Diöful fangadi, enn frelsti oss, fyrir þa Kvol hann leid ad Kross, Ilm, Eilijfd, Sannleik, Veg, Sigur skiær, so Nafn JEsus wtleggium vær.

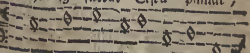
* Aňar Psalmur somu Meiningar, undir þessum Nootum.

JEsus Frelsari og Fridar HErra, Nafn þitt er mier Naadar Kierra,

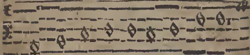

Frumgroodi ertu Saalar minnar, Nijt eg sætrar Elsku þinnar,

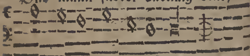

Þar, finnst eckert annad Heite, ad

Synd

Ond minni siwkri Lækning veiti,

Hier vil eg Þackir giora.

Endurlausnari, Biskup, Broodir, Brwðgumi minn og Saalar Fæda, Eign myn, Dijrgripur og Fiesioodur, Ilmur Lijfsins og Roosiñ Giæda; Seimur Hunaangs og Svala-Brunnur, Saalar minnar æ kysse Munnur, aa Sijdu Saar þitt moodur.

Sannleikur, Ord, Imynd og Lioomi, Eingietinn Sonur Fodurs sanni, af Hæd upprunniñ Himna Bloomi, til Hialpar sendur aumum Manni, Ok mitt hefur þu undirgeingid, af Gnægd þinne hefi eg feingid, Naad fyrir Naad, minn Soomi.

Vegur, Lioos og Lijfgiafari, Leidtoge riettaun, eg þig nefni, Blood-Drepa þiñ mier

mier ſkijli Skari, Skijſtoolpi minn eg at þig ſtefne; Ord þitt hreint mier alltijd lijſe, Ond mijn þig mik'li, lofi og prijſe, at medañ eg hier vid hiari.

Sigrari, Kongur, Kieñimadur, Kviſt sins Jeſse Bloomid ſkiæra, Meyſtari Herra minn bleſſadur, mijn Corona, Dijrd og Æra. Uñ þu mier i Utvalldra Safni, ad eg þig lofi; J þijnu Nafni, JEſu, ſte aañgeing eg gladur.

Endurmiñing Chriſti Pijnu.

Ton, Oviñañleg Borg er vor Gud, etc.

HVad Hiartans kiærann hafdi mig, HErrañ miñ JEſus goode, i Daudann gaf hann ſialfann ſig, og ſijnu uthellti Bloodi, Kongurinn Eingla einn, eilijfur Drottinn hreinn, at ſig took mijna Mind, Meinlaus fyrir utañ Synd, og keypti fra Kvala Floode.

Aumur i Fatækt fæddeſt hier, fyrerlitiñ af Heime, lagdur i Jotu Aſna er, ollum hafnande Seime, i Utlegd hrakteſt hañ, Sañur Gud og ſo Mañ, allskyns At-

E. mædu-

mædu-Praut, med Angri lijda hlaut, Sakelaus fra Synda-Eyme.

Blessudu sveitteſt Bloode ſijn, bardeſt vid Daudañ ſtrænga, Harmqvæls oll og allskins Pijn, yfir hanns Sælu gænga, Fals-Koſs, Fiotur og Bond, færdur i Juda Hönd, Hogg, Slög og Hræka leid, Hædni, Alygd og Neyd, og Dooms Aliktan rænga.

Krosſfeſtur deyddur DRottinn var, Dreyra-runninn i Pijnum, hanns bleſſad Hiarta hart þa ſkar, hvaſt Spiotz med Brodde ſijnum, Blood og Vatn ſkært med Swt, ſem þar nam renna ut, heilage Herra klær, hreinſar mig vel og þvær, af Sekt og Syndum mijnum.

Hvad kom þar til, minn milldi Gud, Mædu þa villdir lijda, og a Þig taka allskyns Naud, med Angri og ſarum Kvijda? Goodſemdar Giædskañ þijn, giordi þad vegna mijn, fra kolldum Kvala Veg, keyptur ſo yrdi eg, og mætti Myſkun bijda.

O Herra Jeſu! hvor er eg þeſs, hladin med

med morgum Syndum, ad forlietstu Himna lioosann Sess, og leitader ad mier tijndum? Lyfur so leystir mig, lietstu Krossfesta þig, uppgafstu Øndu þijn, er þad Lijfgiofinn mijn, sviptir burt Sorgar-Myndum.

Enn hvad skal gialldá aftur þier, ecki neitt gott hafandi? Saala mijn, Lijf og allt hvad er, i þijnu Valldi standi; Angrad Hiarta og Sied, Jdran Syndanna med, ætijd þier offra vil, annad hefi eg ei til, medtak þad vel virdandi.

Hvad þu aaleggur lijda skal, Lausnarinn Astar-kiæri, Hiartad, Sinni, Huxun og Tal, hlijded so allt þier væri; hiaalpa mier Herra minn, ad heilagañ Vilia þiñ, eg elski af allri Ønd, eilijf þijn Nadar Hond, aa Fridarins Braut mig færi.

Hiaalp mier ad gieta halldid riett, af Hiarta, Saal og Sinni, hvad sem þu fyrir hefur sett, Huggun veit Øndu minni, þa Daudiñ aa Dyrnar slær, Drottiñ statt-tu mier nær, Ord sijdurst, Son Guds,

þijn, sieu þa einnig mijn, Sælu ad Sal-
inn finni.

Amen, i JEsu eigid Nafn, Amen af
Huga hreinum! forda mier Gud vid Glæ-
pa Safn, geym mijna Saal frá Meinn-
um; so vil eg satt med Trw, syngia þier, minn
JEsu, Sanctus og sannann Prijs, J sæll-
ri Paradijs, Amen Lof DRottne Einum!

Huggunar Psalmur i Krossi og Mootgangi.

Ton. Náttúrann öll og Edle Mañs, etc.

Pll Christinn Saala þiaad og mædd,
þreytt undir Krossins Byrdi, van-
megnast ecki, vert ohrædd, Vilie DRottins
þo nyrdi; þrei, þol og lijd, bid, vona og
bijd, Bolid fær goodann Enda, þa Neyd
er hærst, Herrann er nærst, hañ mun þier
Huggun senda.

Þu lijdur Kross og kveinar hátt; kvijd-
er maa skie vid Dauda, Hollðsins Vandi
er þeita þraatt, þegar þad kiennir Nauda;
helldur alltijd, vid Andann Strijd, aller
meigum þad jaata: Styrk muntu þa, þurf-
fa

sa ad saa, ef þad skal undann lata.

Þannig lætur oss DRottinn dijr, deya
scaa þessum Heimi, fagurlega sitt Foolk
tilbijr, sællvolltum Aud so gleymi, hirtir
miøg hægt, hier med sær lægt, Hiartad
Metnadar-giarna: Græter uñ Stund,
gledur þo Lund, Gud þañig sinna Barna.

Þu sier ad Moodurinn Millde-giorn,
miwklaat vid sitt Afkvæmi, agar þo oft sijn
Elsku-Born, ei so i Skada klæmi; Eftir
Hyrting, Audmyktar slijng, ad sier þijd-
lega vefur, afþurkar klaar, oll þeirra Taar,
Astar-Koss margañ giefur.

Allt eins fer DRottiñ ad vid oss, Ord
hanns lioost þar uñ hlioода, Hyrting a-
leggur, Hrygd og Kross, hann vill oss allt
hid gooda; i Hormung midt, millder Gi-
ed sitt, Myskunar-Faderinn blijdur, elskar
þa best, hann agar mest, er þeim nærst sem
þijngst lijdur.

Heyr hvad Esajas hermir lioost, Heilog-
um fylltur Anda: Eñ þo færst meigi Mood-
ur-Brioost, Myskunar-laust til Handa,

Afqvæmi sijn; so ei þess Pijn, Elsku-dauft Hiartad kiendi, alldrei skal þier, þo gleymt af mier, þitt Nafn i minni er Hendi.

Giæt ad hvørsu Guds Borninn blijd, bæru sinn Kross og lidu, hlutu ad þola stundlegt Strijd, stodugt i Trwnni bidu; Job, Möyses, vier miñunst þess, miog þi-ader le'ngi voru, David og fañ, sa Drottins Mañ, Diwpiñ Hrygdañs stooru.

Hvor var meir virdt eñ Maria, Mood-er JEsu vors HErra, blaut þo Kross-festann Son sinn siaa, Saar hanns ei fieck ad þerra: Harma Sverd beitt, ried Hiartad heitt, hennar i sundur grafa; Drottne mest kiær, sw millda Mær, mun þo vijst verid hafa.

Jaa, Gud villdi sinn Son til Sanns, so vann med Skarti prijda, þad mun þier blijdri Brwdur hanns, best allra fegurst hlijda: Hvad loflegt er i Heimi hier, hönum samlijkiast meiga, og JEsu hiaa Himnenum aa, Heim-Von farsæla eiga.

Kannskie ad þar um kvartir þu, kienne

eg vel Holldid veika, þier virdist sem þijn Von og Trw, vilie hvarfla og skeika; Þraatt stendur naumt, Þolgiædid aumt, Þiaaning efleingi ovelur; Bænin er kolld, Misgiörd margfolld, miög soddann Hiartad kvelur.

Ei er Trwenn þitt eigid Verk, en þoott hun veikleg stande, nie Þolinnmædei Prautum sterk, þad giefur helgur Ande, hvad hann upptook, hann gaf og jook, hiaalpsamlega framkvæmer, Vanmegnan þa, sem er þar aa, alldrei hans Naad fordæmir.

Bæninn ef virdest veik og styrd, varastu þo ad tregast, fyrir Augum Drottins vel er Vird; Vor Jesus fagurlegast, þijdir þad allt, þier sijnist kalldt, ef hun skier i hanns Nafni, Offur þad best, aasier hann mest, ei trwi eg Gud þvi hafni.

Laangt þo finnist ad lijda þier, lijtil Stund maa þat heita, Oendanleg su Eilijfd er, oss þar mun DRottinn veita, Unadsemd þa, sem alldrei maa, upphuxa Mannlegt Hiarta, lifum med Froo, Frid, Sæ-

lu og Roo, fagrer sem Liooſid biarta.

Hygg ad! þvi Barni meſt er miwkt, Moodur Hiartad ægiæta, vanmegna sem hun ſier og ſiwkt, ſijnir þvi Hiwkun mæta: Eins er Guds Hond; ængrædre Ond, Ær hann nalægaſtur, æſtrijkur beſt, og blijdur meſt, vid Born ſijn veik Trwfaſtur.

Brækadann Reyr ei brijtur hañ, blæs ei wt Hor riwkanda, glatadann Saud med Fognud fann, frævilltum liet ei granda; A Herdum ſier, heimleidis ber, hvor mæ oſs þadann draga? veika Sæl beſt, bevarar meſt, bædi Nætur og Daga.

J JEſu Nafni bid og bijd, Brwdgumenn fullſnart kiemur, hanns er Aſijndinn bijr og blijd, hvad villtu gyrnaſt fremr? þijn Harma Tear, oll þerrar klær, þijd Drottins Hondiñ ſkiæra, hier vid þig ſkallt, huggaævallt, heilnæmt er ſlijkt ad læra.

Gude ſie Lof ſem glada Von, gaf oſs i Raunum vondum, liet hañ ſiñ liwfa Lifnar Son, leyſa oſs af Daudans Bond-

umm

um. Haňs Andiñ kiær, er alltijd nær, øllum sem Piæning lijda, vier skulum þvi, Þreingingum i, þreya vona og bijda.

Af er þa stadinn oll vor Sorg, Angistar horfinn Mæda, i Himnarijkis helgri Borg, hvar Englar HErranns ræda, og siingia sætt, Sanctus ægiætt, seigiandi af Hiarta, Amen; Lof, Heidur Prijs, Sæmd, Soomi vijs, sie DRottni um Eilijfd framinn.

Andvarpan Christelegrar Kyrkiu,

Ton, Giædskurijkasti Grædari miñ, etc.

SE Þu spyr ad: þvi Christniñ klaar, kveinar daglega og fellir Taar, andvarpar oft og stynur? Þu skallt vita hun þroo, ast leynt, þikir Brwdguminn koma seint, hennar Hiartkiæri Vinur; Þreigir, seiggir: JEsu Christe, kom sem fyrst, so Kvolum linni, endurnær mig æ Elsku þinni.

Hun bidur oft med Hryggd og Þraa: Hiartans Brwdgumi laat þig siaa, O DRottiñ dvel ei leingi, sætasti Jesu miñstu mijn, mier þikir laangt ad bijda þijn, nærsta þvi

Naudinn þreingir: Eini, hreini, Elskuginn kiæri, kom hier nær, eg kalla af Mædi, lꜳt þu mig odlast þijn Astar-Giædi.

O Gud giæsi eg ætti um siñ, upp til þijn koma JEsu miñ, ad sijdann skilium ei ege: Hiartad mitt tak þu til þijn fyrst, Trw og Naad so mier ævaxtist, ad eg hier þolgood þreyi: Heitir, veitir, Herrann merkur, hreinn og sterkur, Heilagann Anda, sꜳ mig huggar i Hæska og Vanda.

Sem Hiorturinn þꜳ hann þyrstur er, þreittur til Vatnsins flijtir sier, so honum svalad yrdi, so læingar oss hier wr Heimsins Pijn, Herra miñ Jesu, upp til þijn, framda af Krossins Byrdi. Grædtu, bættu, Angrid strijda, Kvol og Kvijda, Christni þinnar, leid hana heim til Hvijldar siñar.

O Jesu! merk þijn angrud Hiord, andvarpar, stinur þrwngt a Jord, stodd nu i Faari stærsta: Hialpa þu heñi, Herra trwr, Hæska ollum og Vanda wr, hun er Harmþrwngiñ nærsta: Leingist, þreingist, vid Ovin trylldañ, Offsa sylldañ, ætijd strij-

dir

þir; Lat hana Drottinn sigra um sijdir.
Jesu mig lăngar eftir þier, ætijd hvorn-
ig sem geingur hier, kom til mijn Jesu kær-
ri! medann mier Ond i Briooste bijr, bid
eg þu komir JEsu hyr, þier vil eg vera nær-
ri: Siertu, vertu, JEsus hærstur, hia
mier nærstur i hvörskins Pijnu, skijl þu
mier jafnann i Skioli þijnu!

Um Guds Adstod i Kroßinum.

Ton, Ovinaleg Borg er vor Gud, etc.

EG vænti Drottinn eftir þier, i minni
Hormung langri, og bijd til þess þu bi-
argar mier, af beisku Hugarins Angri, er
strijdir a mig fast, og hvorn Dag marg-
falldest, Kroßinn mig kremur hart, kom þu,
hialpadu snart, so linni Strijdu strangri.

Veit eg þu, DRottinn, manst til mijn,
þa Mootgangs-Tijminn stendur, feiginn i
allri Freistni og Pijn, fel eg mig þier a
Hendur; Nafn mitt vel þeckir þu, þess em
eg fullvijs nu, þad er og skrifad inn, i Hand-
ar-Loofann þinn, Sigur er mier þvi sendur.

Minn Andi Drottinn i þier gledst, til

Ordsþijns jafnann leita, af Huggun mi-
ukri Saalinn ſedſt, Saãleikſins Fyrirhei-
ta: Komid Kroſs-þiaadir hier, Chriſtur
ſiaalfur ſo tier, alla eg ydur meſt, endur-
næra vil beſt, Erfidi er maa þreyta.

Endurlauſnarinn allra twr, aumir hv-
ors Læakning fundu, þeſſum mig leidi Þrau-
tum wr, aa þægri Hiaalpar-Stundu, þo
Holldinu þiki laangt, Piaaningar Okid
ſtraangt, samt vertu Saal mijn hrauſt,
ſet aa DRottinn þitt Trauſt, hañs Mill-
di-Verkinn mundu.

Lifir minn Gud ſem mier Lijf gaf, Lijf
mitt er i hanns Valldi; Lijfs-Kvolum
ſvipti Lijfi af, Lijfs-Biorg miñi vidhalldi!
Lifandi Lijfſins Gud, Lijf mitt frelſa af
Naud, Lijfs ſo eg lifi hier, ad Lijf eilijft
medur þier, faai eg um̃ allar Alldir, Amen.

Packlætis Pſalmur, fyrir aftur-
fengna Heilbrigdi. Kvediñ 1663.

Ton, JEſu Chriſte þig kalla eg aa, etc.

Þ Eig þu Lof Drottni Saal mijn nu,
ſætt med Hiartans Fognudi, Dagle-
ga

ga jafnañ þacka þu, þijnum lifanda Gudi, hvør þier Lijf, Kraft, og Heilsu gaf, Hialp, Raad og Myſkun veitti, nær Pijnning þreitti, leyſti þig ollu Angri af, Eymd þinni i Farsælld breitti.

Eg var hladinn med Hriggd og Praa, Holldid miog Soottinn pijndi, Hond Drottinns lagdiſt hart mig aa, Hirting miog þunga ſijndi; hvoria Stund Daudans Von þvi var, veiktiſt Lijfs Megnid þiaada, og naut ei Raada, alldeilis dugdi ecki þar, Adſtod Mannlegra Raada.

Þaa eg laa ſo i Haaſka hier, med Harmkvælum Soottarennar, giættir þu, Jeſu minn, ad mier, Miſkunar naut eg þinnar, Hond þijn bleſſud og Hlijfd Otreg, hættar Freiſtingar lægdi, og vel mier vægdi, ſiw Nadar Umſioon aaſtwdleg, Araaſum Diofuls bægdi.

Miſkunar Hiarta-Þelid þitt, þa i Brivoſt um mig kiendi, græddir allt Soottar-Meinid mitt, med þinni Læknis-Hendi, Heilbrigdi gafſt og Hrauſtleik mier, wr

Hættu Daudans leystir, og vel vid hreyst-
ir: Sæll og hëppinn ad sönnu er, sa þinī
Giædsku treystir.

Mikil er Nauð og Mykun þijn, minn
JEsu Hiarta-kiæri, þu virdtist so ad miñ-
ast mijn, þo maklegur þess ei væri. Lof-
ud veri Þijn Lykninn good, lofad sie Ord
Þitt mæta, sem Bol kann bæta, lofi Him-
nar og Heimsins Þiood, helgasta Nafn
Þitt sæta!

Nu skal eg hiedann af sierhvert Sinn,
med Saal, Hug, Raust og Munni, Lijf-
giafara og Læknir minn, lofa af Hiartans
Grunni: Blessud veri Þijn blessud Hond,
blessud sie Þijn Adhiwkan, vid mig so
siwkann! Hirtingar Straffsins hardann
Vond, hefur þu giort mier miwkann.

Heiti eg nu, Drottinn, hier i moot, med
Hiaalp og Adstod þ ñi, af Hiartans Grūñi
giora Boot, a Gleymsku og Prioodsku
minni, ollu framar ad Þioona Þier, og Þijn-
um Vilia ad giegna, þad mest eg megna:
Giefdu þar Kraft og Maatt til mier, My-f-
ynar

unar þinnar vegna.

Geym mig fraa ollum Glæpa Stig, gooði Jesu minn Herra, so ei til Reidi rei-ti þig, nie raci i annad verra; Virdstu mi-er jafnann Vernd og Hlijf, Vægd og Lun-kind ad syna, nær Sorgir pijna, eins þaa seinast mitt endar Lijf, aðastu Saalu mijna.

Um Guds Vardveitslu og Forsioon.

Lon, Eins og sitt Barn, etc.

HErra JEsu, mijn Hlijfd, ert þu, þo Heimurinn vilie ei laata, einka Von mijn, er oll til þijn, þu boldir Pijn, þier vil eg Hli dni jaata.

Afhalldid Heims og Audlegd Seims, alldrei mier laatid hefur, til Frids þo er, minn Gud i þier, eg uni hier, vid þad sem þu mier giefur.

Lijf mitt og Ond, þier limst aa Hond, legg eg nu Fadirinn blijdi, þijn Hiaalpinn trw, mier hlijfi nu, Herra JEsu, Horm-ung þo aa mig stríjdi.

Luckann mijn oll, aa Laadi sniell, leikur i Valldi þijnu, hvad Vilie er þinn, um Hag inn minn, i hvort eitt Sinn, Hiartanu

gied-

giediast mijnu.

Giædskann þijn viist, mier gleimir siist, gladur þvi vil eg þreya, Bidlundar bid; eg biist þaa vid, Blessan og Frid, best muntu yfir mier seigia.

Rijkdoomsins hier, ei oska mier, Orbyrgd laat mig ei pijna, mitt daglegt Braud, mier gief þu Gud, enn Andar-Aud, alldrei laat þu mig tijna.

IEsus med Daud, JEsus med Raad, JEsus i Lijfi og Dauda, JEsus mijn Hlijf, JEsus mitt Lijf, vid Jesum eg blijf, JEsus er Bootinn Nauda.

Mijn Saal vid þig, mun hallda sig, morg þo ad Syndinn særi, þitt blessad Blood, er Borgun good, þad bætir Mood, Broodir minn Gud æstkiæri!

Verolld, Verolld, þitt Vols og Volld, vel mættu odrum liena, afseigi eg þier, ad unna hier, hef heitid mier, hærstum Gudi ad þiena.

Raad mier Gud minn, æ Jord um Siñ, ollum so Lostum hafni, uñ mier þijns

Lids,

Lids, og Astar-Sids, þaa er eg til Frids, i JEsu Christi Nafni.

Packlætis og Bænar-Vers.

Ton, Heyrdu Fadir hatt eg kalla, etc.

HErsta Lof af Hiartans Grunni, hier syng eg med Raust og Munni, JEsu þeim mier ætijd unni, og Adstod veitti aa Barndooms-Tijd.

Alla Tijma ad mier giætti, eckert so mig skada mætti, øll mijn Jesus blijdur bætti, Barndooms-Hoot aa Æsku-Tijd.

Lifi eg enn og Lof hier seigi, Lausnari miñ aa Nott og Deigi, naakvæm JEsu Naad sig hneigi, nu til mijn aa Alldurs-Tijd.

Lijkamans Burdir þegar þriota, þiñ-ar villdi eg Giædsku niota, laattu mig Jesu Hressing hliota, ef hiara skal eg a Elli-Tijd.

Goodvilld, Trygd og Ord þitt eina, alla sie mijn Bootinn Meina, styrki mig JEsu Hond þijn hreina, aa hvorri og eiñi Mootgaangs-Tijd.

Raad þu Huga, Hiarta og Sinni, Holldi lijka og Saalu minni, ad eg JEsu Elsku þiñi,

Þinni, fyrir aungva sleppi Gledi-Tijd.

11 Rææd Heims mig einginn vjsli, Andi Guds mitt Giedid stilli, JEsu þiñi halldi eg Hylli, hiedann af alla Lijfsins-Tijd.

Minnstu æ mig i Mystun þiñi, þa Mææl er komid ad Hier-Vist linni, siaa til JEsu Sælu siñi, Sælliñijn æt Daudans Tijd.

Vek upp Hollld af Svefni sijnum, sem þu losar i Ordum þijnum, vægi, JEsu, Mæælum mijnum, Mystun þijn æ Doomsins-Tijd.

Reiknadu mig fyrir Blood þitt blijda, blessadann medal þinna Lijda, leif mier JEsu, ad lesa þier frijda, Lofgiord um Eilijfa Tijd, Amen.

Harmagrætur!

Þess Mootlætta og af Gudi huggada.
Ton, Hvad skal oss æængra i Heimi hier, etc.

Hia Einum Gudi er allt mitt Traust, Haungvu skal eg þvi kvijda, Angur mijnis Hiarta Efalaust, æfier hanns Milldinn blijda; Enn þo Hormungar Efninn vend, æ mig frekt giore ad leita, Allmætt-

ug DRottins hægri Hond, hun kann þvi ollu ad breita.

Jñra mijn Saala Angur ber, Ostlega maa þad finna, kvijdandi þrongum Hefndum hier, til hvorra eg giordi vina, Samvitskann hrædist Synda-Grond, Sorg-, er þvi Hugann mæda, Almaattug Drottenns hægri Hond, hun kann þad best ad græda.

Ytra er Holld af Harmi þiaad, hardlega Krossinn þreyngir, Polinmædennar þverrar Daad, þess meir sem Tijmann leingir, hvorge maa faast um Log nie Lond, Lækning vid Symdar Kvilla, nema mijns DRottinns hægri Hond, hun kann allt Bol ad stilla.

Naalega er su einginn Tijd, ad mier ei Sturlan færi, Ytra Baraatta, Junra Strijd, Aund og Lijkama særir: Hvor kañ vid slijku ad reisa Rond? Naadlaust er Holldid veika, laate þo DRottinns hægri Hond, Hiartad mitt alldrei skeika.

Mañanna Stod og Styrkur bregdst,

stofn=

stefnar þad oft til Nauda, Efiñ med Sorgum aafram dregst, endar Lokfins med Dauda, þa hlicota skiliast Hollð og Ond, og Hiervist Lijfsins dvijna, Almattug Drottins hægri Hond, hun geymi Saalu mijna.

J mijnum Gudi eg Huggun hef, hvoriu sem odru sætir, mig aa hanns Valld og Vilia gief, veit eg þad hann mijn giætir, þo Synda, Eymda og Sorgar-Bond, sart vilie Hiartad meida, Almattug Drottinns hægri Hond, hun mun þau af mier greida.

Trwr er minn Gud sem treysti eg aa, Trwr er JEsus minn Herra, hañs blessud Forsioon best mun sia, nær Bol og Eymd mijn skal þverra, sem Vilgiur Hafs vid Siaafar-Strond, sijn Takmork ei forlaata, eins skamtar Drottinns hægri Hond, hvorre Sorg Tijd og Maata.

Vil eg nu giarnann vera til Frids, vil eg þvi aungvu kvijda, vil eg af Drottne vænta Lids, vil eg so þreya og bijda, miñ Her-

ra

ra JEsus Meininn vond, mijkir og allañ Trega, hanns Almaattuga hægri Hond, hiaalpi mier eilijflega, Amen.

Psalmur til JESUM Christum.

Ton, Heirdu Fader hæitt eg kalla.

Heilagur Andi Guds mijns gooda, gi-efe so mijna Twngu frooda, hun kunni þier til Lofs ad liooda, lyknsamasti JESu minn.

Eftir þier mig laatru laanga, aa Lijfsins Vegi kienn mier gaanga, so eg megi þann Fognud faanga, ad filgia þier eftir JESU minn.

Þu ert vor Vegur i Himna Hæder, hel-gast oss þitt Ordid fræder, gloggt vid oss i Ritning ræder, Raadhollaste JESU miñ.

Lifandi Vatns hiñ besti Bruñur, Bra-utiñ Lijfs og Sañleiks Muñnur, af sialfs þijns Ordi siert mier kunnur, Signadur HErra JESU minn.

Gud ertu af Gudi sonnum, giefinn til Lausnar topudum Monnum, daglega þij-na Dygd vier konnum, Daasamasti JE-

SU

SU minn.

Lioos ertu af Lioosi skiæru, i Lioosi þijnu mieg skraβæru, Lioosid siaum vier Lijfs, med Æru, lofadur siertu JESU minn.

Sa sem ad þier trwir og treystir, Trigdenn dijr, sem Lijde leystir, med þijnum Anda þañ hughreystir, þijdur og blijdur JESU minn.

Sa hinn sami þo sofni wr Heimi, særist ei af Kvala Keymi, Saal hanns trw' eg siaalfur geymir, signadur Herra JEsus miñ.

Hvor hann lifir i Trwnni traustur, tijdt i goodum Verkum hraustur, hañ mun byggia Himna Klaustur, hiaa þier siaalfum JESU minn.

Sætleik ber af Sikri ollum, þitt Signad Nafn aa hvert vier kollum, eilijfa Vist i Himna Hollum hefur wtvegad JESus minn.

Fyrirgief þu mier Lostu leida, lijka vil eg þig feiginn beida, Lijfsins Braut mier giordu greida, Græðari blijdur JESU miñ.

Þessu veit eg þu munt jaata, og þad ei

miek

mier ad mooti læta, af hvi giörir sig Ond mijn kæta, i hier sialfum JESU minn.

Allt er eins og eg hig siae, Einvallds Herrann Krafta-hæe, med Truar Hond eg til hijn nae, Tignar dijrstur JEsu mijn.

Hu giefur mier hitt Sakleysi, ha eg skal fra Veralldar Hreissi, heint eg minn hess Bwstad reisi, hia Bygdum hijnum, JEsu minn.

Hijnu Riettlæti hu mig klædir, har med alla Meinsemd grædir, Dags mig efsti Doomur ei hrædir, duga munt ha mier JESU minn.

Huggunar Styrk sijns heilaga Anda, Herrann giefi mier Lijfs og Landa, so eg kunni strijda og standa, stodugur jafnann JESU minn.

Dijrd sie Gudi DRottni mijnum, dijrstum Fodur æ Himni sijnum, med Eingetnum Syni sijnum, sem ert Herra Jesu minn.

Bænheyr hu mig blijdur og sætur, bænheyr hu mig Gud ægiætur, bænheyr hu

þitt Barn sem grætur, bænheyr þu mig JESU minn.

FJOORDE FLOCKUR.

Innihelldur Psalma um̃ Dooms Dag og Christilega Burtfør.

Um̃ Mañsins fallvallt Lijf og þañ Sijdarsta Dag.

Ton, Olldungar Juda Aukars Dags, etc.

GJef eg mig allann Guds mijns Raad, geymi hann allt mitt Efni og Raad, hvad hellst mier kiemur Hondum ad, i hverium Stad, hanns Myskun veri befalad.

Miña Lijfdaga Stærd og Stund, stendur i Guds mijns Fodurs Hond, nær sem hañ vill, þa vil eg strax, vera til Taks, gladur bijda þess gooda Dags.

Af þvi eg veit og Eflaust finn, Endurlausnarinn lifir minn, þad er mijn Trw, hanns blessad Blood, sie Borgun good, sem mig hreinsar af Synda-Mood.

Enn þo ad lagt mitt lidna Holld, ligge frøne og verdi ad Molld, samt finnur ecki Saalinn Deyd, nie Sorgar-Leid, þvi hun er

er fry fraa allri Neyd.

Æ! Hvad er þetta auma Lijf? Angist, Harmqvæli, Neyd og Kijf, þa þad er best og bloomgast glæst, er Bolid nærst, brædlega kiennir Sorginn stærst.

Hvad er Mann nema Molld og Jord, maktarlaus, dofinn, þur og hord? i Heiminn fædist hijngad ber, hvor hellst hann er hefur eckert i burt med sier.

Hann kaň ad vera hraustur i Dag, heill og velfær med Glediplag, enn ad Morgun siwkur og saar, so þad til gaar, lijka mæske framliðinn Naar.

Allt eins og Bloomstrid gult og grænt, glansandi stendur fagurt og vænt, ad Augnabragdi er ordid þurt, aungva ber Kurt, fellur, visnar og fijkur burt.

Med þeim Skilmaala Madur hver, af Moodur-lijfe fæddur er, haň skal burtdeya hiedaň vijst, þa varer sijst, sæll er saa sem þar vel vid bijst.

Þvi velldur Adams Synda Sekt, sijdann þess allir gulldu frekt, uň Alfur Heims

finnst ecki neinn, Jaa, alldrei einn, sem af henni kann seigiast hreinn.

Þar stodar hverki Gotz nie Gialld, Gofugt Etterni Heid nie Valld; fliott skal hver einn med solann Krans, i Daudans Dans, dvelia maa ei vid Kallid hans.

Þa er Lijkaminn folur og saar, Fegurdinn oll i burtu gaar, liggur so i saurugum Leyr, hann sieft ei meir, Saalenn einsomul alldrei deyr.

Hun skilst vid Hollded hier til Sans, Hreised afleggur Lijkamans, Odaudleg þangad allsliott fer, sem aasetter, umm þad oss ollum þeinkia ber.

Hvort sem Guds Ord og Herrans Raad, hefur umm Lijfsens Tijd forsmaad, og so deyr burt Jdrunar-laust, fyrer utann Traust, hanns Saal fær eilijfa Harma-Raust.

Ey! vesol er su auma Saal, utrekinn strax i Vijtes Baal, Dopur þar bijda Domsins maa, fordæmdum hiaa: Gode JEsu mig geym þar fraa.

Hvort sem Guds Ord elskade nu, og JEsum

ſum ſetur fulla Trw, Sœlin̄ hanns aung-
vu kvijda kann, kvittud vid Bann, hun er
innleidd i Himna-Rann.

Auglite Guds fær œtijd ſiaa, Einginn
Harmkvœli minniſt aa, bijdur Dooms-
Dags i dijrri Viſt, er alldrei tviſt; Þad
giefi oſs Gud fyrir JEſum Chriſt.

Vid Baaſununnar hvellann Hlioom,
Heims Þiood kiemur ſtrax fyrir Doom,
Rœdsmeñſku ſinnar Reikning þa, hvor
hallda aa, ſo aller meiga þar uppaa ſiaa.

Upp ur Grøfunum aller ſenn, Jllir og
Goodir rijſa Menn, þar kiemur vijſt hvør
Sœl til Sanns, þeſs ſama Manns, ſijdur
aftur til Lijkamans.

So ſem einn Hyrdir Saudi og Kid,
ſundurgreinir aa hveria Hlid, Ogudleger,
ſem aller ſiaa, med Eymd og Þraa, til vin-
ſtri Handar verda ſtaa.

Raangläta ſtodar ei Viel nie Vørn,
Vitſkann Lagkloka Slægdargiørn, þaa
hefur eckert Afl nie Makt, eingin̄ fær ſagt,
eitt Ord aa moot eda fram̄lagt.

O-mogulegt er ad flija fraa, Frœkleikur

 eingi

eingin gilldir þa, Vitni Samvitsku saññar gloggt, at sierhvorn snøggt; Hvar mun þaa standa Hiartad klockt.

Allar Skiepnur með einni Raust, at klaga sekann Vægdarlaust, Samvitskann siaalf svarar til hratt; þad er þo satt, fyrir Þusund Vitni hun geingur gladt.

Oll Verkinn þar með Ogudlig, opinnberlega sijna sig, hroopande siaalf sier Hefndar-Laun, og Heliar Raun, eilijft þad gilldir Kvalanna Kaun.

Atqvædi Doomarans aftur at moot, Andsvorinn giefur þessi flioot; Vijkid fraa mier Illgiørda Menn, aller i senn, eg kañast ei vid ydur enn.

Vier sem ad JEsum vonum aa, verdum til hægri Handar þa, Reiknings þo Skulldinn skodist þar, ei skadar par, af þvi hun adur utsliett var.

Þad sæta JEsu Sijdu Blood, sem af hanns helgu Benium stood, allann vorn Reikning af hefur mæd, fyrir Sikku og Dæd, þad hlutum vier fyrir HErrans

Naad.

Næad.

Rænglega hef eg hondlad margt, Holldsins filgiande vondri Art, upp til Doomsins mier ei er fært, eñ sijdur vært, nema fyrir JEsu Nafnid skiært.

Pad er vor allra Huggun hier, Hiartad þa Kvijdinn Synda skier, sa sem dæmir hann doo a Kross, gaf Gialld fyrir oss, þad vàr hañs blessadur Benia-Foss.

O Madur, Madur! hygg ad hier, hyxa þig uñ medañ Tijmiñ er, nu er þier bodenn Næadeñ stærst, Guds Elskañ glæst, J þes[illegible] su Lijfi Lykn so næst.

Dyr Lijfs þier standa opnar enn, ad þvi skyllder þu giæta senn, utstendur breidadur Fadmur sws, frijdur JEsus, hañ bijdur þier i þetta Hws.

Ef þu aktar meir Aud og Seim, adhyllist þeña vonda Heim, og giegnir ecki Guds þijns Raust, nie gefur Traust, utrekinn verdur Efalaust.

Yfir Jerusalem JEsus griet, jafnvel Aminning heyra liet, þeir villdu ecki ad þvi

gæ, fyrir Jllsku og Præ, þungar Hefn-
dir þvi hlutu ad fæ.

Enn ef þu ydrast efalaust, æ JEsum
setur Von og Traust, þa er hanns Naad
þijn Verndog Hlijf, Hiælp, Heill og Lijf,
so alldrei kiennir Kvalanna Kijf.

Af Augum þijnum øll þijn Taar, Aft-
rijk hanns þerrar Hondinn klaar, Hiar-
tans Fognud heilogum hiæ, Himnenum
æ, endalaust muntu eiga ad fæ.

Glediunst hier vid øll Guds Børn tru,
good og fullvißs er Huggun sw, Heim-Von
er sæt, þo hier sie kallt, i Hrygdum allt,
eilijft er Lijf oß O-fallvallt.

Gud unni oß ad ydrast hiér, æ medann
Nædar Tijmiñ er, Drottiñ gief hæga
Dauda Tijd, Frid, fyrr og sijd, eilijft Lijf
med Utvolldum Lijd. AMEN.

Bænar Psalmur uñ Christilega Burtfør.

Ton, O HErra Gud, þijn heilag Bod, etc.

O! Nædar Nægd, nægst Heill og Fr-
ægd, nægst Elskann JEsu Christe!

nægst

nægst Naadar Lynd, nægst Boot vid Synd, nægsti Huggarinn besti, nægsta Lijf er, nægstan Kraft ber, nægsta Hiaalp virdstu oss senda, JEsus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farsælann Enda.

Eg veit ad mier, sem odrum hier, er aakvordud Stund ad deya, eg bid Gud þig, O Gud! læt mig, gott Strijd hier kunna heya, vel skiliast vid, og fara i Frid, fær so i Dijrd ad lenda, JEsus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farsælann Enda.

Veikleika minn, og Ostyrkinn, af kann JEsus ad taka, øll Brot og Brest, Bol Holldsins mest, bætir og grædir lijka, an mier þa dey, þad efa eg ei; i eilijft Frelsi venda. JEsus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farsælann Enda.

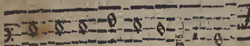
Saala mijn kiær! Kross hvørn sem fær, Kraft þinn læt ecki buga, svo kiemur Tijd, þolinnmood bijd, þu fær vel gladann Hugа, þo hier i Heim, med Pijngslum þeim, þier vilie Drottinn benda. JEsus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farsælann Enda.

Saarbedinn blijdt, med Taarum tijdt, trwfasti Gud hinn sanni, Andlaatid satt, nu Gledi giædt, gief þu mier veikum Manni, laattu mig þa, leidast vel fraa, liott eckert kuña ad henda. Jesus Guds Son, giordu þa Boon; gief mier farsælañ Enda.

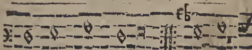
Þu milldi Gud, Þreñing blessud, þad Lijfid, sem eg unni, sie þier Lof Dijrd, O Mottinn minn, skijrd, diwpum af Hiartans Grunni; A Dauda Stund, i' Dijrdar Hond, O Mottiñs fel eg minn Anda. JEsus Guds Son, giordu þa Boon, gief mier farsælann Enda.

Umþeinking Daudans.

Maa siingia under þesum Nootum.

Oh! oh! hver vill mig veria, Vallþa hañ aa Lijf vill heria, hver

di Daudans fyrer, Eg fiñ,
vill Lidsinna mier ?

opt Sinn, Veikleika mikinn miñ,

Holldid vid Hellu kvijdir, hrædist

þær Sorgar Tijdir, Omilldañ Ovin

þann, Ecki þo fordast kann.

Hvoria Stund honum mooti, hleipur
þo Lijfid Mañs, hwiñ med Bana-Spioo-

ti, bijdur þvi Grimdinn hanns, nær ſer, næmt þier, nu, og hvad meira er, Heimili hiaa þier hefur, hvort vakr eda ſefur, umſitur aavallt þig, ei lætur merkia ſig.

Fra þvi ad fyrſt þu fædiſt, filgir hann jafnánn þier, og um i Leyndum lædiſt, Lond og Sioo hvar þu fer; Hans Or, allſnor, umſitur Lijf og Fior, a ſterkum Boga ſtendur, Streingur til Hæfis bendur, ovart afgeinginn finnſt, oft þegar varir minnſt.

Jafngrimur eins vid alla, er han aa hverri Tijd, Born, Gamla, Konur og Karla, Konga og auman Lijd, hvern þann, helldſt kann, hiedan burt hriſſar hann, bædi lærda og leika, lijka hrauſta ſem veika, einginn umflwid fær, ollum þeim nidurſlær.

Fiarlægt þo flija villdir, fær ecki hiaalpad þad, han kiemur hvad ſem gilldir, hitt ir þig i þeim Stad; Allt Trauſt, er lauſt, inn um hvern Mwr han brauſt, good Ord og Giof ei hyrdir, Gull og Silfur minnſt virdir, eitt liggur ollum Leid, i giegnum aarann Deyd.

All=

Allann Frijdleik afmindar, wr dregur Bloodid raudt, Augnanna Sioon og blindar, Yfirbragd giörir snaudt, Heyrn skijr, fraa flijr, Fegurd i Solnan snijr, Ond burt wr Brioosti slijtur, bædi Maal og Vit þrijtur, er Lijk fyrir utann Tof, wtborid kalldt i Grof.

Eg veit þad vijst um sijdir, vitia mun Daudinn mijn, Lijfid frekt fyrirkvijdir, fær þar af Sorg og Pijn, Hugdeigt, Holld veikt, Heimsins til er miøg hneigt, þvert aa moot vorum Vilia, vid hliootum þo ad skilia, Grøfinn ofbijdur oss, ei er þad liettur Kross.

Þoott allann Heim eg ætti, Aud og Makt sierhvers Lands, hiaalpa þad mier ei mætti, mooti Valldi Daudans: Hvad maa Hollds þaa, Harmur og Kvijdi naa? Hvi skal af þvi ad þreytast, sem þo kann ei umbreitast? Þad er eitt Sinn aasett, so mun þo standa riett.

Fyrst eckert finnst aa Jordu, Frelsi nie Hiaalpar-Raad, moot Kvijda og Heli

hordu, Himneſka bid eg Naad, min Lid og Frid, eg þa ſkal ſkil aſt vid, Daudans Otta burtdrijfi, daaſamlega mier hlijfi, Aſijnd hanns ognarlig, alldrei ſo ſkielſi mig.

JEſus ſaa Herra heitir, Hel-Pijn ſieck Yfirmagt, þann Sigur ſijnum veitir, ſonn Trw þar hefur aa Vakt, hanns hier, Andi er, Aflauſn Daglega tier, i hanns Fogn udog Fridi, ſaaum med Engla Lidi, Hollds legri Herviſt fraa, Himneſku Lijfi naa.

J Sudi þvi gladur deya, og gladur lifa vil, þolinmoodlega þreya, þeirrar Heimferdar til, hier gaa, Heim fraa, Herranns Samviſtum naa; þvi Daudann JEſus deyddi, Daudans Beiſkleik og eyddi, er ſo Daudans Adfor, eilijfs Lijfs riettu Kior.

Eg flij af hriggum Huga, Herra JEſu til þijn, Ottin vill yfirbuga, auma Samvitſku mijn, Vanmaatt þan þraatt, þu veitſt og Hollds ſins Haatt, Andan Lauſn liwſa girnir, Lijkamin mooti ſpyrnir, þad er eitt þwnglegt Strijd, þinar eg Hiaalpar bijd.

Af Moodur-Lijfi mig leiddir, lifandi JE-

Jesu minn, goodann Veg sijdann greiddir, Guds Barna i Selskapinn, og nier, æ hier, i ollu hiwkrader, laat þier nu ecki leidast, Lijf mitt og Saal tilreida, Heimi og Holldi fraa, Himneskri Vist ad naa.

Mig dyrsir mooti Dauda, Daudi þiñ JEsu kiær, Grimd hañs þu giordir snallda, Gled: mier soddann fær, Walld traust, Hels hraust, heptir, og sundur braust, oll Fiotur Ovinanna, ojs veittir Frelsan sanna, þar af feinguṁ vier Frid, feiginn þvi skilst eg vid.

Mitt Hiarta i Hiarta þijnu, hvijlast laat Drottinn minn, eins þitt, so aftur mijnu, iñsigla sierhvert Siñ; Sen þiñ, sie miñ, Saalar Vijsdoomurinn, enn Hræring Heilagur Andi, Huggun og Stioorn eblandi, til alls Goods medann er, einkum þaa deya ser.

Gudi sie Lof sem greidir, Gotu og Veiginn minn, uṁ Dyr mig Daudans leidir, i Dijrdar Rijkid inn; Laat Heim, hanns Seim, og Holld med baadum þeim, hafa

sinn Hꝏtt og Læti, Herrann minn JEsus sæti, mier stendur milldur hiaa, mest þegar ligg ur aa.

Annar Psalmur sømu Meiningar.

Ton, Dagur i Austri øllum, etc.

ALLt eins og Bloomstrid eina, uppvex aa sliettri Grund, fagurt med Frioofgun hreina, fyrst um Dags Morgun-Stund, aa snøggvu Auga-Bragdi, afskorid verdur fliott, Lit og Blod nidurlagdi, Lijf Mannlegt endar skiott.

So hleypur Æskan unga, ovissa Daudans Leid, sem Alldur og Ellinn þwnga, allt rennur sama Skeid, Innsigli aungver feingu, uppaa Lijfs-Stunda Bid, enn þann Kostundirgeingu, allir ad skiliast vid.

Daudinn maa so med Sanni, samlijkiast þyki mier, slijngum þeim Slaattumanni, er slær allt hvad fyrir er, Grøsinn og Jurtir grænar, gløvandi Bloomstrid frijdt, Reyr, Stor, sem Roosir vænar, reiknar hann jafn smaanijtt.

Lijfid Manns hradt fram hleypur, hefur þad

þad aungva Bid ; i Daudans grimar Greipur, Grofinn tekur þar vid, allrar Veralldar Vegur, vijkur ad sama Punct, setar þad swo sem tregur, hvort sellur liett eda þwngt.

Hvorki fyrir Hefd nie Valldi, hopar Daudinn eitt Strik, fæst sijst med fogru Gialldi, Frestur um̃ Augnablik, allt hann ad einu gylldir, þoott illa lijki edur vel, Boon ei nie Brædi milldir, hanns beyska Heiptar-Pel.

Menn vada i Villu og Svijma, veit einginn neitt um̃ þad, hvorniñ, a hvorium Tijma, eda hvar hann kiemur ad ; Einn Vegur ollum greidir Inngaang i Heimsins Rann, margbreittar lijst mier Leidir, liggi þo wt þadann.

Afl Daudans eins nam kreinkia, alla i Verolld hier, skal eg þa þurfa ad þeinkia, hañ þyrmi einum mier? Adams er Edli ruñid, i mitt natturlegt Holld, eg hef þar og til uñid, aftur ad verda ad Molld.

Hvorki med Hefd nie Rani, hier þetta

Lijf eg fann, Saalinn er so sem ad Laani, samtengd vid Lijkamann: J Herranns Hondum stendur, ad heimta sitt af mier, Daudinn maa seigiast sendur, ad sækia hvad Skaparans er.

Nu vel i Herranns Nafni, fyrst Naudsyn ber til slijk, Jeg er ei þeirra Jafni, sem Jördinn geymir nu Lijk: Hvonær sem Kallid kiemur, kaupir sig eingin frij; þar læt eg Noott sem nemur, neitt skal ei kvijda þvi.

Jeg veit minn liwfur lifir, Lausnarinn Himnum aa, hann rædur ollu yfir, einn heitir Jesus saa, Sigrarinn Daudanns sanni, sialfur aa Krossi doo, og mier so aumum Manni, Eilijft Lijf vijst tilbioo.

Med sijnum Dauda hann deyddi, Daudann og Sigur vann, Makt hanns og Afli eyddi, eckert mig skada kann, þo leggist Lijk i Jordu, lifir mijn Saala frij, hun mætir alldrei hordu, Himnesk i Sælu i.

JEsus er mier i Minni, mig aa hanns Valld eg gief, hvort eg er wti eda inni, eins

þa

Þa eg vaki og sef, hann er mijn Hiaalp og Hreysti, hann er mitt rietta Lijf, honum af Hiarta eg treysti, hann mijkir Daudanns Kijf.

Jeg lifi i JEsu Nafni, i JEsu Nafni eg dey, þo Hellsa og Lijf mier hafni, hræðist eg Daudañ ei, Daudi! eg Ottast eigi, Afl þitt nie Valldid gilldt, i Christi Krafti eg seigi: Kom þu sæll þegar þu villt, Amen.

Psalmr umChristilega Burtfør.

Ton, Kom Andi Heilagi, etc.

ENN ber eg Andar-Kvein, upp til Guds Hæda, hann kann mijn marg-folld Mein, miwkast ad græda.

Andvarp mitt ecki hann, ut fra sier rekur, Hug-gledur Harmfullann, Hondum vid tekur.

Mitt dagleg Yndi er, ad hann ad kvaka, eins ad Noott Saal mijn sier, Sætleik hanns vaka.

Er hun so yfrid lijt, eftir þeim Herra, sem Verollð Vekva þyrst, vid Sumar Þerra.

Rijk Syrnd su reñer oft, riett osediandi, Huganum hiatt i Loft, hier þo eg standi.
J Muñiñ falla fliott, Fossarner Taara, Jñvortis er samt hlioodt, Andvarpid saara.
Kiñ-Beiniñ þar med þvæ, þau nockud svijda, Gud sier hvad saart eg sæ, Sorgir vid strijda.
Nær skal su Saalar Syrnd, sodd fullkomlega, ad alldeilis ut sie firnd, Ørinn miins Trega.
Ad Saal og lijka Lijf, lijta þann nææ, sem endar allt mitt Kijf, eftir og þrææ.
Nu vill þad hardla heitt, Hugann miñ beigia, eg aa þad eftir eitt, eñ nu ad deya.
Uggur saa ængrar mig, eg hlijt ad styggia, Drottiñ so þreavallt þig, þenna Heim byggia,
Være afstadid Strijd, stilltist su Hrædsla, fullkomenn bættist blijd, Vartskierans Grædsla.
JEsu minn legdu Lid, laattu mig trwa, hier, heitt eg þess nu bid, þar fraa ei snwa.
Hollds-Veikinn þrijtur þa, þiñ Sæt-

leik-

leik geymi, Utfor vil feiginn fea, fra þess-
um Heimi.

Þijn Ord mitt lijfga Lijf, lijka þo deye,
þar vid obilugt blijf, bregdast þau eigi.

Þvi verdur Pleed hraust, þo Daudenn
komi, luckast mier lofad Traust, lijka i
Guds Doomi.

Eg veit ad JEsus minn, upp kann mig
vekia, med Holldi mijn Beininn, mun af-
tur þekia.

Med sama Sioonar-Hvarm, sem hier
nu væri, sie eg hann svistur Harm, J
Sigur Kiæte.

Af er þa Angistar, oll Naun og Mæda,
Hreckst eg ei hrunn þar, i Hrornan Klæda.

Mijna eg fundid fæ, Fagnadar glada,
sem bloomgad Sumar-Fræ, sætra Lauf-
Blada.

Diofull og Doolgar hans, Dijrd þa
eifella, sem hier i Sorgar-Dans, sifelldt
mig hrella.

Þvi vil eg Fridar-sws, fra Hrigdar-
Dijpe, afleggia Holldsins Hws, so hyl-

leſt Hiwpe.

Lamb Guds ſem Lijf mier ſann, laattu mig vera, ſaattann vid ſierhvern Mann, ſamt þig, minn HErra.

Gief þu mier gooda Menn, Grof mijna taka, og medann anda eñ, yfir mier vaka.

Gud laat mig eingiñ Ord, af Munne leida, ſem bæda Saalu Mord, Sælu mig ſneida.

Yfir allt añad hitt, uñ mier ad hreppe, Holld og Blood helgaſt þitt, Huggun ei ſleppa.

JEſu Guds ſanni Son, ſend mier til Handa, þa hærſtu Heilla Von, heilagann Anda.

Fyrir Strijd ſtraungaſt þitt, ſterkaſte DRottenn, Andlaatid miwkt gief mitt, mier ſie bær Soottinn.

Eingañ laat Otta af mier, afzeingnum ſtanda, ſvæf þu mig ſette i þier, ſiaalfum til Handa.

Medtak þu mijna Ond, minn JEſu Chriſte! i þiñi heilla Hond, hun ſie og giſte.

Laattu

Laatttu Gud þeckann þinn, Þion einhv-
orn vera, Foringia frooman nunn, fagrann
Saung giora.

Sem Leidi, Lijk og Greff, liwst sie ad
bleſſa, og laate a einga Tof, Ord Guds
ad Meſſa.

Launa þu ſiaalfur so, Saung þann og Leſt-
ur, ORottinn umm Tijma Tvo, Trwr
Hirdir beſtur.

Hier med þig bliidann bid, Brunnur alls
gooda, send þu þeim ſijselldt Lid, sem þar
til stoda.

Odliſt þeir eiliſt Gagn, audgiſt a Foll-
du, sem bera Sveita-Magn, ad sovpa a
mig Molldu

Sofnadur ſijdann þa, sæll minn upprei-
ſtur, Erfide ollu fraa, af Gudeleyſtur.

Allt hvad minn goodi Gud, gaf mier i
Heimi, einn taki aftur vid, annſt og geymi,

Hann veri Fadir fws, Fodurleyſingia,
Myſkun og Matar-Hws, minna Veſlinga,

Liſſi þeim Lifs a Braut, Lijnkind a,
breidi, og so wr allri Þraut, umm ſijdir leidi,

Ei

Ei læt þeim eftir mig, Aud Gull nie Silfur, helldur Gud helldst bid þig, hialpa þeim sialfur.

O miñ Gud! miin er þad, miwk Bærn og Voniñ, þañ Hoopiñ þier tak ad, þiñ fyrer Soniñ.

Eins medann erum vær, øll hier á Lijfe, þijn blessud Naad sie nær, vid Naudum hlijfe.

Vort fóstakt hafdu Hws, i Hendi þiñi, Drottiñ Gud Fridar-fws, frivofga þad Iñi.

Þijn Ord þær bestu Biorg, Braud, Hws og Klædi, giefi þijn Giædskañ morg, Gud, Polinnmædi.

Eiñu siertu sañi Gud, sem med ossvendi, ad sækia allann Aud, i þitt Haglendi.

Drottinn minn harla heitt, helldst þar uñ beidi, hætt so ei saki neitt, Saal hiedann leidi.

Herra mig heimann bw, i Hendur þijnar, leid mig i Liooßins Trw, uñ Lijfs Tijd mijna.

Ei

Ei lætti Synda Sid, sáurga mitt Hiarta, so meigi sætt med Frid, Samvitskann skarta.

Hætt og diwpt heitum Foss, Hiartans utreñi, Barn Guds, sem bar siñ Kross i Briooste uñ mig kieñi.

Miøg hætt er marga Stund, miñ hrelliste Hugur, gief Naad af goodri Lund, Gud almættugur.

Eg trwi a þig fast, almættug Vera, þañ Skiolld fyrir Skeitid hvast, skal eg frambera.

DRottiñ eg þecki þig, þier þvi befala, alldeilis allañ mig, æn Hiartans Kala.

Særdu og grættu Gied, Gud sem þier lyndir, audmiwk Bæn mijn er med, minnst ei a Syndir.

Eg a mig ecki hier, i Verolldiñi, Drottinn eg Eign þijn er, af Myskun þinni.

Þvi veit eg, fierd þiñ Saud, siælfs, þo hier arki, þinn þeckir allann Aud, af eiginn Marki.

Ulffins sedst ecki Kverk, af Sælu

miñi, þijn Hondiñ hardla sterk, helldur Hiord siñi.

Hier beigi eg Hiartans Knie, Hiałpar særbæni, riett sem ein Ambaatt sie, upp til Guds mæni.

Yfirgief ecki mig, i þinni Brædi, gief fundeð giete eg þig, Gud mitt Hiælpræde.

Fraa einni Eyktar-Stund, allt fram til hinnar, bijd eg med liwfri Lund, Lijfs-Kömu þinnar.

Giordu nu Gud minn snart, ad Grasi minum, bordum Reyr bend ei hart, Bloodkeyptum þijnum.

Hofud mitt seka sie, sem Kiolliu Moodur, lagdt i þitt Lyknar Knie, Lausnarinn goodur.

Burt mier ei bliwgum hrind, Böduls i Hendur, Fætur þijn Fadmi bind, Frelsarinn klendur.

Ondinn mijn sijgur so, Saar þiña Rista, eins og Brioost-Brunna Tvo; Barnid ꝍrþyrsta.

Mier geingur Mergiar til, Myskun wtdreig-

breiginn, mitt Angur mykia vil, miog Hiartans feiginn.

Þadann um eilijf Ar, alldrei burt venda, DRottinn þinn Heidur haar, halldist aan Enda.

Eja! þier goodi Gud, Gøfgun sie framinn, um Eilijfd Ar og Sijd, Amen, ja AMEN.

Andlaats Psalmur.

er Skaldid orkti aa sinni Soottar Sæng.

Ton, Foolkid sem DRottni filgdi ut, etc.

HErra JEsu! eg hroopa aa þig, Hiartans þui Kraftar dvijna, Bænheyr þu DRottinn milldur mig, fyrir Myskunsemina þijna.

Bænheyr mig fyrir þijn bloodug Saar, og Benia-Fossinn rauda, Bænheyr mig Naadar Kongur klaar, og kiendu til minna Nauda.

Bænheyr mig fyrir þin Trega og Taar, og titrandi Kvalana Pijnu, Bænheyr mig fyrir þitt Sijdu-Saar, og svaladu Hiarta mijnu.

Liwfur JEsus eg leita þijn, lát mier ad Hvarfi verda, angrenð er nockud Ondin mijn, ad vilia Prautir herda.

Láttu mig finna Lijkn hiá þier, liwfust um Edla-Broodur, Hwys-Krossi litlum hægdu á mier; Heyrdu þad Gud minn goodur.

Þo vil eg Bikar þenna af, med þacklaatu Hiarta drecka, swrt þo mier sinnist Swta-Kaf, svaladu mijnum Ecka.

HErra gief mier i Hiartans Gled, heilága Þolinmædi, Umburdarlyndi einninn med, og eilijf Sælar Giædi.

Kiærleikans Elld þu kveik i mier, kref eg þess Gud af Hiarta, i andlegum Hiwskap á med þier, Ondin mijn so neiti ad skarta.

DRottinn þu veitst minn Pánka og Þel, og Þorsena alla mijna, þijna i Hond eg þad allt fel, þyrstur i Myskun þijna.

Alsvar minn hegár woti er, Eymdum treive eg þa linni, Fyrir Blood þitt JEsu biarga mier, á Bana-Sængenne minni.

Hreissi mig þa þitt blessad Blood, beint

so ... Trwar Stafni, heim eg þa riettu Hi-
alpar Slood, kalldü JEsu Nafni.

Bœnheyr mig himnesk Blijdann væn, og
blessadur Edla Brooder, gleym þu ei minne
giordri Bœn, gaud þu hennar JEsu goodi.

Andlaatts þa Stundu yfir mig slær, allt
Maal og Megn vill dvijna, heim til þijn Fa-
der Hiarta kiær, hafdu Saalena mijna.

Hægann gief Dauda og Hedan fǫr,
Hvijld þar med Holldinu mijnu, i Uppriſunni
þau edla Kiǫr, i Augliti ad glediast þijnu.

Laattu mitt Hiarta seigia med sier, og
soddann Trw i þvi standa: HErra JEsu
miskuna mier, medtak þu so minn Anda.

Falli so til eg missi Maal, minn fyrir Af-
gaungs Tijma, J mitt Hiarta Sinni og
Saal, soddann Ord virdstu ad lijma.

Þa er eg hoolpinn, þad er mijn Trw,
þessa Boon virdst mier veita, Andlite þij-
nu ad mier snw, eins sem eg þess nu leita.

Feiginn vil eg sem skiootast nu, skeilast wr
Daudans Skordum, Auglite þinu ad
mier snw, eins og til Peturs fordum.

Sæti JEsu mig sviptu Pijn, Psalmeñ
giøri eg so enda, hrelldu svaladu Hiarta
mijn, Huggun virdst þu mier senda, Amen.

Aña Andlaats-Psalmur,
er Skaalldid orkti sijdarst aa siñi Soottar-Sæng.

Med Himna Lag.

GUD komi siaalfur nu med Raad, nu
siaai Gud mitt Efni og Raad; Nu er
mier JEsu Þørf aa þier, þier hefi eg treyst
i Heimi hier.

Eg hefi alldrei i nockri Naud, Naud-
staddur bedid utañ Gud, Gud hefur siaalf-
ur giegnt mier þa, Gud veri mier nu lijka
hiaa.

Afvørdud mijn og mælt er Stund, mitt
Lijf stendur i þinni Hond, Andlaatid kiem-
ur eitt siñ ad, eiñ veitstu Gud nær skied-
ur þad.

Nu hef eg þar aa nockurn Grun, naa-
lægiast þessi Stundinn mun, Holldid mitt
er af Harmi þreytt, hafa Kraftarner sier
uñbreitt.

Fiñ eg ad Augum forlast Sijn, falla tek-ur nu Heyrniñ mijn, Hendurnar hafa mist sitt Magn, miñ Footur viñur eckert Gagn.

Lijkaminn allur særdur Soott, svitnar og dregur af mier Proott, eirniñ þreyngist um Andardrætt, eg vænti miñar Hvijlld-ar brætt.

Dofna Varir og Twngann treg, tala þvi ecki orka eg, Hiartad so margskyns Mæda lijr, Mannleg Hiælp oll sier fræ mier snijr.

Særbeidi eg Gud af goodri Lund, gief þu mier hæga Dauda Stund, ofbiooda læt ei Andlæts Neyd, aumka þig yfir mij-na Neyd.

Vitnisburd þann fræ Eilijfd ætt, ad þu hiælpir æ bestann Hætt, þa endast Megn og Mannleg Stod, mysku na þu mi-er DRottinn Gud.

Lættu nu sannast Lidid þitt, lijttu æ Kvein og Andvarp mitt, eg sær-græt bæni Son Guds þig, Syndirnar skylldu nu vid mig.

Utsleigid bid og allt þad sie, er eg þig Drottinn moodgade, overdugum til gooda giör, Gud sem oftar, og hiaalpa mier.

Fyrst þu hefur so hingad til, hast stoora Naad og Kiærleiks Jl, i frammi vid mig fallinn Mañ, freisadu mig nu naudstaddann.

Þu hefur fyrri fyrir mig strijdt, feingid mier Sigur-Merkid nijtt, JEsu min nu þijn Frægdinn frijd, fyrir mig viñi Dauðanns Strijd.

Gief þu mier eina trausta Trw, til þijn miñ Hiartans HErra nu, i giegnum Dauðañs grima-Hlid, Gud læti komast mig med Frid.

Sæktu minn Gud hvad sialfs þijns er, Sælina þa sem gafstu mier, skilldu hana nu hægt vid Holld, hvijlast læt þad i Jardar Molld.

Hun verdur feiginn Hvijldar-Fund, hast hefur marga Mædu-Stund, Vosbwdar Noott og Nauda-Flug, nærsta barist med veikann Dug.

Eñ þad hun hefur afborid, er skied fyr-

ir hiñs hærsta Lid, hann hefur sinn hiñ saña Kraft, so þeim breyska rijkann hast.

Oft hefur lwnn Anda nært, Erfidi Hiartans Stilling fært, Urrædi er eg eingu saa, i sijnu Skauti bar mig þa.

Legg þu mig nu a Naadar Brioost, nafn'rægi Gud, sem heitir lioost, Hiwkun, Adstod og Hialpar Lid; Hiartanu giefnu saunann Frid.

Af Þreingslum minnar Moodur-Lijfs, mig leiddir þu aan Daudans Kijfs, leys nu af Þreyngslum Lijkamans, lifandi Saal til Himna-Ranns.

Strax sem mijn Augna uppkom Roos, eg fieck ad lijta Heimsins Lioos, fyrr enn eg allur fæddur var, fieckstu mier þaa hid nægsta Svar.

So lattu mijna Saalu nu, sie þig i einni riettri Trw, vertu sialfur Lioos-Moodir mijn, mijn Saal sædist i Hendur þijn.

J Skijrninni mier skeinktir þig, skal eg þier, JEsu! aftur mig, grandvarlega med

goodri Lund, giefa ꝏ minni Dauda-Stund

Obediñ tookst mig ad þier fyrst, enn nu særbid eg, JEsu Christ! med Trwar-Hendi þier halldi eg fast, Herra læt mig ei vanmegnast.

Strax sem mier leystist Tunga og Toñ, til mijn barst Lijfsins Fæda sonn, af oldum Kaalfi; Sæl mijn saug, Sonar Guds Blood, þaa dijrstu Laug.

Heilagur Andi hærstur þiñ, hañ er sæ Trygda-Hriingurinn, sem Sonur Guds mier gaf ꝏ Hond, Giftast þaa villdi miñi Ond.

Skijnandi Fot mier skeinktir þaa, ad skylldir mig i þeim astur-siaa, bædi ꝏ Dægri Dauda mijns, DRottinn! og Rijki Fodur þijns.

Eg kiem hier fram med eckert mitt, Elskugi minn, i Brwdkaup þitt, siaa þu mig nu i sialfum þier, saurugt er allt hvad med mier er.

Eg hef so marga Mædu-Stund, mænt eftir

eftir Þijnum Dijrdar-Fund, findu mig nu, Þo liggi eg lɶngt, lɶt mig ei alltijd eiga bɶgt.

Sie eg Þig giegnum svart eitt Sky, sitiandi Himna-Rijki i, eg ɶ nu til Þijn ecki lɶngt, enn mier finnst bædi hárdt og strɶngt.

Eg stid mig nu vid Ordid Þitt, Erfidi liettu Drottinn mitt, Sɶlinn mijn er af Þwnga þiɶd, Þyrst og sɶr-hwngrud eftir Nɶd.

Deyf Þu nu alla Daudans Raun, Drottinn gialld mier ei verdug Laun, eftir Nɶd Þinni minnstu mijn, Minninginn lifir i mier Þijn.

A Nɶd legg eg mig Lausnarans, Lijfid mitt er i Valldi hanns, Giædskann Þijn hefur Grɶt minn stillt, Gud far Þu med mig sem Þu villt.

Honum einum eg hef mig geymt, hanns Nɶd hefur mier ecki gleymt; Raungoodur sem mier siest nu hiɶ, Sɶlu minni mest liggur ɶ.

Lijfsins Pantinn mier lagdir Þann, lif-

andi Anda Heilagann, Signetid þad med sanni Lyst, setur ä Hiartad JESUM Christ.

Enn hvar JEsus i Briooſti bijr, bijr þar Guds Rääd og Elſkann dijr, Synda Kvittun og Myſkun Manẽ, nitt Lijf þad er i Valldi hanns.

Eg treyſti Gudi uppaa oll, Ord hanns og helld þau minn Grundvoll, Jord og Himmar forgaanga greidt, Guds Ord þo ſkeikar alldrei neitt.

Eg vil i Drottni ſofna ſætt, Samvitſku Strijdid allt er bætt; Dauda-Halldi eg Drottinn þrijſ, dijrſtur gief þu mier eilijft Lijf.

Koed eg i Gudi goddann Lijd, gledilegar þeim Nætur bijd, þackandi ollum þeirra Styrk, Pijonuſtu, Hiaalp og Kiærleiks-Verk.

Aſtkiæra þaa eg efterſkil, afhenda ſiaalfum Gudi vil, Andvarpid ſier hann ſaxt og heitt, ſeigia þarf honum ecki neitt.

Unni-hann ydur Kiærleiks Koſs, kvitt

Aa

ea hann einn ad ſkilia oſs, gief þu þad JEſu Chriſte kiær, kiætir hiaa þier ad finnunſt vær.

Hlijdni alla og Polid þijdt, þad veitt Gud mier harla blijdt, giefi mig kvittann Gud og Menn, grætbæni eg þeſs af Hiarta enn.

Lwinn Anda eg legg nu af, Lijfinu raadi ſaa ſem gaf, i Saarum JEſu mig ſætt iñ vef, Saalu mijna eg Gudi gief.

Laattu mig Drottinn loſa þig, med Loſi þijnu hvijla mig, Liooſid i þijnu Liooſi ſiea, loſa þig ſtrax ſem vakna maa.

Laattu mig fæera fram þau Hliood, fyrſt og ſeinaſt minn Drottinn Gud, ad loſa þig i Heidri haar, halldiſt þyn Dijrd um eilijf Ar, Amen.

Um Sælu Himna-Rijkis.

Ton, Mikillri Farſælld mætir ſaa, etc.

UPP, upp mijn Saal! og ferdunſt fws, Fridarins Borg ad naa, þar Ununarſamleg eru Hws, æſkileg Gudi hiaa, þar Saaluhiaalp aan Enda er, aan Dauda

Lijf eilijft, ean Hriggdar Glediñn alldrei þver, Angri þar verdur svipt, ean Myrkra Liooſid alldrei dvijn, eilijfur Gledi Dagur ſkijn, Veikleiki, Otti, Vijl nie Prꝏ, verdur ei nockur þar, Harmurinn einginn mæda mꝏ, Mein eckert ſnertir par, gieſi oſs ad odlaſt Gledi þꝏ, Gud ÖDrottinn allsþeriar.

Madur eingiñ hier mæla ſlijkt, meta nie ſkinia kann, hvad Fagnadar-Lijf er farſælegt, frijdum i Himna-Rann; Herrann vor Chriſtur ſw er Sool, ſem ad oſs forklarar, lioomum þar fyrir Lambſins Stool, lijka ſem Stiornurnar; Augnanna ſijſelld er þar Lijſt, ꝏlijta Herrann JEſum Chriſt, Eyruñ vor heyra ætijd ſꝏ ilmandi Raddernar, ſætur Hlioodſæra Saungur ſꝏ, ſijſelldlega hlioomar, gladir æ ſijngium Goſgun hꝏ, Gudi til Eilijſdar.

Þar er priiſud i þeirri Borg, Þreñninginn Guddooms hꝏ, hennar um giorvoll heyriſt Torg, Hlioom-ſogur Muſica, þar er ꝏn Elli Veſkañ hrein, ꝏn Veiki Heil-

ſañ

sann klaar, þar snertir ei hid minnsta Mein, Mann neirn um eilijf Ar, allri Drottinns med Engla Hird, Utvalldir bwa i þeirri Dijrd, hvorrar Gledinnar Yndid er, Augliti Guds ad sia, Odaudlegleika Jklædder, og eilijfri Birtu hea, Coronu þeirra hefur hver, Hofdum Gull-legar aa.

O hvad Farsæl ad er sw Tijd, þaa erum komnir þar, og eftir lidna Heimsins Hrijd, heitum Guds Borgarar, fraa allri Mædu Eymd og Praa, erum þaa Lofsins frij, Heidur, Dijrd, Gledi hlioomar þa, Himnesku Landi i! Æ hvad Fagnadar Vegsemd vor, vera mun haaleitlega stoor, þaa Endurlausnarinn afhendir, Astkiærum Fodur oss; Fadminn aa mooti blijdt breidir, bijdur fram Astar-Koss, Hriggd og Mæda þa horfinn er, Hormung og Taara-Foss.

Heilagann Selskap hofum þar, Himneskum Gudi med, Forfedur, Spaamenn fullgloggt vær, saaum þar alla sied, æskelegustu Umgeingni, eiingig þeim hofum hiaa; Bijsellda Elsku og Samþycki, sijna hvor

ödrum mær, asamt Ofiendum ollum gløggt, Astmæñ vora vier saum heckt, Frændur og Vinir sinnast þar, Fagnadi medur þar, bloomleg og so med Blijdu sia, Börninn sijn Foreldrar, Fagnadar verdur Fundur saa, fremur enn Mann skiniar.

Þeß sl ad odlast Giædinn good, gief þu mier Drottinn minn, fyrir þijns Sonar blessad Blood, Bænheyrdu Þrælin-þiñ; þegar Heimunum fræ eg fer, frels mig af Andar-Pijn, skrijd mijna Saal i Himna Her, Herra med Bloodi þijn, ad eg Utvolldum ollum med, eilijfar Þackir sai tied, Andlit þitt blijda ûnn þu mier, Alvalldur Gud ad siaa, einig ad bwa uñ Allder, eilijfar sialfsum hiaa, so eg æn Enda syngi hier, Sanctus og Gloria.

Endir Psalmañs.

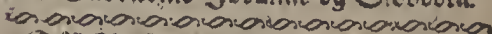

Prtdie

Pridie Parturiñ.

Jnnihelldur ymislega Kvedlijnga til Gudrækniſ Jdkunar og Sidboota.

FYRSTI FLOCKUR.

J hvorium finnaſt nockrir Andagtugir og Gudrækilegir Kvedlijngar.

Sumar=Vijſa, Kvediñ 1657.

Ton, Blijdi Gud, Vorum bijnum ei gleym.

WEtrar Tijd, vtijſt er umlidiñ nu, farſæl vlijd; Bleſſunarfull var ſu; DRottinn veitti Lijdum Lid, um Laadid og Grædi, Heilſu, Frelſi, Fædu, Frid, fleſt Naadar=Giædi, Menn og Hiord, maattu ei neina, um Loft og Jord, Land=Plaagu reyna; Packargiord, hvi ſkulum greina, Aſtar lyſtilegum Hug: Lofadur hafi giefid oſs Gud, Gaafurnar ſijnar, Lofadur hafi giefid oſs Gud, Gaafurnar ſijnar.

Bedur

Vedur miwk, Von Maña framar þo, einginn Fiwk, allsialldañ Frost eda Snioo, reyndi Kindiñ Raunar nein, riett maa so iña, hvorki Horku-mun nie Mein, maatt-um þvi finna, þarfleg Nægd, þvi var aa Foodri, Skiool og Hægd, Skiepnunni moodri, þessa Vægd, þockum vier goodri, Myskun ferskri Drottinns daadt; Hafi nu Lof og Heidur Gud, aa Himni og Jordu, hafi nu Lof og Heidur Gud, aa Himni og Jordu.

Sioonum af, Afla og Fiski-Ploog, HErrann gaf, hvorium so dugdi noog, Vodinn braadur Vinds og Unns, vard aungvum skiædur, stiirdi Ferd til Sands og Sunds, saa ollu rædur: Uñ vora Sveit, Soottinn allfæsta, þad eg veit, Piaad hefur næsta, miwk og heit, Myskun-iñ stærsta, Drottinns, veitti oss Værd og Vord; Helgum, priisum, heidrum Gud, med Hiarta og Saalu, helgum, priisum, H. G. med H. og Saalu.

Hvor sær tiaad, talid og reiknad greidt,

soddañ Raad sem ofs fieck Drottinn veitt, Stundleg, Andleg Giædinn good, Gææf- urnar flestar, af Fodur blijdum þeadi Piood, þær allra bestar, Kynning hanns, klaart Ordid sanna, Fridinn Lands, Far- sælldir Manna, Andskotans, Akiefd ried banna, einginn Þvijngun lwdi Lijd; Lof- adur sie vor liwsi Gud, fyrir Læænid sitt gooda, lofadur sie vor liwsi Gud, fyrir Læænid sitt gooda.

Ungmeña Bænarkorn a Morgna.

Þijnu Nafni uppvaknadur,
Er eg, JEsu Gud og Madur,
Lof sie þier fyrir Lijf og Giædi,
Lijkamans Heilsu Fot og Fædi,
Og allt þad þijn Opreitt Millbi,
Aumum mier til-leggia villdi,
Bid eg þig, minn blijdi Herra,
Blessan þijna ei laat þverra,
Hegdan minni a hvorium Deigi,
Halldtu a sonnum Dygda Veigi,
Laat mig niooca Ungdooms Ara,

Er þu barst i Manndoom klara,
Gief uppfrædi Æsku mijna,
Andi þinn fyrir Verkan sijna,
So i Otta og Elsku þinni,
Avaxt goodann færa kynni,
Hlijdni, Trygd og Trwna hiarta,
Tendra og nær i mijnu Hiarta,
Ad mier so med Alldri hronnum,
Aukist Naad hiaa Gudi og Mönnum,
Heims og Satans Hreckia Snorum,
Hrind fraa mier, so ei Oporum,
Mig Ogiætinn i sier festi,
Edur dragi i Synd og Lesti,
Vernda mig fraa Voda öllum,
Vondum Dauda og Slisa Follum,
Englar þijnir ad mier giæti,
Aungvum so eg Meidslum mæti,
Mitt Verklag og Mynkun þijna,
Mier laat vera Unun mijna,
Auk med Skilning Orda þinna,
Eru þau Lampi Foota minna,
Gief mier jafnann gott ad læra,
Goodlyndum vid alla vera,

Var-

Barsærum i Velgeingninni,
Vongoodum þo Raunir finni,
Lifsi JEsu! med Lyfi og Ondu,
Legg eg mig j þijnar Höndur,
Þar vil eg swo ad Lycktum lenda,
Lofadur sierdu utann Enda!

Ungmeña Bænarkorn ad Kvolld.

ALl vil eg enn i Nafni Þijnu,
Nærdugi Gud, sem hettir Pijnu,
Mier ad minni Hvijlu halla,
Og heidra þig fyrir Giædsku alla,
Þærda af þier ad þessum Deigi,
Þvi er skylldt eg gleymi eige;
Enn þad maa eg aumur jaata,
Angri vafinn sijta og græta,
Moodgad hef eg margfalldlega
Milldi þijna Gudoomlega.
Utsliett mijnar Syndir svartar,
Sundurkramid læknа Hiarta,
Afþveigid i ædsta Floodi,
Endurlausnarans JEsu Bloodi,
So eg kvittur sofi i Fridi,

Saal

Saal og Lijf af Eingla Lidi,
Umkringd, Satans Jllſku Hrecki
Ogn og Slægdir finni ecki,
Bleſſa Hws og Hvijlu mijna,
Hiaaſtod laat mig merkia þijna,
Þa mun Adſookn illra Anda,
Ei hid minnſta kuña ad granda:
Laat mig þeinkia aa þeſſu Kvolldi,
Þad eg liſi i veiku Holldi,
Brothætt Gler og Boolann þunna,
Brotna ſnart og hiadna kunna,
Þu einn Gud ſkallt þar um raada,
Þijnar knij eg aa Dyr Naadar,
Af mijns Hiarta innſta Grunni,
Andvarpa og bid med Munni:
Þegar eg ſkal ſeinaſt ſofna,
Saal vidſkilur, Fiorid dofnar,
Hiartans Fadir i Hendur þijnar,
Hverſa laat þaa Ondu mijna,
Holld i Jordu hægt laat blunda,
Helgra ſo þad biidi Funda,
Og uppriſinn ad eg vijki,
Jnn med Her i Himnarijki,

Þar

Þar mun eg Þusund Þackir færa,
Þier sie Losgiord Prijs og Æra, Amen.

Hugboot.

Ha Hwsinn brunnu i Saurbæ, 1662.
Ton, O! JEsu þier, æ vilium vier, etc.

GUD er minn Gud, þo geysi Naud, og gaangi þanninn yfir, fyrgia skal spart, þo mista eg margt, maattugur Herrañ lifir; af Hiarta nu, og hreinni Trw, til hañs skal eg mier venda, Nafn DRottiñs sætt, fær Bolid bætt, blessad sie þad aan Enda.

Gaf mier hañs Raad, gott Lucku Raad, ad Glediñar efldist Kraftur, frialst æ hañ þaa, og fullvel maa, fraa mier taka þad aftur, hañs Hialpiñ blijd, aa hvörri Tijd, Huggun virdist mier senda, Nafn Drottins sætt, fær Bolid bætt, Bl. s. þ. aan E.

Took ei Dießull, nie Tofra-full, Tilvilsun burt Eign mijna; sa sem þad gaf, svifti þvi af, Sorginn skal oll þvi dvijna, mitt bætir Raad, med Millldi og Naad, hanns Mijskun Þusunds-fenda, N. Dr. s. s. B.

Gud elskar þann, sem hirtir hann, hef. eg

eg þa Trwna vissa, vil eg med Hind vesol Barnkind, aa Vond Fodursins kissa, Heilsu, Laat, Fied, og Heidur med, hañs Raad vil eg afhenda. N. Dr. sætt, f. B.

Af mier þo Fed, og Audlegd med, Oddum so gaanga megi, graatbæni eg nu, goodi JEsu, gleymdu mier þo alldreigi: Laat mig hiaa þier, þaa hedann fer, i Himna Sælu lenda. Nafn DRottiñs sætt, sær Bolid bætt, blessad sie þad aan Enda.

Jdrunar-Vijsur
Med Lag, sem Hugbvot.

Allt aa Himnum hiaalpi mier, og huggi Saalu mijna, særdann Huga Sorginn sker, Syndir Hiartad pijna, þungañ Kvijda Brioostid ber, berst vid Þaanka sijna, mædist Holld, eñ leingist Lijf, laangvesæit er Harma Kijf, ei vill Angur dvijna.

Laungum giora mier laangsamt Gied, lidnar Æsi-Tijdir, helldur seint eg hesi þad sied, Hefndum Saaliñ kvijdir, Daudans Ogn og Otti med, oft aa Hollðid strijdir, Hugraun sijner harla saar, Himna Fader-

iñ Dijrdar klaar, bæri Bolid um̃ sijdir.

Gietinn var eg i Sekt og Synd, so mig Mooduriñ fæddi, eftir fornri Adams Mynd, eins og David ræddi, þvi er Saalinn siwk og blind, Sorginn Hiartad mæddi, Hollds Naatturañ heimsk og villt, hersilega med ollu spillt, i Vondsku æfrañ ædi.

Sneiña hefur Bernskañ bleckt, Barndooms Hug og Siñi, ædur fyrri enn sieck þad þeckt, fraa þvi skijra kynni, ad styggia Gud eñ sæfna Sekt, Saalu ad glata miñi, var hid fyrsta Verkid mitt; volldugt JEsu Nafnid þitt, Boot æ Bolinu vinni.

Leingi hefur Poleitast vid, Lyknar Faderiñ milldi, ad leida mig fraa Lasta Sid, so Lijfid odlast skylldi, med Poliñmædi og blijdri Bid, biarga mier hañ villdi; eñ eg sloo þvi ollu i Vind, Elskann Hollds og daarleg Synd, Heimsku Hiartad fylldi.

Jlla hefur mig Holldid giñt, og Heimsins Listiñ brada, Satan sloo mier Svika Mynt, sieft nu faatt til Raada, þvi er Hiartad bleckt og blindt, þad bid eg Gud

ad narda; Þreyi eg vid Þañ Hrygdar Hag, harmar bædi Noott og Dag, Sælin Precutum Þiærda.

Gud miñ hef eg raunar reitt, til Reidi og Heiptar Brædi, hañs millda Nad og Polgied Þreitt, med Þriootsku og Synda Ædi, grimma yfir mig Glötun leidt, gamall og ungur bædi, Samvitskann Þvi særd er miin; særi JEsu, Giædskann Þiin, hana huggi og græði.

Uñ sijdir Þo eg setie mier, Synda Gyrnd ad deida, Holldz Natturañ priootsk og Þver, Þeangad vill mig leida, sem tijdast ædi tamdi hun sier, æ Topunar Veigiñ breida; Vilieñ ecki sær sig frij, Fiotrum Dauðans vefst egi, saarlega mig Þo meida.

Hverki ber eg til Hug nie Daad, Hiælp mier sialfum veita, einkis niit eru öll miin Raad, Þo ætti eg Þeirra ad neita; JEsus minn hefur nooga Naad, nu vil eg Þangad leita, hañ mun aumur æ mier siaa, eflaust sæ eg Huggun Þa, sem Bolinu kann ad breita.

Þo stærri vyrdist Misgiord mijn, enn ma eg sialfur greina, mier er JEsu Mysk-un þijn, millduft, Giædsku hreina, hia þi-er alldre Hialp.ñ dvijn, hellðst mun eg þad reina, hier vid hressist Hiartad mitt, he lag-asta Blood.d þitt, er Lækning miña Meina.

Þo geing.d hafi eg Glæpa Stig, gaa sa-us morgu sinni, elskad Holld eñ hatad þig, af Heimsku og Ofdyrsd miñi, goodi JEsu minstu aa mig, i Myskunsemi þini; særd og lemstrud Saaliñ er, sindu Vægd og Lijn-kind mier, so Hiartad Huggun finni.

Mig hefur Diøfull Saarum sært, og svikid af Lijfsins Vegi, kraanka Saai ut Klædum fært, hun kañ sier biarga eigi, ollum Krafti tapad og tært, Tioon þad m st eg segi; O þu sæti Samaritan! siaadu aumur aa þeirri Smaan, so eg ei ut af deye.

Gotzid þad eg þaadi þraatt, af þiñi Giædsku Hendi, Illsku Gyrndum eyddi bræadt, aftur Drasid sendi, hef eg leingi hivn-gra maatt, heim nu loksins vendi, taktu vid mier Utlegd vr, eins og Faderinn Hiarta

erwr, i Briooſti um̃ Barn ſitt kiendi.

Lækna fyrir þiñ dijrañ Deyd, Drottiñ Saalu mijna; ſaarleg Synda Fioturinn greid, ſo finni eg Huggun þijna, villtann Saud aa Veigiñ leid, Vargiñ laat ei pijna, opna Hug og Hiartad mitt, ſo heilagt Næ bar Livoſid þitt, ſkiært meigi þar ſkijna.

Hiaa Födur þijnum legg mier Lid, Lausnariñ JEſu goodi, ſo eg fiñi Saatt og Frid, ſviptur þwngum Moodi, audmiwklega eg um̃ þad bid, af Aſt og Taara Floodi, ſeigdu eg ſie ordiñ eiñ, af ollum Syndum klaar og hreinn, þveiginn i þijnu Bloodi.

Framdar Syndir forlaat mier, Faderin Dijrdar ſæli. Fyrir dijrſtann JEſu Dreyra hier, af dyprum Hug eg mæli, kaſtadu ei fraa Augum þier, omaklegum Præli, efldu Lijf med Aſt og Daad, ſo allþrei mig fraa þinni Naad, Freiſting nockur fæli.

A Fyrirheitinn heilog þijn, af Hiartans Grunni eg treyſti; fraa Dioſli, Synd og ſaarri Pijn, Son þinn kiær mig leyſti, mȝ

beyſk=

beyſkri Kvol og Bloodi ſijn, Barn ſitt fall-
id reiſti, Herra Gud mier hiaalpa þu, ſo
halldiſt eg vid rietta Trw, þo freke mijn
Satan freyſti.

Heilags Anda Hiaalpinn þijd, Hug og
Sinni geymi, ſo alldrei hiedann af Jllſku-
ſtrijd; yfir mig Syndinn ſveimi, þa dop-
ur nærlgaſt Daudans Tijd, ORottenn
Saalu geymi. Veiti mier þijn Lyknin Lid,
leid i eilijfann Dijrdar Frid, hiedann wr
þeſſum Heimi.

Allar Skiepnur allann Tijd, af øllum
Hug og Roomi, ſijngi þier Lof ſem Ver-
ølld er vijd, Vollldugur Drottinn frooni,
JEſu Chriſto þockinn þijd, þar med feg-
ur hlioomi, Heiløgum Anda a Hijmni og
Land, fyrir Huggun, Styrk og Lyknar-
Rad, aukiſt Æra og Soomi, Amen.

Vijſa Drottz-Kvedinn.

HVer grædir Hiartans Qvijda?
Hver kiætti Menn grætta?
Hver Sootthindrar hætta?
Hver ſnaudann vann Dauda?

JESUS huggar, Hrigdloogar.
Hann grædди Sorg mædda.
Hann Lijfi Heilsu giefur.
Hann sigradann vann Dauda.

* Samstædur.

Hrædt mig ei i Heiptar-Brædi,
Himna Gud, nie Grimdar Ædi,
Einginn Madur af þad stædi,
Ef fyrir þvi verda nædi,
Viela-Smidurinn vill eg trædi,
Veg a Fordæmingar Svædi,
So Efasemdar Eymd mig hrædi,
Orvæntinginn lijka bædi,
Athugaleysid ødrum Prædi,
Oftraustinu fram so lædi,
Eilijfann ad mier Elldinn glædi,
Andlegur er þar Daudinn skiædi.
Eg bid þig Mariu Meyar Sædi,
Mijnar allar Soortir grædi,
Fyrir blessada þijna Blœda-Flædi,
Bitra Pijsl og Krossins Mædi,
Þitt Riettlætid þa mig klædi,
Þegar eg skal fyrir Dooms Atqvædi,

Holld-

Holld þitt sie mitt Heilsu Fædi,
Hvort eg i Kvolldmaaltijd snædi,
Sijdu-Vatn þitt Saar mijn þvædi,
Synd þo aa mig Kaunum hlædi,
Andi þinn mig aa þad frædi,
Eilijflega eg Lof þitt rædi,
Ovin gief mig alldrei hædi,
Yfir mig þinn Dreirinn blædi,
Um Dalinn þo eg Daudans slædi,
Ofinann, eda Elldinn vædi,
Ei laat rata i Odædi,
Endaians mier veittu Giædi!

Nær Madur geingur i sitt Bæna Hws Einsamall, þa maa hann falla aa Knie, lesa svo eina af þessum Bænum i eñ.

O HErra JEsu Christe; Eg stend fyrir þier aalijka, sem saatæk Skiepna fyrir þeim fullrijka, mig hwngrar og þyrster eftir Riettlætinu, hugsvala þu nu hryggdu Giedi minu, innra virdstu Manninn minn ad næra, mier af Himnum Naad og Hiaalp so færa, hryggur Madur aa Hnianum fyrir þier stendur, Hiartad breidi

eg wt og mijnar Herdur, heyr nu DRottin Hiartans Bænina mijna, fyrir Heilagleik og Forþienustu þijna.

O JEsu Christe, Eg stend fyrir þier Sorgmæddur, sem eirn Þræll fyrir sijnum HErra hræddur, hladinn Syndum, eins og Fuglinn Fiodrum, fell eg tijdt i Glæpinn eirn ur odrum, eg em kafinn Ostal Synda Hrijdum, eins og falli Daggar Dropar tijdum, eda sem Korn a Sirafar Sandi breidum, so er mitt Hiarta þakid i Sorndum leidum, hreinsadu mig i þijnu blessada Bloodi, biarga mier so Himna Kongurinn goodi, fyrir þijn Saar og albloodugar Undir, afplaana þu allar mijnar Syndir.

O JEsu Christe, eg stend fyrir þier alleina, eins og giordi syndug Magdalena, siaadu eg em Glæpi mijna ad graata, giarnann vil eg og feiginn af þeim laata; fyrirgief mier Sakir og Syndir mijnar, Sonur Guds, fyrir Blood og Undir þijnar, laat mig þinni Hiaalp og Naad byhallda,

hiaa

hia þier lifa siịdann um̃ Alldir Allda.

O JEsu Christe, eg stend fyrir þier og kalla, sem Astvin tuo̧ir odrum Anaud alla, kiendu i Brioosti um̃ Barnid þitt sem grætur, biarga þu mier Heilsugiafarinn sætur, hiaalpi mier þijn heilog Forþienusta, hugsgi mig þinn Andi og Ordid besta, frelsa þu mig burt ỳr Daudans Dijki, so dijrka meigi eg þig i Himnarijki.

O JEsu Christe, eg stend fyrir þier as Hniaanum, sem Stoorbrota Madur fyrir Doomaranum, eg er sekur vid Gud min̄ Fodurinn san̄a, eg er aumastur allra Veralldar Man̄a, lækna þu mig Lijknar Konungurinn goodi, lauga þu mig i þijnu heiluga Bloodi.

O JEsu Christe, eg stend fyrir þier harmandi, eins og Barn sem grætur undann Vendi, Fodurinn gooda minn hef eg reitt til Reidi, riett er þo hann straffi mig og hijdi: Broodir minn goode! bid eg þig gott til leggia, blijdka Hiartans Fodurinn ockar beggia, eg skal giarnann blijdinn hiedd-

ann af vera, og hvad eg megna yckar Vil-
ia giora, af illu læta, ydkandi þad gooda,
eftir þvi sem Guds mijns Bodord hliooda,
hiaalpi mier þar til heilagur Guddooms
Andi, ad hiedann af eg Raad mitt betur
vandi, giori og tali, Gud minn, so þier
liki, gief ad eg lofi þig hier og i Him-
narijki.

O JEsu Christe, eg stend fyrir þier
Hug-gladur, Lausnarinn goode sannur Gud
og Madur, sem hefur fyrir þitt heilaga
Blood og Undir, hreinsad af mier allar
minnar Syndir, DRottinn min þin Da-
udi og Forþienusta, fraa Daudans Krafti
hefur oss endurleysta, fraa Reidi Guds,
fraa Satan, Synd og Bole, fraa Sorg-
ar-Gasti, Vijtis Kvol og Heli, enn sætt
oss vid Himna Fodurinn hærsta, Hialp-
ar Klædenu skrijdder þvi enu besta, afrek-
adir oss aftur Lijfid sanna; O þu goode
Heilsugiafarinn Manna, Lofadur siertu
Lijf og Lioosid skiæra, Lofid skulu þier
allar Skiepnur færa, Lofadur siertu

Lang=

Lambid, Guds æstkiæra, Lofid sie þier Heidur, Dijrd og Æra, Amen.

Hiartans Fader, so sem þu skijlir ockar Lijkama med Klædum, so i skrijd þu Sælina med andlegum Astar-Giædum, so sem þu fooſtrar Holldid fyrir þad Lijkamlega Bordid, svo Sælina fyrir þitt Guddoomlega Ordid; svo sem þu giefur ad vor Augu siaa þañ dijrdlega Dags Liooma, svo gief Sæleñ skodi þañ skiæra Himna Blooman.

DRotteñ miñ bevara þu mig og allt mitt, wte og iñe, i hvoriu Siñe, Stodu og Stræte, Sess og Sæte i Voku og Svefne, stijr og stioorna, ollu mijnu Raadi og Efne, Amen.

Gud Himneskur Fader vardveite mig, JEsus Christur Blesse mig, Fride og Frelse mig, heilagur Ande helge, hugge og upplijse mig, Eingill DRotteñs mijns geyme mig, Raad og Myskun Guds mijns leide mig, Orded himneska Herrans fræde mig, Milldeñ Skaparans mijns fædi

mig, Riettlætid Lausnarans miins klædi mig, Blodid Frelsarans miins græði mig, Heilagleiki Drottinns miins glædi mig, so eingiñ illur Andi hrædi mig.

Gud munn giefi mier ad sofna vært og roott a þessari Nott, og ad eg meigi aftur vakna med Gladværu goodu Hiarta, so eg Christilega lifa mætti, bædi Leynt og liooft, til Mals og Giorda, Gudi miinum Giedfelldur, eñ Naunganum Goodgiordasamur, allt Guds Laan rett tijdkande, miinu Embætte adgiætande, og i öllum goodum Dygdum mig ydkande.

Gud miñ laate mig lifa Christelega i Dag, Bæde Leint og Liooſt, til Mals og Gierda, mitt Embætte med goodre Giætni ad wtrietta, Gude miinum Gedfelldur vera, eñ Naunganum gott ad giora, allt Guds Laan rett ad tijdka, og i öllum goodum Dygdum mig ad ydka.

DRotteñ miñ giefdu mier gott og froomt Hiarta under Sooluñe, Idiusamañ Lykama i Dags Byrtunni, hæga Hvijld

og sæla Svefn Roo a Noottunni, bidiandi Munn i Hormungþnni, lofandi Tungu i Pelgeingninni, Idnar Hendur i Naudþurftunni, Otatar Fætur i Embættisgaungunni, so eg allt mitt Dagfar Christilega framleida kunni, Amen.

ANNAR FLOCKUR;

Inn helldur Heilrædi og Uppvakningar til christilegs Framferdis, mnur eiñig hvorsu fallvallt og liþillsverdt ad sie Heimsins Agiæti og Mikilæti.

HEILRÆDI.

UNgum er þad allra best, ad Ottast Gud sinn Herra, þeim mun Visskann veitast mest, og Virding ecki þverra.

Hafdu hvorki Hæd nie Spott, hyrt um Rædu mijna, elska Gud og giøreu gott, geym vel Æru þijna.

Foreldrum þijnum þiena af Dygd, þad mun Giæfu veita, varast þeim ad veita Styggd, vilier þu gott Barn heita.

Hyrt um þad hellst og fremst, sem Heidurinn maa næra, alldrei sa til Æru

kemst, sem eckert Gott vill læra.

Lærdur er i Lyndi gladur, Lof ber hann hiaa Pioodum, hinn er ei nema haalfur Madur, sem hafuar Sidum goodum.

Oft er saa i Ordum nijtur, sem ydkar Mentan kiæra, enn Pussinn heimskur þeigia hlijtur, sem priootskast vid ad læra.

Vertu dyggur, trwr og tryggur, Twngu geymdu þijna, vid aungan styggur, nie i Ordum hriggur, Athuga Rædu mijna.

Lijtilaatur, liwfur og kaatur, leik þier ei wr Maata, varast Spiaatur, Hædni, Hlaatur, heimskir Menn so laata.

Vijst aavallt þeim Vana hallt, vinna, lesa, ydia, umfram allt þu ætijd skallt, elska Gud og bidia.

Saung Vijsa um̄ Catechismin: Luth:

Klaar Lutheri Frædinn frooder, finna kuña Meñ hier sett aa Islendskt Maal: Lesed, prijsed, Lijder gooder, lægred, heyred, giøred riett og sedied Saal: Liwfra Giafa niooted, neyted, Naadar Tijder kannest vid: O Rottens lijtilaater leited, Lotning veited, bidied Gud um̄ goodann Frid.

Bædi

Bædi medur Munni og Penna, nest aa sijdsta Alldar kolldum Tijma og Stad, Menn vel svinner kunna kienna, koma Heim ni skylldug Giolld, ef forsmaar þad, Ordid Dijrdar Drodum prijdum, dyggvar leggium Packer moot, Þeim er Sooma Sædum frijdum, sædu tijdum: Sprettur gott af goodri Root.

Christiins Mañs Athœfi.

Sierhvad hefur sijna Tijd, so er ad hlæa og græta, Hoof er best ad hafa aa øllum Mæta.

Ejñ eg þad i Frædi hreinu, froodir Meñ sem toludu uñi, ecki skiedur allt i einu, imisum skiptir Tijmunum, aa stodugu ecki stendur neinu, stundleg Sorg og Luckann blijd. Sierhvad hefur sijna Tijd. Eins fyrir Manni og Menia-Reinu, margt kann aa ad biæta. Hoof er best ad hafa aa øllum Mæta.

Þess ættu med Greind ad giæta, gangi þier vel med settann Hag, þu kannt odru mæaskie mæta, aa Morgun, helldur eñ

var i Dag, tveñt hefur til ad gledia og græta, Gudvoms Maktar Honom þijð. S. h. s. T. Tiaair aungvum þess ad þræta, þad er audrædinn Gæta. H. e. b. a. h. æ.

Tregast ei þa ervidt ve tir, einhvorn Tijma Sorginn dvijn, so Natturann sialf þvi breitir, Soolin eftir Regnid skijn, Gud þeim ollum Huggun h itir, hier sem lijda Færioga strijd. S. h. s. T. Til Orvænting ar þig ei þreitir, þo þu meigir graata. H. e.

Vertu hoogvær þa vel þier geingur, so Verolldin þig blecki sijst, æ Augabragdi allt forgeingur, Audnu-Laun, þa Hiooled snijst, Velgeingninnar stockur Streingur, stundum miñst þa varir Lijd. s. h. s. T. Hindra jafnañ, hoffur Dreingur, Holldid sig ad staata. H. e. b. a. h. æ o. M.

Gudi er best ad trwa, treista, og taka þvi vel ed Hondum ber, vier skulum ecki frekt þess freista, ad filgia þvi sem Holldid lier, Gudhrædslunnar nær ei Neysta, Naadiñ Drottins Gæsku þijð. S. h. s. T. Sat sio hefur af costum leysta, hañ lei di hrygg-

da og kaata, Hoof er best ad hafa aa ö. M.

Visa.

ALl trwa þu alldrei siert, ecki tala um Hug þinn þvert; þad maa kalla hyggiins Hatt, ef heyra margt enn skrafa faatt; tek þitt æ i Tijma Raad; tookst, þo ei sie Lundunni braad; Vin þinn skalltu velia þier, sem vitur og þar med tryggur er.

Nockur Erende.

OF og VAN.

EItt er vid OFJ hætt, ef Augunn lijta Gull-Bauga, ef Hondinn og Hugar-Lund, hallda uppaa sitt Valld, hittist varla Hoof riett, þa hlaupid er i Gum-Kaup, gielltur þess galid Holld, ad Glisi vert ur opt Ghs.

Hitt er VAN opt hætt, ad una ei vid litiinn Mun; egna til sijn Ovagn, og Eyrid Gulli virda meir, slijsinn þikir Laan-laus, þa lijdur hann sitt eigid Strijd, Nykum oft i Raun rak, Næktarleijsid Fatakt.

GOTT. ILLT.

Gott

GOTT er ad geyma sitt, og gieta proof-
ad riett Hoof, vera ꝍr og velspar, og
veita aungvum Raangsleit, dælt þikir eigid
allt, Ondveigis i sialfs Hond, diarfur hv-
er af skiftum Skierf, skioota siñ Hugboot.

JLLT er ad sioa Gullt, a sijnum, þa
Braud dvijn, Letiñ vijst ef wt aat, adur ge-
fid Forraad, lijka þikir lioott Ok, ad laata
wt fyrir Dryckiu-Staat, endilega er leid
Lund, þa laungar eiñ a Hwssgaang.

GOTT er ad greina satt, og giefa Pi-
adum heil Raad, skamta nidur Skiemt
þad, er skiedur ecki Spott med, Hollustu
Hond full, hærstri geingur Digd nærst,
unna þeim sem a Mann, eina prijsa eg þa
Grein.

JLLT er a oheillt, ad eggia þañ eg raad-
lega, Lastanna er Ligd vest, þo Lijdir virdi
Gaman-Smijd: kiæsir Gledi-kraunkt Lijf,
kastar Heillum Bak-Last, Dreissed med si-
er dregur Hlass, af Digdalausri Otrigd.

GOTT er ad geima Saatt, i Gudi ha-
fa Fognud, þola bædi og þreya vel, þeckiasiñ

eiglñ

eiginn Fleck, Heilſa og Hond friaals, heit-
ir beſta þad eg veit, Lijtilætis Lund kaat,
lijka er halldinn Digd rijk.

JLLT er Hatur oſtillt, ottaleg mun
Hugar-Soott, þungt eg helld ad þola
raungt, Pinaning g-orir Forſmaan; von-
da kalla eg Viel-Synd, Vañi kiemur
Spott fram, Plaaga mun og Pijſl noog,
ad pijnaſt fyrir Verk ſijn.

Ur Lat:nu Utlagt.

MIñſtu ad gaa ef Heid þijn er haa, ad
halldir hid rietta;
Vel þo umſiaa, hvorn villtu forſmaa, edr
Virdingu ſletta.
Luckann mieg daa, kann lædaſt þier fraa,
þad laat þig ei pretta,
Þikiſtu ſtaa, ſo þeink þar uppaa, ad þu
megir detta.

Eñ ur Lat:nu wtlagt.

Stund er ſu ſeinaſta ill og Ohreinaſta, oſs
ber ad vaka.
Reiknaſt ſem Okominn, riettlaati Doom-
arinn, Reikning ad taka.

Okominn, Okominn, ad afmaa Ræing-
indinn, enn Jöfnudinn krijna.
Unibuna Riettindinn, reka burt Ill-Lynd-
inn, Rijkid sitt liena.

Misinnunr Vetrar og Sumars.

Ton, O JEsu Edla Bloome, etc.

KOminn er Veturinn kallde, kastar ad
margri Hrijd, af DRott ñs Vijsdo-
oms Vallde, veslast so Arsins Tijd: sælgei-
mir Sool Liooma, svol þrunir Kul-hame,
Jel-romum fiolsima, firna Orniñ strijd.

Grund frijs enn Grasid dofnar, Grip-
ena vantar Skiool, Versnogger standa
Stofnar, stirnar Liin, Skoogenn kool,
smaar Fuglinn þreir Vegle, þver Hygle,
Dijr ragla, ber Segl fraa Byr-tryglum,
blandid Vinda Hiool.

Skorp Frostiñ skiemta eige, Skiepnañ
hver ber sig lijtt, Snioor hylur vijda Vei-
gi, villist þvi margur tijdt, Klædlausir fred-
frusu, Fridhreisi Naud kioosa, ad Hws-
um Fied flasar, fælist Kulid strijdt.

Enn þegar Vorar aftur, uppgeingur

Sool

Soolinn ſkiær, ellu nije efl'ſt Kraftur, añ-
ad Bragd Loptid fær; koild hijrnar Folld
forna, fylld Kiatna, Molld ſtirdnud, ſijld
meirna, ſialdornud, Svellenn Fiollum
nær.

Fuglar wr Filſnum hreifaſt, Fied driif-
ur Hwjum fraa, Dijrinn um Skooga
dreifaſt, Dagſamann fiolga þa, Menn
hijraſt, enn ærinn Oñ heyriſt, grañ ſærum,
Hlunn Joorum, Hronn Baaru, hrind-
ir Sundid aa.

Doggina driffa lætur, Drottinn af
kalldann Snjoo, verkar ſo Milldi mæt-
ur, Molldinn þur verdur frioo, Gl's
Skoogar, Gros haga, Glas fogur Roos
þæga rijs, þegar Raas driwga, Raka
Pok ... bioo.

Froſtid þo fargi Grooda, frioofgaſt
ſamt uppaa nii, Frækornſins ſiaa Menn
Siooda, ſijn geyma Bloomſtrinn frij;
Kraft Frooni liwſt lienar, Loſt Skinid,
Driſt hreina, gæſt duna, ſwpt Sioon-
um, ſiotnud Vatna-Skij.

Sum-

Sumarsins Bloom'inn sæli, sijnir oss Drottinns Mætt, Vetur þo kalldur kiæli, Korn, Iord, Gras, Fræid smætt, Ar Tijdinn wr Sædi, er Giædi hijr leidir, friovr Lijdur, sær Gudi, frijdann Heidur þraatt.

Um̃ Mañsins fallvallta Lijf.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlivodi, etc.

MAnnsins stuttur er, eg inni, Andardrœttur i Nosunum, snogglega trw eg Lijfid linni, sem Laufid fellur af Grosunum, lijtid Sælu lijknar þinni, þo liggi Fied i Kosunum.

Eins og Heyid fellt i Flecki, folnar upp i Mwgunum, dofnar Holld þa dettur af Becki, i dyprum Andar Kwgunum, Daudiñ giefur Gaum ad ecki, þo Gootsid liggi i Hrwgunum.

A Auga bragdi einu skiedur, Um̃breiting aa Vistunum, fyrir miwka Sæng sæst Molldar-Bedur, minnstum gior af Listunum, lijtid Sælu grætta gledur, þo Gullid liggi i Kistunum.

Vier ſkulum ecki i Verolld freiſta, ad voga allt ſem diarflegaſt, illra Gyrnda allinn Reyſta, utſlockoum ſem ſnarlegaſt, oa ſannann Jeſum Son Guds treyſta, Saalunnler þarflegaſt.

Eñ Tvo Vers vidlijka Jülhallds.

SVad ſkal Goß edur Geingi, Gripir og allskins Audur, Maalid ſniallt edur Meingi, þa Madurinn liggur daudur, Aſtmenn fara honum allir fraa, er hann þaa ſialfur ſettur i Jord, enn Saalinn fer ſem maa.

Eitt maa Ovallt heita, ſem alldrei verdur aa Vil, þaangad er Lids ad leita, ſem Lijkninn oller til; Kriwpum ad Footum Kongi þeim, ſem bædi er merkur, mikill og ſterkur, Maria fæddi i Heim.

Nÿur Tvo Vers.

Ton, Gief eg mig allañ Guds mins Raad, etc.

GUd naadinu hvad gingur tregt, geyſar Raanglætid helldur frekt, aa volltu Hiooli Heimurinn er, hnignandi fer, til

Falls med ollu fliitir sier.

Oll Manna Hurun, Hiarta og Gied, hniigur til þess ad gyrnast Fied, ymisleg Hegdan org og lioot, enn ei finnst Boot, Heind mun þvi koma hord aa moot. *

Visa.

HErnist Heimur, faaheyrt ſkiedur, Frelſarinn JEsus geymi oss vel; Hans Hiingadkoma Guds Born gledur, þo græti þar til Sorgar-El, enn þaa verda vti, oll Ovedur: J Hendur Guds eg christna fel.

Hexametrum.

SOlldid ofkaatt, veit fyrir fram saatt, hvad falla mun þægra,
Reidir sig þraattt, aa Megn sitt og Maatt, eda Mannordid frægra;
Ostiirilaatt, þad ætlar sier haatt, ad Endingu

---

* Fyrra Versid finst i einu Exemplari þad 29. og hid sidara þad 34. i Psalminum: Giet eg mig allan Guds myns Raad, etc. Hinur 6. Exempl. vtilaata þau.

ingu Dægra:
Þar er vid Gatt, ꝥo ſiaiſt ei bratt,
ſem ſetur þad lægra.

Hexametrum.

Hllds Odum ſpilliſt, Uggleyſinu daars
lega fylliſt.
Glæpa Vegur gylliſt, Gyrnd Hollðſins
margur adhylliſt.

Uñ misjafnt Hamingiu-Lan.

Med Lag, Arid nijtt nu ꝍ, etc.

BArna Lund blind fædd, vid Brioſts
inu Moodur kwra, Æſku-Stund O-
mædd, fyrir aungu kann ad ſtwra; Enn
þad Mund algiædd, er Mannſins Nauts
ura, ſkantt mun til Skwra.

Einn ef kiemſt hier hatt, og hyggur ſier
til Kiæti, ꝍ þa ſkiemſt Addraatt, eitthvad
þad Mann græti, Hiartad kremſt, hvarf
braatt, hellſt er þookti Mæti, allt Eftirlæti.

Glijann reis grꝍ hart, Gnap þa Stors
mur hryllti, Olldu Geis grimt margt,
glæſtum Reida ſpillti, þeſsi eys, enn ſnart,
ꝍnnur Rwmid fyllti, og Baatnum billti.

Skier=

Skier; Ad liær, Skin Sool, skijrt ad Morgun Kosti, um̃ adra græ r, Enkt Bool, Yriu Daggar-Rosti, sijdann slær Heims-Hiool, hvestur Gustar Losti, med feikna Frosti.

Þvi er allt i Heim, ef so mætti greina, nærsta vallt, þad þeim, þykir vijst, er reyna, og Hlidum hallt hælft Tveim, Hiovild Lucku-Tima, fer Braut ei beina.

Um̃ Veralldarinnar Flærttskap.

TVo sem Gler, sijnest mier, Sælann Hæl Veralldar, hvikul h er, hvad lijst þier? Hvijtt ad ofan̄ falldar, under ber, Ef þu sier, Illsku Brwnir kalldar, og Tæli tiålldar.

Margann hætt, hun þrætt, hoof i Yfirlæti, Luckann kætt, lick dætt, litla Stund med Kiæti, stood vid Gætt, Fliood flætt, Fellde þan̄ wr Sæte, fra mestu Mæte.

Alits frijd, fræg blijd, fyrst hun mor-gum renneft, Heimskum Lyd Hæg þijd, hitt þo undir meinist, slwnginn strijd, slæg-

Smijd

Smijð, slootlug riett so greinist, braadt burtu leynist.

Luckann haal, Heims-Prial, Hollð og Blooðið kaata, Flædar-Baal, frekt Brial, fram wr riettum Maata; það er Tail, svijkur Sæl, um sijdir kann að laata, saart suma graata.

Við Leigu-Bool, Laans Stool, lijkist Heimsins Sæla, okyrrt Hiool, Nagl, Rool, Reikiar Duptog Svæla, glivlegt Hool, Gabb-Tool, ginnir Mamons Præla: hvor maa því hæla?

Dauðleg Mynd, Mannkynd, Molldar Leyrinn veikur, Beina Grind, blaasum Vind, Boola Vatns, og Reikur, blaðin Synd, laus-lynd, sem logi Kraaf-þurr Kveikur, a Prædi Lijf leikur.

Holldið biart, ber Skart, bæð: Gull og Klæði, enn þu vart, Oþarst, aðurrotnið Sæði, verdur snart, veik Art, v.sæll Maðka Fæði, sem oll endar Giæði.

Volsið hier, vallt er, ef villtu rett að grunda, Lijsið þver, fliott fer, Frækenn

oll til Hunda, Kistu Hrer, Kropp ber, kalldann wt med Skunda, oft innann Stundar.

Jllum Sid siær vid, sannra leita Dœ-da; Hoogvært Lid, sær Frid, sem sk jr til DRottinns Naada, stunda Grid, Gud bid, ad geima Sæalu þiæda: giæt goodra Naada.

Heims Osoomi.

Med Lag, sem, Arid nijtt xræ, etc.

SVErsa Happs Tijmar, Hofud sund-lar Kvilla, Glossa Gnaps Brijmar, giet eg Siooner villa, Svipañ Straffs stij-mar, Stiarna Spæadoom fylla; Athæfed illa!

O! ad Tæar æakof, af Augum jafnann rifsi, eda Naar i Grof, indi ad Hvijlu siñi, Synda sær Upphof, Sæalu Ogna minni, ef kannast vid kynni.

Agyrnd græ æddi, yfir Fiollinn hæau, Otrw slæ flæddi, æ Froons Hæalsana smæau, Prioot kann þræ þræddi, þvi nær blindir sæau, þar Lægder læau.

Vitsk

Bitsku Vakt sofnar, vel Alldar Biall-ann klijngir, Drottna Makt dofnar, Dala Kluckann hrijngir, stoorre Prakt stofnar, sa Stimpla-Maalminn pyngir, þvi margt ad þijngir.

Von er þvi, Von er, verdi Gud ad hefna, Hætta nij nu hier, nærri vill oss stefna, fraa eg snij, Fiær fer, framar meir ad nefna, Nok Rauna Efna.

Eñ Verolldinñ tildruckid.

VOnd ertu Verolld, med Vela-Brogdiñ margfolld, þeir sa sialldañ good Giolld, er giefa sig a þijn Holld; þu ristir einum Spott-Spiolld, og spicar hañ upp i Har-Volld, Mæda, Flærd og Mein kollt, markad er a þinu Skiolld.

Þeim sem þu ert braad blijd, bijr þar undir Hel-Strijd, hvergi muntu heilsnijd, þo halldiñ værir dafrijd, Vondsku þinar ver Hrijd, vesnandi fer ætijd, sa þitt var-ast saart Nijd, sælann tel eg þann Lijd.

Hvørsu fæanlist ad Verdillden sie.

Folnar Folld, fyrnest allt og

mædist, Holld er Molld, hvoriu sem þad klædist.

Allt er Raun, þad sannast viida, svikul og volltet Heimsins Bliida, i Spakmælum lærdra Liida, leingi þar um rædist, Holld er Molld, hvoriu sem þad klædist.

Hugsa eg oft i Hyggiu Brunni, af hvoriu Mann sig stæra kunni, þo er þad nærst i Natturunni, ad nakinn sierhvor fædist, H. e. M. h. s. þ. k.

Fordilld oll hun flijr ur Huga, þa Feigdin Mann vill yfirbuga, lijtid Stackar dockvu duga, þa Daudinn inn ad lædist. H e. M. h.

Hvad gylldir þo Rijkur rambi, reigist vid og standi a Pambi, eingin er svo digur i Drambi, ad Daudinn nockurn hrædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Þo a þier sk inni Utlendsk Dragtenn, Yfirlætis og Bætsku Praktinn, trw þu mier ad mijnkar Maktinn, af Modkunum þa snædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Ad (kann skie) wti er Noottin, af þeim tekur ad draga Þroottinn, kiemur þa

bæd i

bædi Kveisa og Soottinn, Kvillinn saar e
græðist, H. e. M. h. s. þ. k.

Þo stundum gaangi þeir Stockum brwnir, at Stijgvielum sieu Sporar sitwnir, w
vid Grafar Backans Brwnir, bein Lat
ollum þrædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Silfur-Þor og dijrir Drokar, danski
Kioll og Treyur miwkar, ad Sœlunni
lijtid seinna hiwkar, þa Sorgar-Hitiñ glæ-
dist. H. e. M. h. s. þ. k.

Þo hygginn siert og hæg-lundadur, hafdu Raad mijn, Christinn Madur, hier er
so valltur Heimsins Stadur, hinn fær gott
ef mædist, Holld er Molld, hvøriu s. þ. kl.

Um Agyrnd og Aura-Safn.

Mig aangrar margt hvad Mañs
Athæfed, hvernig Helmie er hatt-
ad, bad hefe eg vel sied.

Olldin̄ odum spillist, Osid margur hyllist, af riettum Veige villist, Von þo
Hiartad kvillist, Heimur af Hreckium fyllist, hæat mun ecki dylia þad, mig aangrar
margt hvad: Synd og Gotzid gyllist, so gie-

ti Meñ eignast Fied, hversu Heimi er hætt-
ad þad hefi eg vel sied.

Upphaf allra Klækia, er Agyrnd fast
ad rækia, Aura-Safnid sækia, sitt fraa
hvørium krækia, Log med Lymsku flækia,
Lagsmenn sijna mest hun bad: mig aang-
rar margt hvad: Ofund og Ofstækia af
þvi vaxa ried, h. H. e. h. þ. h. e. v. s.

Hvar sem ad Hws-Rwm tekur, Heim-
sku og Blindleik vekur, Blessan i burtu re-
kur, bwinn er Skadinn frekur, Trigd og
Hoogværd hrekur, heimtist Fals i þeirra
Stad, m. aa. m. h. Jllu sæ mun selldur,
sem slijku umgeingst med, h. H. e. h. þ. h.

Hun llet Hrecki driwga, hijngad i Lan-
did slwga, Volada kann ad kwga, Kraft
wr Beinum siwga, fagra Mamons Mwg-
ga, margur sijna Blessan kvad, m. aa. m. h.
Seims er sofnud Hrwga, Saalin lögd i
Ved, h. H. e. h. þ. h. e. v. s.

Aumt er yfer ad klaga, er þad hvørs
Mañs Saga, Setning Lands og Laga,
laata Pening naga, Mwtur Maalin draga

Mein-

Meinlaus fellur opt fyrir þad, m. æ. m. h. Viist um vora Daga, veit eg ad þvilijkt hefur skied. Hvornig Heimi er h. þ. h. e. v. s.

Flestar Dygder falla, finnst Kiærleikur valla, Sannleik hygg eg halla, hrornar Mann-Daad snialla, Trw er farinn til Fialla, sær nu ecki i Bygdum Stad, m. æ. m. h. Agyrnd nærsta alla, æ annad fellur Knied. h. H. e. h. þ. h. e. v. s.

Mamon Maktar snaudur, miøg ey Hiælpar traudur, burt er Briælid og Audur, þa Bwkurinn liggur daudur, Leyrest rotast raudur, Riikis-Kroppnum utañ ad, m. æ. m. h. Fæst fyrir Fremd og Haudur fæniitt Mollbar-Bed, h. H. e. h. þ. h. e. v.

Vite Virdar og Kvende, Von er ad Heimurinn ende, sica til ad Sælinn lende, um̃ siider i DRottiñs Hende, oft þad Eftired kiende, Einn sæ þessa Viisu kvad, m. æ. m. h. Þaunkum þar til rende, þvi ber sturlad Gied: Hvernig Heimi er hættad, þad hefe eg vel sied.

Oflætunga Liising.

Heims af Keim, hygg eg nockud
liña, hvad margur helldur mikid af
sier, misjafnt þo ad reiniſt hier, þad
er Madur þo hañ lati miña.

MArgt bijr ſtundum mier i Sinni, Meñ
þegar ad ſtollta ſie, og volſa mikid i
Verolldinni, enn vita hverki A nie B, ſijd-
ar þo i Sampvitſkunni, ſiaalfa ſkiniar þad
þeim ber, þo margur halldi mikid af ſier, fle-
ſta ad einum ber þaa Brunni, er Brisalid
uppaa ſiña, þad er Madr þo hañ lati miña.

Margur bleſſaſt Madur aa Laadi, af
Myſkun Guds og Verralldar Aud, hiña
adra Þrautinn þiaadi, ſem þverra naadi
daglegt Braud, þridie Hoopur þa forſimaa-
di, þeinkti hverki aa Deyd nie Fier, m. h.
m. aſ. ſ. Ad þvi ſeirna ecki gaadi ad Efinn
mundi linna, þ. e. M. þ. h. l. m.

Þegar þeir fara Ols med Vedur (Yf-
irmenn ſtundum, þetta ſkier), Skrum ad
ſala og ſkiemdar-Rædur, Skiemtan þeir-
ra þvilijk er, um Elldſins þeinkia ecki
Glædur, ſem Ogudlegum Hefndir lier, m.
h. m.

þ. m. a. ſier. Giætum ad því goodir Bræ-
dur, Gud mun vitia ſinna, þ. e. M. þo
h. lætr minna.

Kuñi þier ad mæta Madur, miog velz
þwinn ſier þu hann, heidarlega Handtier-
adur, hvorgi ſeaſtu þviliſikañ, hañs er all-
ur Giarda-Gladur, glooandi med Orma-
Skier, m. h. m. af ſ. Einnig kaalfur al-
reimadur, upp med Bondum Tvinna,
þ. e. M. þo h. l. m.

Baadum Hondum breitta Handſka,
Buxur fernar klæddur aa, med Knappa
Treyu og Kioolinn Franſka, Klædiñ trwi
eg hylie ſaa, ſieſt uñ Hæalſiñ Silkid Dan-
ſka, Svardar Heimdals lagdur Der,
m. h. m. af ſ. Med Stijgviel bædi og
Spora Spañſka, ſpeñir ut Kaalfa ſtiña,
þ. er M. þ. h. l. m.

Nw-Kragañ med Reimbi-Læti, reyra
þeir uñ ſinn digra Hæls, mæiſkie ſumir
Menn þeſs giæti, hann mundi ecki betur eñ
friæls, aa þeim eru halldinn næſtu Mæti,
ſem misjafnt hviſa þar og hier, m. h. m. a. ſ.

Drembinn rambar i ſijnu Sæti, ad ſoñu kann ei hlinna, þ. e. M. þo h. l. m.

Hæarid ofann a Herdar buſtar, hier med Kampa og Skeggid ſijdt, Fis af Fotum dregur og duſtar, med dævænt Bellti og Hand-Gull nijtt, þeñañ Landſins þeinkir Furſta, Pioodiñ hver ſem nalæger, m. h. m. af ſ. Slijkañ ſkylldi eg reikna Ruſta, ef reyndi hann nockur hinna, þ. e. M. þo h. l. m.

Hellduren eigi Hnacka-kiertur, Hondum ſtijngur Miadmir a, nockud lijka Naſa-ſpertur, Neyd maa þykia ſlijkt ad ſiaa, ſaa mun þykia ad Skyni ſkiertur, ſkrumar uñ frooman Hiorſa Grier, m. h. m. af ſ. Af Otrwleika undirfergtur, eda Brogdum Hvinna, þ. e. M. þo h. l. m.

J baudum Boſum glimur Gialldid, gylltir Hnijfar og Tobaks-Doos, þeir ætla ſier muni vera i Valldi, Verolldiñ oll og hennar Lioos; Sitia i hvijtu Silki Tialldi, Sorg þeim einginn nærri fer, m. h. m. af ſ. Fyrir Dyrunum ſtendur Daudſ-

inn kalldi, Dreinginn hyggst ad finna, þ. e. M. þo h. l. minna.

Eg æ nooga upp til Sveita, Aura, seigir hann, þar og þar, Smiorinn, Krof og Katla neita, i Kistum Silfur hier og hvar, Uxa, Saudi og Fæka feita, faai Hwskinn þaa af mier, marg. h. m. af s. Eg þarf ei eftir Laani ad leita, hiaa lokum Bwdar Slinna; þ. e. M. þ. h. l. m.

Ef orfaatækur ad honum kiemur, Audar-Lundur Witsku-dijr, sem ætijd sijna Twngu temur, æ Tignar-Hoof og Maalinn skijr, og miklu fleyri Mentir fremur, Mann-Vits goodur Naams um Skier, m. h. m. af s. Hinn þaa hvergi nidri nemur, ef nockurt Svar skal inna, þ. e. M. þ. h. l. m.

Ef spyr þu hann ad einu Ordi, upp ad hressa Giedid þitt, sie þad nockur Saalar Fordi, Samvitskunni ad auka frijtt, þaa er lijkt sem Skollin skordi, Skilning hans og Minnis-Kier, m. h. m. af s. Han leitadi sijst ad Lijfsins Bordi, um Leingd Lijf,

daga ſinna, þ. e. M. þ. h. l. m.

Adur enn (kañſkie) wti er Noottiñ, iñañ lijtils Tijma þa, Dauda kiemur ſærleg Soottinn, Sorgar Elid þaa vid bræ, Samvitſkunnar þvijngar Prroottiñ, þreingir, ſærir, nagar, ſkier, margur h. m. af ſ. Ecki er hægur undañ Floottinn, ef Oꝛku bdar ſtinna, þ. er M. þ. h. l. m.

Þaa er horſid Stolts og Stærtid, ſturkaſt Sinni og Hiarta Gied, ſtodar ei þo gieti græatid, Guds ef ecki er Andinn med, Þaa vill keyra i Þrauta Mæatid, Þiooſ-urinn gamli Lucifer, m. h. m. af ſ. Villdi hañ hafa af Loſtum læatid, uñ Leingd Daganna ſinna, þad er M. þ. h. l. m.

Reidi Guds ad ofann ædir, oſtodvanleg, giætum þeſs, Satan klagar, Syndiñ hrædir, Samvitſkañ er miog ohreſs; Ara Fioldiñ Elldinn glædir, og uppſperrir Sioonar Gler, þvi margur h. m. af ſier; Hvort ſkal flija? Hvad þa grædir? Hvor kañ Boot a vinña, þad ſer betur þo þ. l. m.

Aftur vil eg mier anſa ſioalfur; Hiñ au-

mi hvorgi flija kann, þo Heimsins leiti um̃ allar Alfur, anngvann finnur Hiaalpar-Mann, sie hann þaa sem Kusi eda Kaalfur, ad kalla aa þañ sem Biargir lier, margur helld. m. af. sier; Ecki er þetta Orda-Gialfur, þad athugi Þioodinn svinna, þad fer betur þo þeir lietu minna.

Eg er sekur i ollu þessu, og odru fleiru Þusundfalldt, enn er þo samt med Hiarta hreßsu, þvi Herrann JEsus grædd þad allt; Hann keypti mig fraa Kvalanna Preßsu, og kostadi þar til sialfum sier, so halldi eg minna af sialfum mier; Set eg upp mijna Sigur-Meßsu, er Satan kann ei vinna, þad fer betur þo þeir laati minna.

Vertu mier til hægri Handar, Hiartkiærasti JEsu minn, ad burtdrijfist illir Andar, ofann i nedsta Bwstad sinn; Svik, er Diosfull samañ blandar, setiest hañs i Kverka-Kier, m. h. m. af sier; Einginn mier þaa Eymdinn grandar, ef eg þig maa fiña, þad fer betur þo þeir lietu minna.

Nu Lijtilætis Rootiñ rietta, af Rokum

goodum kominner, hiaa Matthæo vier meigum frietta, Maals-Grein þa sem stendur hier, i Ellefta er tiaad þetta, einka Raad, þau nijtum vier, m. h. m. af s. Angri þwngu af vill lietta, ef þeim giorum sinna, þ. f. b. þo þ. l. m.

J Guds Nafni allir samann, ad oß gietum fyrr og sijd, hier er ecki aa Gaangi Gaman, gooda mißum ecke Tijd, eñ hofsum Jesum fyrir framann, Freistíng þa ad Hondum ber, m. h. m. af s. Sig venie hvor aa Trygdir tamann, Taal-laust honum sinna; Þ. f. b. þo þ. l. m.

Eg fraatek alla frooma Sveina, Foolkid Gott og Heidurs Menn, sem ottast Gud og elska hanns hreina, Ordid, Trw og Sannleikinn, veri hann þeirra Vernd alleina, og volldugt Skiool i Rauna-Hver, þeir munu hallda minna af sier; Til hinna annara Manna eg meina, sem misjafnlega sig kinna, þ. f. b. þ. þ. l. m.

Bid eg Giæda þijdar Pioodir, þyckiast ecki Kvædid vid, helldur villdi Heidurs-

Broodir, hlijda froodum Rada-Sid, Vitſku-hoſkir, gladir, goodir, gleymi ſlæmu; Tijminn þver! Margur helldur mikid af ſier; Forum dijrar Fridar Sloodir, enn fordunſt Giordir hinna, ſem lærdu offſeint ad laata nockud minna.

Flærdar-Seña.

Ton, Ad ydka Gott med Æru, etc.

MEnnars Eyrendi rekur, Ulfur, og laungum ſañaſt þad, læſt margur Lofords frekur, lijtt verdur wr þa herdt er ad; Medann ſlær, Ord vid Eyra, er þier kiær, Vinur ad heyra, ſiertu fiær, ſo er þad ecki meira.

Slijkt er Hyggindi halldinn, Hofdingſkapur og Mentinn prwd, Verolldiñ Falſi ſalldinn, foodrar ſinn Kiool med Skolla-Hwd, lærd er aa, Limſku-Beglur, leynt ſier hiaa, fann þær Reglur, ſem Kottur ſaa, kreppir ad hvaſſar Reglur.

Oft er fagurt i Eyra, Albijdu Lof af Hræſni veitt, hinum er aa þad heyra, Heimur þikir ſem Kaalſkiñ eitt; i Augunn

greid

greid, hlæa og hlacka, hroosa um leid, bid-ia og þacka, hwenn er Sneid, þa smwa þeir vid þier Hnacka.

Heimskur er sæ sem helldur, hvors Matins Loford sein fullgiördt sie, Einfalld-ur oft þess giælldur, Alvœru meinar þad hi-num er Spie, Trigda Giolld, Taals med Korni, tempraft kolld, nema vid sporni, Vinur i Kvolld, enn vielar þig strax ad Morgni.

Heimurinn Hreckia fulli, Handverk þetta mest brwkar nw, ad fegra Eyr med Gulli, wtgeingur honum Myntinn sw, Orda Glens ei þarf kaupa, aller liens med þad hlaupa, Kossa-Flens, kallsa liwga og raupa.

Sœ hefur best ur Bijtum, sem bwid gietur ad sijnu einn, friæls af Limskunnar Lijtum, lifer og deyr so Hiarta hreinn: Trigdum vijst, Viel nu farga, Verolld snijst, hvor vill biarga, Raad er sijst, ad reida sig uppaa marga.

Alldar Hættur

med

med ſtuttri Utſkijringu.

1.

HDur æ Tijdum, var Tijdſka hiaa Lijdum, ſo Triggorder kiendu, fraa Barndoomi blijdum, med Fremdarhag frijdum, ad Frægdum ſier vendu, af Streingboga ſtrijdum, i (1) HaarsEldar Hrijdum, þeir Herſkeitiñ ſendu, eda aa Mar vijdum, Skiervallar(2) Skijdum til Skiemtunar rendu.

Notæ.

1. HAR, Odiñ; Hans ELLDur, Sverd: Þeſs Elldar-Hrijdir, Bardagar. (2) SKERVÖLLUR, Sioor; þeſs Vallar-Skijd, Skip:

2. Manndoomur mundi, þar Sveinar æ Sundi, ſooktuſt af Afli, Einn ſat i Lundi, hiaa litfogru Sprundi, og lek ſier ad Tafli: Hinn þar vid undi, ſem hart Knöttur hrundi, eda Hatidſara (1) Kafli, Lof þeim ad dundi, ſem Frægd bar af Fundi, med (2) Faun-deigul Skafli.

1 KAFLI, þad um var halldid Hondiñi.
(2) Deigull eda DJJGull, er Elld-Penn, Dijgulſins eda Deiglunar FANN-SKAFL er Gullid.

Verſaſ-

3. (1) Verfarkum vondum, med Vis-roknum (2) Brondum, þeir bægdu fra Laadi; Vyr saung i Bondum, a (3) Brimvallar Grondum, þa beittu vid Graadi, Geir rundi i Rondum, þar riik Piood i Londum, (4) Rijta Jel haadi; Gnott var i Hondum, gieck Lid af Strondum, med Gloo-Kraka-Saadi.

1 VER, Veidistada; Item. Sioor, hañs Faakar, Slip. (2) VJF, Vatn eda Sioor: BRANdar Vis-rokner, Arar. (3) BRJMVALLAR GRANDar, Bilgiur, Sioor. (4) RJJTar, Skilldir.

4 Y(1)bendum skutu, enn Almdroosser (2) þutu, i Andsari þunnu; Bur-Steingur brutu, enn haatt Skillder hrutu, þar Hersaarkar runnu; Vensossar flutu, enn laagt hiner lutu, sem lijtt veriast kunnu: Saemdar Raad hlutu, og siins Afla nutu, þeir Sigurinn unnu.

1. Y, Boga. 2. ALMur, Bogi; Hañs DROOSir, Orvar.

5. Armi hvertveggium, a Lidshandar Leggium, þeir (1) Lioos-Mundar þveisa, Gladt skein a Seggium, (2) med Geymsolldar Gneggium, so (3) Gramsrunnar

leyfa: Digul-farms Dreggium, a (4) Valborgar Veggium, þvi villdu Menn dreifa, i (5) Angantijrs Hreggium, Undateins Eggium, Otraudir veifa.

1. MUND Hønd, heñar LJOS, Fijngur-Gull. 2. NEGG, Hiarta, Folldar-negg, Steiñ, Geim-negg Folldar, Simsteiñ. 3. GRAMS-RUNNRJ, eda Runi, Hyrdmadur. 4 VAL-BORG er Hønd, heñar Veggir, Fijngurner, a hveria Meñ villdu dreifa Dijgul-Farms Dreggium, eda Gullinu. 5. ANGANTIJR, Odins Heiti, vegna miwklættrar Pivonystu er haß veitti Konu sijñ Frygg. Haûs Hregg, Bardagar.

6 Oſœmdir bidu, þeir Ofrijki lidu, og ecki ſijn hefndu; Diarfir fram ridu, i (1) Dyn-Skoglar Hvidu, og Dreingſkapinn efndu: (2) Trollmarer Skridu, ad (3) Unda-ſylgs Jdu, þa Oddaþijng ſtefndu; lijtt fyrir kvidu, nie Saar þo þeim ſvidu, til Sorgmaala nefndu.

1. DYN, Dunur, SKAUGul, Valkyria, heñar HVida, Bardagi. 2. TROLL-Marir, Vargar, MAR, Heſtur. 3 UNDA-Sylgur, Blood. Skaalldid ſegir, ad Vargarnir haſi ſøkt i Bloodſoſſa Jduna, hvar Bardagiñ var

ættur.

7 Spakvitrer ſpædu, þeir giörla margs gædu, og gloggſkyggner væru, kiænt nidur kliádu, þá Kyſþrætur hædu, wr Kappmælum ſkæru, Tryggva ſig tiædu, enn Taalid forſmædu, þvi trwtt Hiarta bæru: meir gæfu eñ þædu, og þvi vijda nædu, Þioodræmi klæru.

8. Island mæ ſanna, þad ætte Vol Maña, þa allt ſtood i Blooma; Glæſooktu (1) Hranna, til rijkra Kongs Ranna, vel reindir ad Sooma, (2) Ymu-Leiks Anna, þeir (3) Ym þordu kanna, ſem (4) Yrki forn rooma, (5) Jl-Porns og Taña, Ox Ædi Vargaña, þar eiñ beitti Skiooma.

1. GLÆr Hrañar, Gull. 2 Yma, Bardæge. 3 YM, Hliood, Gnij; Pad er, þeir gömlu Meñ þordu ad kaña, edur heyra Vopna-Brak er ſkiedi i Bardagans Añrijki 4. YRKI, eru Kvædi. 5. JLPORN, Klær. Skalldid ſeigir: Pegar eiñ beitte Skiooma, i Bardaganum, Ox Æde Klooña og Taña Vargaña, ſem væntu ſier Brædar.

9. Peir bæru Hiælma, og miog drif-

ng

na Maalma, (1) Mardallar Graate, (2) Brioost Fleinar saalma, (3) i Saar-Ellda Psalma, fram sooktu med Gaati, Spor (4) Mistar-Skaalma, og Spior Flugur taalma, næm Spreitinga Staati, (5) Val-Jardir jaalma, vid uppdregna Alma, so allt var aa Biaati.

1. MARDALLAR kallast Freya, hennar GRATUR Gull. 2. FLEINAR, allslags Skot-Vopn. 3. SAAR-ELLDur, Sverd; þess Psalmur, Bardæginn. 4. MIST, Valkyria, hennar SKALMA-SPOR, Særinn, hver ed aasamt Spior-Flugunum, Skot-Vopnum; voru næm og vidkvæm Spreitingia Staati. 5. VAL-JARDIR, Hondurnar aa hverium Valurinn sat: JALMA, hristust, med nockurskonar Pit.

10. Land Logum vordu, þeir vitug Raad giordu, so Vandrædinn bættu, fyrr Frelsi kiordu, enn (1) Fofnis Skrid-Jordu, þo fleirst Kostar ættu, Giedi þa hordu, var hoostad einordu, med Hug-prijdi mættu: Manndaad ei spordu, vid nijta Seims-Niordu, ef nærri laa Hættu.

1. FOFnis SKRID-JORD, Gull.

11.

11. Nu er Olld snwinn, œ adra Leid bwinn, þar yfir mœ klaga; Frækleikur lweñ, af Lande burtslweñ, þvi lijda Meñ Baga, Rokſemdeñ rweñ, ſieſt rijr Vina Trweñ, og rekeñ wr Haga: Agyrnd frameknweñ, eñ grær Laſtagrweñ, fleſt geingur aflaga.

12. Ungdoomſins Ædi, þo œdur fyrr ſtædi, til Afreka haarra, Loſti, Sialfrædi, Leti, Sveſn bædi, þad lijtſt þeim nu ſkœrra, Vits kulnar Sædi, œ (1) Vinds Hiriar Svædi, þvi velldur Gied þraarra, ad leſa good Frædi, og læra Sidgiædi, er Lunderni ſaarra.

1. Pad er, i Huganum.

13. Dug lægir (1) Beima, ſem Falldbwinn (2) Feima, vid Fletiñ ſier hallda: (3) Beiti-Lung Geyma, er bannad ad ſveima, uñ (4) Blaaroſtu kallda; Menn mœ nu dreyma, til (5) Sorva Blik-Seima, enn ſialfir þo vallda: Hugprwdir heima, þeir Hardfeingi gleyma, vid (6) Hlackar Roſ-Tiallda.

1. Beim-

1. BEJmur, Karlmadur. 2. FEJMA, ofraſnſærið Kveñmadur. 3. LUNGur er Heſtur, GEJMur, Sioor, BEJTJLUNgur GEJma, Skip, hvoriu beitt verdur til og fra uſt Sioo- iñ. 4. BLAKOST, Sioor. 5. SORVAR bijdir hier, Fiſlda, BLJK-SEJMUR, glan- ſandi Audæfi. 6. Hlock, Valkyria, heñar TJ- ALLDA-ROF, Strijd, i hvoriu Briniur ſlitna.

14. Nockrir ef þræda, uñ Fæks-Raak- ir Flæda, til Fremdar Hags Boota, Freſt-Skulldir fæda, þvi Fe lijtid græda, mæ Fordilldinn lioota; Rauppyrdinn ræda, þo rijr ſie Aſtæda, þvi Reynſlann vill þrioota; Ny Breytni Klæda, enn klena Sidgiæda, þeir Kienningu hlioota.

15. So þverra Liſtir, þvi miog eru miſtir, þeir Mentirnar auki; Menn ſitia tviſtir, og Bragdhnijgnir biſtir, i Bw- ſorgar Hnauki; Allt eins og Kviſtir, af Hretvidri hriſtir, æ hræ-Vidar Lauki; Mærgur þvi giſtir, þær Veſælldar Viſt- ir, þo Viilmoodur þrauki.

16. Koſtir ſieaſt farnir, þar (1) Foolk- næarungarnir, þeim framandi hlijda; Dwks-Brædur ſvarnir, og Gliſmæala

giarn-

giarnir, ſo gioraſt nu vijda; (2) Feniu-Dragkvarnir, i Femwtu ſparnir, um̃ Farveginn ſkrijda; Innlendir barnir, þoo eingar ſeꝛ Varnir, þeir Oſriſki lijda.

1. FOOLKNAARUNGar, þad eru Hoſ-dingiar ſem eiga ad næra og ſooſtra Foolkid og hina undirgiefnu. Þeir, ſeigir Skaldid, ordnir ſieu 2. FENJU DRAG-QVARNJR, þad er ægiarnir, dragandi ſaman hvad ſiemæte er, eins og Qvernin Grotti, er þær Syſtur Fenja og Menia droogu.

17. Atburdir þrioota, til Hrauſtlyndis Hoota, i Hugmoodi Sveina, Skwtyrdum ſkioota, og Roogs Maalum roota, þad Rokſemder meina, Hrakſpaarnar hrioota, þeir hvor ødrum bloota, einn hinn grijpur Steina, Fiorlauſnar Foota, þaa ſijſir ad nioota, ef framar ſkal reyna.

18. Rauparum telur, þær Vijgs allar Vielur, ſem veit hann ſier granda, aꝛ Ordum Hrafn elur, ſem grædſolltinn gelur, vid Gny Þrumu Randa, Hrædſlann þa kvelur, ef Rocks Hnijſa Grielur, þeim koma til Handa, i nærſtu hliop Fel-

Ur,

ur, sem Root flye Selur, og nidri hiellr Anda.

19. Mannkosta Lægder, enn Lastanna Nægder, i Landenu spretta, wt geingu Frægder, þar innkomu Slægder, og Athafner Pretta: Naaskyllder, Mægder, med Roog eru rægder, so reynst hefur þetta: Litlar faast Hægder, eñ þad væri Þægder, ef þvi villdi lietta.

20. Horfist til Baga, þar Yfirmeñ Aga, þeim Ohlijdnu spara; Mwturnar draga, sier Lidsiñe Laga, þo leynt eigi fara, Agyrndinn raga, kann allt eins ad klaga, og eirnig forsvara, til og fraa slaga, Taalbrogdum haga; þvi tak þu þier Vara.

21. Hvor villdi greina, þad allt Efnt Meina, sem aafalla naadi? Hlioodt margir kveina, þvi hiaa sier þo leyna, sem Hugbodid tiaadi. (1) Jñbwa Steina, skal Braut snwa beina, i Byr-Hvedru-Graadi, Sundferiañ seina, þaa aatti Grer eina, ad Od-stodvar Laadi.

1. JNNBUUA STEJNA (Overganna) SUNDFERiañ, (Skaalldskapuriñ, skal snwa

beina Braut) i BIN-GRAADI HVEDRU (Trollkonu, Hagganum), ad LAADI OD-STODVAN, (þvi Odnrin ſkal nema Stad-ar ad Pagnar Laadi.

22. Margt mætti henda, ſaa vill Hug til venda, og v'dkannaſt nædi, Efni Bæagenda, ſem oſs giorir benda, og afla nu Mæ-di; Alldarhaatt kienda, i Sijn margra ſenda, maa ſeigia Vandrædi; fleirſt tekur Enda, eg læt þar vid lenda, og lykta ſo Kvædi.

Vijſa.

Mundu þig Madur i Mundo,
Mundus Svik bijr undir,
Mundu ad ſiaa vid Mundo,
Hvi Mundus prettar ſtundum.
Mundu þig fyrir Mundo,
Mundus er Hreckia Lundur;
Mundu ad komaſt fraa Mundo,
Mundus aa Drottinns Fundi.

ÞRIDIE FLOCKUR.

Jnnihelldur Lucku-Oſk, Utfarar Miñingar, og annad ſmaaveigis.

Lucku-Oſk og Heilræde

Til

Til Hr. Sigurdar Jonssonar, nijordens
Lögmañs Suñañ og Austañ a Islande.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioode, etc.

Almaattugur Gud þijn giæte, og giefe þier Heilags Anda Raad, i Doomara so þu sitier Sæte, med Sæmd og Æru, Prijs og Daad, uñ fyrer öllum avallt bæti, Urlausn þijn og heilnæm Raad.

Þeir undañforno aller benda, efter þeim sem lifa nu, Meñ kañ alla Mañlegt henda, med því vijs er Reglañ su, vid Daudans Punkt mun loksins lenda, lijka hiñ sem eg og þu.

O minn Brooder! ad því giættu, Otta Drottiñs halldt þier vid, diarflega alldrei a Heimiñ hættu, helldur hañ stijnum gamla Sid, vijst þad aller vita mættu, hann velltist skiott a ymsa Hlid.

Hafdu Gud i Huga og Minne, hafdu Gud fyrir Augum þier, huxadu uñ Gud i hverju Sinne, heyrir Gud og til þijn sier, virdtu Gud i Valldstioorn þinne, vittu ad hann þinn HErra er.

Hærstum Fodur og Syninum sæla,

ſamt Heilogum Anda med, Lof þeim aller Lijder mæla, lüiſt af ollum Tungum tiið, Tign hanns aller Helger hæla, hana ſæuum vier ſijdar ſied.

Nijaars Oſk til Orms B. S. i Eij- um og Konu hanns Gudrijdar A. D.

Ton, J þiñi Ognar Brædi, etc.

Sælir i ſoñum Gudi, ſælir i Guds Fog- nudi, ſælir i ſañri Tru, ſælir og ſviptir Banda, ſælir i Heilogum Anda, ſælir i ſi- æifum JEſu.

Sæll Vinur Sæmdar froome, ſæll i þeim Alldurdoome, ſem Gud gaf ſælañ þi- er, ſæll bædi wti og inni, æ Lijfi og Sæalu þinni, ætijd i Heimi hier.

Sæl ſie þijn kiæra Kvinna, kominn til Ara ſinna, Hwſs-Prijde heidarleg, þid Bleſſan bædi hliootid, beſtu Farſælldar ni- ootid, alltijd æ allann Veg.

Siaaid þæ Sælu hreina, ſem eg kann beſta ad greina, ydur afhendiſt vel, JEſus þad Barnid blijda, burttekur Sorg og Kvijda, hann er Jmmanuel.

Peñ-

Þennann elſkid og unnid, allra beſt ſem kunnid, bædi þid Heidurs Hioon, honum af Hiarta fagnid, hagkvæma Lofgiørd magnid; ſem Auna og Simeon.

Jeg bid ad Jeſu Fridur, jafnann ſtadfeſtiſt ydur, efterkomandi Ar, med allſkins Æru-Sooma, Aſtar Guds Fodurs Lioo-ma, ſo tendriſt Trwinn klaar.

Ønd, Lijfid, Saal og Sinni, ſamt Laan, Heilſa og Inni, Forſiaa Guds falid ſie; eirninn þijn Egta-Kvinna, med Aſkvina Flocki hinna, og allt yckar Aſkvæme.

Sæl lifid, ſæl her ſtreied, ſæl hiedann ſokſins deyed, ſæl verdi Saalinn þaa, ſæli þeim Jeſu Blooma, ſæl i himneſkum Liooma, ſæl ætijd, Amen, Jaa.

Sijr ſie hladinn Æru, hoſkur Lundur, Lijfs-Stundir, ſem Haninn Fidri ſijnu, Frægd, Nægd, Audar Hægdum. Chriſtur med Kiærleik beſtum, klaar aa Niju Are, ſendi ydur Sannleiks Anda, ſaa ſkartar beſt i Hiarta.

Erfi-Liood,

Er Skalld'id kvad eftir sijna Ungu Dootur Steinunni.

Ton, Giædsku Guds vier priisum, etc.

Sælar þær Sæler eru, sem hiet nu skiliast vid, fraa Holldsins Hrygdar Veru, og Heimsins golldum Sid, hvijlast i Himna Frid, þar sem med sætum Hlioodum, sijngur Lof Drottni goodum, lofsamlegt Eingla Lid.

Tign, Æru, Sæmd og Sooma, Sæler Guds Barna faa, sem lioosar Stiørnur liooma, Lambsins Stooli hiaa, œvallt Guds Auglit siaa, med hvijtum Skrwda skrijddar, Skarti Riettlætis prijddar, Sorg allri sviptar fraa.

Einglaña Hyrtiñ hreina, heidrar Gud Noott sem Dag, Saalernar sijngia og greina, Sanctus med fegursta Lag, i listugum Lijfsins Hag, Hollded sig medann hvijler, Hondinn Drottens þvi skijler, sier aungvann Sorgar Plag.

J þennann Flockinn frooma, flutt varstu Barn Kind mijn, himneskum hafin Sooma

cina

oma, hvijlist nu Saalinn þijn, lioomar þar skiært og skijn, i Fadme JEsu frijdum, fagnandi ollum Tijdum, Dijrdenn sw alldrei dvijn.

Nu er þier af tur golldid, Angrid sem barstu mest, þegar þitt hriærdist Holldid, hvatt þu stundir og grietst, giefinn er Gledinn best, hafiñ wr Hrigd og Moode, hreinsud med JEsu Bloode, Synd einginn æ þi er siest.

Unun var Augum mijnum, ævallt ad lijta æ þig, med Ungdooms Astum þijnum, ætijd þu gladdir mig, riett Yndis elskulig, audsveip af Hiarta hlijdug, i hardre Soots vel lijdug, sem jafnann sijnde sig.

Næm, Skinsom, Liwf i Lynde, Lijfs medann varstu hier, Estirlæti og Ynde, ætijd hafdi eg af þier, i Minni muntu mier, þvi mun eg þig med Tarum, þreia af Huga sarum, heim til þess hiedann fer.

Mijn Gledi er sw eina, Andlaat þitt hugra eg æ, þu hafdir Mælid hreina, hier sig Vit alls ad gæ, skamt til þess Lijfleid fræ,

breiddir wt Hendur beadar, baudst þig til JEsu Naadar, kvadst vilia koma þa.

Jeg ann þier soddann Sælu, ad sia þitt Glede-Vyn, hiedann wr Eymda Pælu, eg kiem þar señ til þijn; O hvad sætir Samfundir, sedia þaa eckar Gied, uñ eilijfar Æfestunder, ad lifa Drottni med!

Nu ertu leidd mijn liwfa, Liste-Gard DRottins i, þar ætru Hvijld ad hafa, Hormunga og Rauna frij: Vid Gud þu mætt nu mæla, miklu fegri enn Sool, Unun og eilijf Sæla, er þijn hiaa Lambsins Stool.

LITLA Stund stood i Hæfi, sturladi Fognudinn, haalfr Fioorda Ar alls var Æfi, eigi þo fullkominn, skiott sæ eg Skilnad þinn, geymir Saal þijna sætur, signadur DRottinn mætur, fyrir JEsum Soninn sinn.

Hvijlist nu Holldid unga, af Harmi og Sorgum mædt, svipt ollum Soottar Þwnga, so er þier nu Ohætt, Doottir mijn! Vel er bætt, frials vid Synd,

Faar

Faar, og Dauda, fyrir JEsu Bloodid rauda, Sefur i DRottne sætt.

DOTTJR, i Dijrdar Hendi Drottens, mijn, sosdu vært, hann sem þier Huggun sendi, hann elskar þig so kiært, þu lifdir goodum Gudi, i Gudi sofnadir þu; J eilijfum Andar Fridi, ætijd Sæl lifdu nu.

Burtfarar Miñing

Þess Saal. Herra Arna Odds sonar Logmañs, ur þessum Eymdar-Dal i Himnarijkis Gledi, i Flijtir uppsett 1665.

Ton, Dagur i Austri ollum, etc.

O Hvad aumleg Urrædi, er þetta veika Lijf, fallvallt og fænijtt bædi, fullt med Sorg, Eymd og Kijf, i Vijli, Voli og Kvijda, veiklast hier mañlegt Holld, Efinn so loks mæt lijda, Lijkameñ verdur ad Molld.

Daudinn er dapurlegur, sem David og Josua tier, allur eins Veralldar Vegur, vijst þvi ad Efinn þver, hañ gánga Herrar, Sveinar, Hofdingiar, Almugenn, Kvinnur sem Meyar klienar, Kongar og Undirmenn.

Þo verdi þann Veiginn kraungva, vijk-ia Guds Börnenn trw, þau hrædast Hæt-tu aungva, Huggun þeirra er sw: Heliar Brodd braut og eydde, Beiskleik öllum Daudans, JEsus, og Lijd sinn leiddi, til Lijfsins wr Valldi hanns.

Hverki þarf Hel nie Dauda, hrædast ri-ett-trwud Önd, kiennir ei Kvala nie Nau-da, kominn i DRottins Hond; Sæng er good greidt til bwinn, Grofinn med Jor-du skyld, Lijkaminn þreyttur og lwinn, leggst þar i mwka Hvijld.

Þess vegna i Gudi gladur, gieck til sijns Hvijldar Ranns, ARNE ODDSson Logmadur, Austann og Sunnann Lands, Holld hanns sætlega sefur, i sællrar Upprisu Von, frelsud Sæl Fognud hefur, i Frid hia Lambsins Troon.

Sælann mä hann þvi sanna, J Sæl-unar Reynslu þar, a Landi lifandi Manna, J Listing Guds Asyndar, J Abrahams Skauti skiæru, skijnandi Fegurdar Glans, J himneskum Heidri og Æru, J Hond

milld-

millldri Skaparans.

Hann hefur reñt og ruñid, riett vel med allri Dаad, Himnarijki aunnid, Eklaust fyrir JEsu Naad, yfir þvi fagna eigum, af Ast og Trw til Sanns, samt þo hier sakna meigum, sællrar Umgeingni hanns.

Heims af Erfidi mæddur, Alldurdooms Þwnga med, Heilags Anda Giof giædbur, Guds Rijki stunda ried; Ar Prius og Siotiju innum, Æfinn hanns var þvi nær: (Mællti lijkt morgum Sinnum, vid Mosen DRottiñ kiær).

Liwfur i Logmanns Dæmi, lifdi hier Digda klaar, med Heidri og Hefda Næmi, heil Tvo og Priatyge Ar, siaulfur sig þar fraa sagdi, i sijnum Alldurdoom, Ehrlega so af þad lagdi, ad allra Lands Manna Room.

Hafe nockur maatt heita, Hofdings uñ þetta Land, (ef villdum ad þvi leita) eftir Herra GUDBRAND, ad Hoogværd og Hiarta Trigdum, honum ei freuri sieft, Hugprijdi, Daad og Digdum,

DRottinns Otta þo mest.

Þegar frá Æsku-Arum, Ord Drottinns stunda vann, med Sæmd og Sooma klærum, sijndi Avoxt goodañ, Bookleg-ar Listir lærdi (Lofs verd su Mentiñ er), med Idni þær allvel nærdi, Utgñ-Lands bædi og hier.

Med Gegnd og goodri Stilli, gieck þad Fremdar Upphaf, Hælærdra Manna Hylli, honum þvi Drottinn gaf, allt fram til Elle Tijdar, Alyt bar Hofdinglegt; Hier um Land og vijst vijdar, vard kunn hanns Æra og Spekt.

Sannleikans giarnañ gædi, med Gud-ræknis hreinum Sid, stødugur standa nædi, stadfast Riettdæmi vid, Hool, Mwtur, Hræsni, Smiadur, hverke þæ-di nie gaf, Herra Hofdings-Lundadur, hellst bar þvi morgum af.

Hann var Heimilis-Monnum, Hoog-vær og stilltur mest, Goodgiarn næsta Nagronnum, Naudstoddum reyndist best, Ettrækinn, Olmususamur, aumum

sem þurftu vid, Giestrisiñ, Fremda framur, Faatækum sijndi Lid.

Hofdingleg Uti og Inni, Athøfn og Stioorn hañs var, med List og liwfu Siñe: Laangt þo af aullum bar, Giedhrein Gudhrædslann sanna, greina þar satt uñ maa, hvad Alit maatti Manna, merkia, reyna og siaa.

Friaadag hvorn fasta naadi, Føstunnar alla Tijd, Lijkamann þar med þiaadi; Pad var hanns Venia frijd, med Bæn og graatnu Giedi, Guds Sonar Pijnu og Deyd, uñ þeinkia og ydka riedi, allt uñ þess Dagsins Skeid.

Fimta Friaadag eg nefni, Føstunnar so tilbar, samt hanns Idkunar Efni, og aadur firri var, i Kyrkiu ad Vanda vænum, veik uñ Dags-Verdar Stund, med Blessan Lofgiord og Bænum, af blijdri Astar-Lund.

Liwfur ad lidnum Deigi, til Laugar gaanga ried, ad giordri Bæn, sem eg seigi, sællri Uñþeinking med; Hvar hann so

Stundu sijdar, sofnadur i Gudi fannst, Hiervistar Termin Tijdar, talid ei lengur vannst.

Sett hafdi sijnar Hendur, sier fyrir Andlit þaa, Grunlaus þvi Gaata stendur, giorla þad skilia maa, ad med Bænagiord blijdri, burt er sofnadur sætt, Daudans Angurs Ogn strijdri, aungri þvi hefur mætt.

Laugadur Lambsins Bloodi, Laug helgrar Skijrnari, af Synd, Sot, Sorg og Moodi, sannlega klaar og frij, i varmri Vatns-Laug einni, vard vor Heims Taara-Dal, Snioo-hvijtur leiddur hreinni, i himneskann Dijrdar-Sal.

Mikid, þad maa eg seigia, misti vor naalæg Sveit, margir þess vegna þreya, þennañ um Bigdar Reit, fleirstir hinns sama sakna, sunnann (þad veit eg) Lands, Kinnur, Braar, Regni rakna, rædt þaa verdur til hanns.

Huggi hañs Heidurs Kvinnu, Heilagur Andi best, og Borninn Sæmdar sviñu,

sorg=

sorgandi eftir mest, DRottinn Vol allra bæti; Bid eg lijka um̃ þad, i Guds Otta sierhvør giæti, Giørningum Herrans ad.

Jsland! þier ætlar ad hnigna, eru þar Merki til, Manndigd og Dugur vill digna, dofna þvi Laganna Skil, Gud giefi ad þu nu þeckir (þad Osk er Hiarta mijns), firr enn Hefnd hærri hneckir, hvad heyrir til Fridar þijns!

Oss gief Gud af ad þreya, allar Hørmungar nu, sijdann sofna og deya, sætlega i riettri Trw, so hver fagnandi fiñi, Frændur og Vini i gien, hiaa hægri Hendi þiñi, Herra JEsus, Amen.

Utfarar-Miñing þess Gøfuga og Velagtada Hofdingia Arna Gislasonar Sem bioo ad Ytra-Hoolmi a Akranesi, og deydi 4. Octobris 1654.

Ton, Konung David. sem kiendi, etc.

Nuvei, þær Angurs Tijdir, aukast a margann Hatt, Gudhrædir Landsins Lijdir, Lofsverdir fæcka þratt, nu bioda gooda Natt; Þar um̃ mar eg ei þeyn,

þeya, þad mier leyfiſt ad ſeigia, af veikum Vilians Maitt.

Herrann þa hærſtur villdi, hefnaſt Gyd-ingum aa, ſagdiſt hann ſiaalfur ſkylldi, ſy-iſta þeim burtu fraa (ſem hier vel merkia maa), Hofdingium Heidurs giornum, hyggnum, vel Maali fornum, enn heimſk-um Lands Forraad faa.

Mig uggir hiaa oſs heima, Hootun ſiu eigi nær, hvor þar vill gloggt ad geyma, giorla þad ſkyniad fær, Dæminn ei finn-aſt fiær, eitt Arid eftir annad, er ſl.ikt med Reynſlu ſannad, frooma Menn Feig-dinn ſlær.

Naudſyn er ei eg nefni; nij burtu farna Menn, þvi ſoddann Sorgar Efni, ſann-lega munu enn, morgum i Minni ſenn; Drottinn þad Bolid bæti, Bigd vora aft-ur kiæti, þo horfiſt aa Hormung tvenn.

Eitt maa ei undañ linda, ſem eykur Gle-di Tvon, Nafnkunnur veit eg vijda, var hier uñ Islands Froon, Sæll Arni Giſla ſon. Hiedann fraa Heim kalladur, hvijl-

iſt

iſt i DRottni gladur, vid Hollds Uppriſu Von.

Hann þo nu hiedann leiddiſt, hvor vill þar ſturlaſt vid? Heimſins Armæda eydd-iſt, aftur took Himna Frid, og eiliif And-ar Grid, hrooſandi Sigri ſætum, ſijngur med Roomi mætum, vid Lauſnarans hægri Hlid.

Eñ uppaa þad vier ſøknum, allmargt Digda hañs, hier med i Hiarta klocknum, huxandi riett til Sanns, um̃ Strand vors auma Lands, af þvi ei kunnum læta, Andvarpa þungt og græta, Dauda þeſs Drottinns Manns.

Hvad hann var Hug-Vits riikur, hvor er ſaa þad ei veit? Hvor hittiſt honum lijk-ur, hier nu um̃ vora Sveit, Po giord ſie a leingri Leit? Hollraadur, hreinlundadur, hoogvær, mannliwfur, gladur, Athøfn ſu øller neit.

Hug-Priidi hafdi rietta, Høfdings Synni og Gied, eirneiginn um̃ fram̃ þetta, unnt var honum og lied, þad hef eg heyrt og

ſied,

sied, Orda DRottens Adgiætsla, alvar-leg sonn Gudhrædsla, og margar Dygder med.

Alldrei fyrir volltum Audi, Ahyggiu þwnga bar, morgum þo bijtti Braudi, Blessun þess meiri var, yfir hanns ollum þar, Umōdæmi odrum hærri, sem Abatañ gaafu stærri, agtade ecki par.

Hvad marga hriaada og hruma, hañ nærdi oftsinnis, fyrir Guds Raad græddi suma, gieta verdur og þess, veitti þeim Sæng og Sess, þeir sem vid vilia vakna, verda þvilijks ad sakna, wr Hreppnum AKRANESS.

Ein Gaafann er sw mesta, ætti ad dyl-iast sijdst, Barna-Laan laangt yfir flesta, lienti honum DRottinn vijst, Eitt þad og ollum lijtst, sem Fræld aa fogrum Kvistum, til Friðofgunar sætum Lystum, Dygda-Bloom þeirra wtbrijtst.

Laang-þiaadann sijdsta Siñi, saa eg og ræddi vid, eru mier oll i Minni, Ord hañs og Maaltækid, med sonnum Gudhrædslu

Sid

Sid, þrwngt kvad sier þikia ad lijda, þo villdi giarnann bijda, Herrans Heimsookr nar Bid.

Hann fyrir skommu hafdi, Holld og Blood Drottins þa, sem Naudsyn Saalar krafdi, i sannri Trw giordt ad faa, hiedann biooss Heimi fraa, gaf sig til Herrans Handa, honum befool sinn Anda, Hug vorn slijkt hugga maa.

Atta Vikur vijslega, Veikleika þrwngann leid, i þessum Prauta Trega, þolinmoodur so beid, sijdann fieck saelann Deyd, hafdi þo Maal og Minni, med goodri Raenu og Sinni, fram allt aa Andlaats Skeid.

Gud hafdi hann burtu hiedann, i Himna Fognud þann, er alldrei fieck Auga siedann, nie Eyrad heyra vann, þar gledst med Helgum hann, Hug þeirra Herrann kiaete, Harm og Mein giorvallt baeti, sem graatta sinn Astmann.

Syrger þig Brooder saete, sorgandi Lundinn miin, aastudlegt Efterlaete, Umgengnin Dygda-syn, hvarf mier fraa He-

yrn og Syn, Adſtod varſt oft mier þiod-
um, J Utlaatum, Giofum, Raadum, ſem
viiſt var Vema þijn.

Syrgia þig ſætir Vinir, ſegier þad Hu-
gur minn, lijka ſo harma hinir, heyrande
Afgang þiñ, ſem geyma Gudhrædt Siñ,
Naaſkyllder, Nauner, Teingder, Naudſtad
der, Faatækt þreingder, og allur Almwgiñ.

Syrgir nu Sorg-full Kvinna, ſem von-
legt þikia maa, goodur ſaa giætir ſiña Gud
Fadir Himrum aa, ætijd ſie hañi hiaa;
Hugraun og Harma bæte, Huggunar An-
dinn mæti, ſo mege Fognud ſia.

Syrgiandi Synir og Dætur, ſijta med
Hiartad tviſt, ſierhvort harmandi grætur,
horfinn er Gledeog Lyſt, Fodur vorn vier
hofum miſt, enn þad ſkal oſs til Gledi, af
Guds Vilia þad ſkiedi, hann gieck i Him-
na Viſt.

Ur Briooſti hrindum Hryggdum, hv-
ort ſkal ſo odru tiaa, filgium hanns Hofd-
ings Dygdum, hier medann Jordu aa,
Lyſid utendaſt maa; ſijdann mun aan alls

Efſt,

Efa, oß Drottinn sialfur giefa, i Fride hann aftur siaa.

AKRANES ætti ad skilia, ædur hvad gott var lient, þig skal og þeß ei dylia, þier hefur Drottenn bendt, og Sorg til Handa sendt, Hofdingiar Heidurs giarner, h edann Prijr eru nijfarner, lær þu af þeßu rPennt.

Feingid gott, Gudi sonnum, grætandi þack a nu, fraafollnum Froomleiks Monnum, filg i Von, Dygd og Trw, þar ad auk þeinkir þu, vid Illu æ þig varer, Idran og Bæn ei sparer; kiær sie þier Kienning sw.

Einginn skal ofmiog þreya, annañ; þvi hyra ber, aller eigum ad deya, Efiñ Lijkamans þver, Uppriśann eftir fer, Gud laati oß lifa tilbwna, J Lausnarans Naad fyrir Trwna, Amen, þeß Oskum vier.

Burtfarar Miñing

Saal. Jons Sigurdssonar Bartskera, hvor ed deydi ad Kaaranesi i Kioos, þañ 9. Julii 1670.

Tom

Ton, Allt mitt Raad til Guds eg set, etc.

OPt hrefsir mijna hrellda Saal, hugg-
unarsamlegt Jesu Maal, segiandi liooft
vid sijna: Riettlætir munu so sem Sool,
sw ed upplioomar Veralldar Hiool, skiært
i Guds Rijki skijna.

Riettlætir eru Efalaust, allir sem setia
Von og Traust, a JEsum Christ alleina,
Þvi hanns wthellta blessad Blood', burt-
hreinsar þeirra Synda Mood, Ord Guds
sem gloggt um̄ greina.

Hvijlir Guds Barna allra Ond, eftir
Lijf þetta i Drottinns Hond, eingu þar
Angri mæta, svo vijsir hallda harda Neyd,
Harmkvæli og Pijnu þeirra Deyd, enn
þær Hvijld hafa sæta.

Dijrdarlegt Auglit DRottinns sia,
Dasemdir allar minnast a, sem af hañs
Mykkun mætri, Daglega þadu hier i He-
im, hroosa fagnandi Saarfum þeim, med
Saung og Lofgiord sætri.

Holldid a medann hefur Roo, hvijlist
af allri Mædu þo, i Svefn-Herbergi sijnu,
til

til þess Uppriſu Dagurinn dijr, af Drott-
ni tioomar fagur og hijr, og mætir eingri
Pijnu.

Sijdann ſkal Holld og Saalinn þaa,
ſamteingd, æ vera Gudi hiaa, i Sælu eilijf-
legri, hærſtu Vegſemd þvi hlijtur þad,
Himneſkri Prijdi forklaarad, Soolar Li-
voſs Liooma ſegri.

J ſoddann Trw og Edla Von, er Jon
Bartſkeri Sigurdsſon, ſætt i Fridi ſoſn-
adur, ſaa hier aagiætann Ordſtijr bar, af
ollum med Sanni halldinn var, froomur,
giegn, goodur Madur.

Fraa Æſku-Tijd til Elli-Dags, A-
ſtundan hanns var ſama ſlags, vel reynt
vier ſoddann ſonnum, ad þocknaſt bædi
og þiena beſt, þad hann formaatti allra
meſt, Gudi og goodum Monnum.

Mootkaſt kom eitt þad allra fyrſt, ung-
ur ſiñ Fodur hafdi miſt, Gud þvi til goods
um̃ vendi, ſinni Aſtkiærri Moodur med,
miog gooda Forſioon odlaſt ried, af Drott-
inns Hialpar Hendi.

Odd-

Oddur Prestur med allann Sann, at Reinivollum byggia vann, haalærdur Helldurs Madur, Ellefta Alldurs Ari at, ad sier þau took og vard hann þar, med Æru og Sæmd uppfoostradur.

Priaa um̃ tvitugt þa hafdi hier, Hiwskap med Æru valldi sier, sialf Reynislann satt þad seigir, Anna Jorundar Doottir dygg, dopur af Sorg nu eftir, hrigg, i Drottni Þolgood þreyir.

Samvist þeirra vard blessud blijd, Born gaatu sijn at milli frijd, tiju alls maatti telia, Sex eru enn hiaa ofs af þeim, enn Fiogur burt ur þessum Heim, villdi Gud til sijn velia.

So sem Guds Bornum almen̄t er, ei maattu Kroslaust lifa hier, ymsar oft Hrigdir hrelldu: Froom Egta Kvinnann Elsku klaar, og hann um̃ Sio og Priaatiju Ar, Hiwskap med Heidri hielldu.

Bartskera Dæmis miwkleg Ment, morgum framar var honum lient, Guds er su Gaafann hreina, Alud þvi lagdi at þad

vijst,

viist, Omak og Kostnad spardi siist, so
maa þar satt um greina.

Komu þvi oft til Kaaraness, kvilladir
Menn, og viist mun þess, minnst verda
leingi viida, Lækninga gaf þeim liwfleg
Raad, Luckadist vel fyrir Drottins Raad,
margir siins mistu Kviida.

Umgeingni hanns var ollum þeck, al-
ment þvi goodann Lofstiir fieck, satt eitt eg
þar um seigi, Gudhræddur reyndist, hoog-
vær, hiir, hreinlyndur, froomur, Digda-
skiir; of-lofad er þad eigi.

Þad maa eg segia so til Sanns, saknad
verdur þess frooma Manns, Olld medann
vör mun vara, Avinning liitils akta vann,
ei liet þvi nockurn fatækann, siniandi fraa
sier fara.

Hollds sins Þiaaning og Þvingun leid,
Þolgoodur DRottinns Hiaalpar beid,
fram trwi eg Liif svo lidi, Sextugasta siins
Alldurs aa, Ari, þriaa Daga siwkur laa,
og sofnadi sætt i Fridi.

Græddarinn JEsus gledie hanns Ond,

geymd er hun vel i DRottins Hend, Holl-
did i Hvijldum sofi, mætast eftir hanns
Mañorder, Minning Riettlætra alldrei
þver; Gæfur Guds Lijder lofi.

Eftir lifandi Eckiañ dygg, er nu sorg-
andi miog og hrygg; DRottiñ vor hana
hressi, Guds Heilags Anda Ast og Rææd,
annest og styrke hennar Rææd, ytra og iñ-
ra blessi.

Eins bid eg þeirra Borninn blijd, blessi
DRottiñ Gud allañ Tijd, einkum eg þau
æminni, ad veiti Umsioon, Elsku, Trygd,
alla Tijma med hreirni Dygd, sorgandi
Moodur sinni.

Giæti vor Gud og geymi oss nu, giefi
oss Frid og rietta Trw, Heims hier i Hryg-
dar Vistum, so eignunst eftir endad Lijf,
eilijfa Sælu og himneskt Lijf, Amen, fyrir
JEsum Christum.

Mælid sliett befur Menta Skort, og Miñid
veika, þo er riett af Elsku ordt, i Einfalldleika.
Mooder hrygg og Borniñ blijd til besta halldi,
Lifid dygg og Dauda þijd i Drottiñs Walldi.

Burtfarar Miñing.

Biorns Gijsla sonar. Kvedinn 1656.

Gijsla Son er Biorn burt, beint þad hef eg sannspurt, hann var Hug-gladur, heidurlegur Madur, eftirstendur einn hanns, audur Samastadur.

Sakna þar Menn Manns, er marga þecktu Dygd hanns, Gudhrædslu hyra, Hreinlyndid skyra, Lijtilæti, liwst Gied, Lofi mꝏ þad styra.

J Dooms þegar sat Sess, sierdeilis eg giet þess, Riettvijsenn villdi, vidgaungast skylldi, Frid, Saatt og Sannleik, setti i ædsta Gilldi.

Gud giæsi Mann margt (mæli eg nu ei oþarft), hier lijktust honum, af Heims Alldar Sonum, geingi þa Gagn vort, ad goodum Oska Vonum.

Gudhræddra Vin var, vitra Manna Prijs bar, i Samfunda Sæti, sijndi mest Agiæti, hugliwfur, hoogvær, med heidarlegre Kiæti.

Seigi eg samt þad, saknar Manns wr hanns Stad, oft i Hug hyrdi, hiaa mier

ſiaalſum, virdi, hver var honum helldri, hvor i Borgar-Fyrdi?

Sefur hañ ſæll nu, Saalinn er hiaa Jeſu, kiær Born og Kvinna, Kroſs eftir ſiña, gledie þau Guds Naad, ſo Graati meigi linna.

O hvad mijn Ond þreir, þaa eiñ Guds-hræddur burt deyr, feiginn med færi, ef Frelſis Tijminn væri; leys mig þa þier lijkar, liwfi JEſu kiæri!

Eftir ſama Mañ þeſsi Vijſa.

AFgeingiñ Lids liwfi, Lunddhægur, Nafnfrægur, Gieſtriſinn, Hughrauſtur, heilraadur, giarn Dæda, Mañvalid, Sidſviñur, Sæmd hladiñ, jafngladur, Gudrækiñ, Pel-þijdur, Polgoodur, uñ lioodaſt.

Eñ oñur Vijſa eftir ſama Mañ.

ALfrægur, heil-Huge, hijr, gladur, ſkijr Madur, Væng Drottins, Faang-fluttur, Fridſæln Guds hælir, hier Mañing kiær kienniſt, Kurt varir burtfarins, Nafn liſir, Stofn Steſia, Stad þeſsa

ad hrefsir.

J Samsæti Kvedid.

Ton, O DRottiñ Allsvalldandi, etc.

VErum i Gudi gladir, gøfgum þañ sem veitir oss, eins og Asthugull Fadir, Eftirlætis fullmargt Hnoss, Børninn sijn blijdur i Lyndi, Bøl og Pijn burt vill hrindi, enn Vist og Vyn, verdi oss ad Yndi.

Lijkamans List hann sedur, lijdum vier ei Hwngurs Naud, Sæalina Gud vor gledur, giefandi bædi Vijn og Braud, slijk i Naad, þratt vier þiggium, þvi er Raad, ad oss hyggium, drijum Dæad, DRottiñ alldrei styggium.

Hooflig sie Holldsins Kiæti, hurum til, ad fallvallt er, allt Heimsins Eftirlæti, erum og siaalfir daudleger, heppinn þañ hellst maa jaata, hitta kann riettann Maata, Audnu-Bann ei þarf sijdar graata.

Medtøkum med Packlæti, milldar Gæafur Veitarans, fælum ei fraa Samsæti, Fridinn burt og Eingla Krans, sitium hier so sem Brædur, Satan er drwgum ski-

ædur, hoſum vier, heiløg Verk og Rædur.
Einginn ſkal annañ kiæla, og auka þar med Parlament, Brædurnar ad Bakmæla, bannad er oſs þetta Tvent: Skiemtun noog er hier onnur, enn illum Roog, uwa uñ Tennur, hollra-Ploog helld eg ad heſia Konnur.
Jdkun andlegra Kvæda, er Samdryckiu Skiemtan beſt, einginn ſkal annann hæda, enn þo ſiaaum neckurn Breſt: Fiiſlſins Cham, vid Fødur ſinn Noa, ſwolslegt Naam ſkilldi oſs ooa, Kieſkni og Klaam, kann viiſt Heillum ſooa.

Pſalmur
Sem ſiingiaſt maa þaa Meñ ſkilia eftir.
Samſæti.

Ton, O JEſu hier, æ vilium vier, etc.
TJl alls er Tiid, ſem liooſt er Liid, Metrinn þad heiløg ſanna, uñ eina Stund vier ſaaum Fund, Frænda og Aſt-Vinanna; Enn annad Veif, ſlær oſs æ Dreif, aftur hliootum ad ſkilia; Gangi oſſ þad, i þeſſum Stad, þægum Guds eftir
Villa,

Vilia.

Fyrir Loflegt Moot og liwfleg Hoot, sem Lijda foor i milli, Gud hafi Lof; þad good er Giof, ad gagnast vor Brædra Hilli: Æra sie þeim, sem oß baud heim, allt veitti af goodum Vilia; Gud læti sia, sem gott allt mæ, gott alldrei vid hann skilia.

Allt hvad oß bræst, og yfirsæst, a þessum Gledi Dogum, ad giora sem bar, og Glæplegt var, Guds mooti Nædar Logum, bidium nu vier, af Hiarta hier, hañs Næd og Myskun dylia: Er þad vort Traust, Efunarlaust, uppa hanns Nædar Vilia.

Hafi og mætt, vor Hylli og Sætt, af hrasandi Dryckiupsrum, sturlast nu hier, þad brotlegum ber, af-bidia liwfum Svorum; Efter Skilnad, skal eingiñ þad, odrum til Mootfalls þylia, þvi Ástinn frek, Brædranna Brek, birgir med goodum Vilia.

Hvad gott siñ sa og heyrdi æ, hvor eiñ skal med sier flitia, sæmilegt er, þad Sidsamt

 fer,

ser, sier til Froodleiks ad nytia; Med heilnæmt Pel, ad virda vel, og Vijti annarra hylia, Soomi er haar, og Sidsemd klaar, Samsætis Menn þa skilia.

Adskilnad vorn, og Astmann hvorn, er eg felandi Drottni; Ad Astum hier, skulum ei skilder, er Gud sialfur þess Vitni: Vier sam-mæltunst med sætri Gunst, ad Sioon einungis skilia, med Æru Hoot, vort mæla Moot, meigi þad so til vilia.

Þu sundrunst nu, samt er vor Trw, sijdar munum hiaa Gudi, aftur naa siaast, med Yndi og Ast, allir med hijru Giedi, med Andlit biart, og skrautlegt Skart, skijnandi fegur enn Lilia; Su Oska-Spaa, verdi Amen, Jaa, eftir Guds Naadar Vilia.

Ol-Erindi ad Skilnad! kvedlu.

Ell er eg gladur aa goodri Stund, sem aa mier sier, Gudi sie Lof fyrir þennann Fund, og vel sie þeim sem veitti mier.

Vitiad hef eg aa Vina-Moot, sem nu at sier, reynt af morgum hijrleg Hoot, vel

sie

sie heim sem veitti mier.

Þo Muñgaats Ord sien morg og smaa, sem oft vid ber, til Lasta ecki leggia maa, þvi velldur saa sem veitti mier.

Yndi er ad sitia Ols vid Pel og Gamna sier, enn fallegt er ad fara vel, þo or sie saa sem æskeinker.

Gott er ad hafa goodann Sid, sem betur fer, alldrei skartar Ohoofid, og er saa sæll sem gæir ad sier.

Gott er ad hætta hverium Leik, þaa hærst framm fer: Nu skal hafa sig aa Kreik; Vel sie heim sem veitti mier.

Leirkalls-Visiur.

SKildir erum vid SKiegg-KArl tveir, skamt mun Ætt ad velia, ockar beggia er Efni Leir, ei þarf lengra tel'a.

Vid hofum þad af ockar Ætt, Efnid slijkt og þecki, baadum er vid Broti hætt, Billtur þolum ecki.

Þad er annad Ættar moot, ad ockar Hætti riettum, vid hofum baadir valltann Foot, veit ei nær vid dettum.

Jlæt Vijnsins Athuga vond, erum vid ßeß a milli, og ßurfum bædir hentuga Hond, so hvorugur sijnu spilli.

Eirn eg Mismun ockar sann, ef Afoll nockur skierda, eg a Vonenn alldrei hañ, astur heill ad verda.

Paraphrasis Metrica
Biskupsins Sal. J. P. S. Widalins.

Non est in vasti tota farragine mundi
Res mihi tam similis qvam meus urceolus,
De luto terræ finxit mihi membra Creator,
Materiemqve meo terra dat urceolo:
Communem loqvitur gentem inconstantia, nam pes
Alterutri neuter certior esse solet:
Nos finxit vino lechytos natura caducos,
Auxiliatricem poscit uterqve manum.
Dividimur tamen hoc: Vitium si traximus ambo,
Ipse mihi, nunqvam redditur ille sibi.

Spurn=

Barna Spurningar,
Um Kyrkiu-Sidi og Ceremoniur, Ungdoominum til Froodleiks og odrum Einfølldum.

Formaalt.

Margt er onumid Moñum i Ungdæmi;
Pvi eru Skoolar settir, ad skerpa Næmi.
Gagnsmun Ofroodum, Gud tillagdi peña,
Peir elldri eiga Ynglingum Idn-Prooftir kieña:
Saa lærdi aa vargiort Laanar-Drottni stynnum,
Sem liet hañ komast ad Vijsdoomi vænum.
Saa Ungi aa Næmi ferskt vid Gud ad vyrda,
Og i Fiaarsiood peim flest gott hyrda.
Ad sini Skylldu siethvør aa ad giæta,
Og ei aakvedid Verk Ogiørt laata.
Pvi er pad froodum Fordyld og Æra,
Sem flesta laata af sier frædast og læra.
Ungum horfir hellst til Heidurs og Sooma,
Idkun og Aukning Næmis ecki forsooma.
Saa sem goods leitar goods fær ad niooota,
Margt kañ Ordsbægin af sier ad briooota.
Hier skal Kyrkiu-Vit koma til Greina,
Ungra og Einfalldra Urlausnir reina.
Peir purfa ad kuña sig sem koma i Høfgarda:
Mier bikir uñ Guds Hws po meira varda.
Opierugur vid Gud, i Kyrkiu koma,
Mun Christinum virdast til mikils Oftooma.

 Heilt

Heimska er ad horfa a helg Verk-Tye,
Eñ hvar til þau hiena, vita þo eigi.
Ad heyra a heilagt Maal a helgum Degi,
Til Vansa verdur heim sem vitkast eigi.
Ad horfa a helg Tilfaung Hwssins besta,
Eñ Deili hafa eingiñ a, er daarlegt nærsta.
Giøri eingiñ Spott ad Spursmaalum þessum,
Sem eg hier framset i samstædum Vessum.
Sa sem vel þiggur, vel bid eg nioote,
Fari honum Vit i Vøxt, eñ Fræfrædi brioote.
Leidrietti, ef lijta a, lærdir Vitringar:
Peigi eru fyrir þa giordar þessar Spurningar.
Hvør sem vitkast vill vid Vijsdoom auki:
Eingiñ verdur fullnuma, fyrr eñ i Guds Rijki.
Læerandiñ lærir hier so leingi sem lifir,
Gud giefi oss Sinni til gott ad hafa yfir.

1. Spurning.

Hvad villtu, Christinn Madur, til Kyrkiu þinnar?

Ad sækia þangad Gagn Saalar miñar.

2. Hvad er Saalar Gagn, seig mier af þessu?

Ad helga Hvijldar-Dag og hlijda Messu.

3. Veitstu hvad Hvijldar-Dagur hefur ad þijda?

Viku Sisund væna og vijgd er til Tijda.
Ellegar ad seigia so i Maali minnku;

Hvad

Pad er helgur Dagur i hvørri Viku.

4. Seig mier vid hvoria Hvijld hann er kiendur?

Guds sialfs (sem i Genesis Book stendur).
Heila Sex Daga Gud Heimin skapadi,
Pañ Siøunda hvijldist hañ og i Señ helgadi.

5. Hvort vard Gud þreittur þaa hann Heimiñ giørdi?

Ney, þvi hañ vañ allt med Almættis Ordi.

6. Hverniñ hvijldist hañ og þo ean Preyti?

Hañ liet af ad skapa, þo længstum meir giæti.

7. Hvorniñ helgadi Gud Hvijldar-Dag Fyrsta?

Hañ setti hañ til Vijdfrægdar Verkinu besta.
Hañ var stiftadur helst Mañsins vegna,
Sem Vilia Guds hefur Vit ꝍ ad giegna,
A Viku hvørri eiga Meñ Verk Guds ad grunda,
Sex Daga ꝍ Holldid, eñ Saal hañ Siøunda.
Skal þa uñ Leid hvør ꝍ Skaparañ miñast,
Til Heidurs vid hans Verk i helgum Stad fiñast.
Þvi ber hañ fagurt Hvijldar-Dags Heiti,
Siøunda ad aflietta Sex Daga Preyti.

8. Hiellst leingi Skøpunar Skickun sw gooda?

Allt þar til JEsus uppreis af Dauda.
Pañ mikla Hvijldar-Dag mæddur af Pijnu,
Hvijldist hañ i Grefttrunar Herbergi sijnu.

Eñ þañ nærsta Dag med Upprisu siñi,
Helgadi Christur, so hafdur sie i miñi.
Rañ þaa upp svaa-nijr DRottiñs Dagur,
Mestañ Bata took Mañkynsins Hagur.
Og þa urdu Daga-Skifti þijrrar Siøundar,
Til heilags Helgi-Halldz, Heilags Samfundar.
Sijdañ hefur kollud verid Suñudags Helgi,
Heñi trwi eg Endurlausnar Arañ fylgi.
Helgir Postular hañ þar til voldu,
Med Raadi Heilags Anda, þaa Ritningar skildu.
Wid Sool er kiendur Vegsemdar mestur,
Drottiñs Dagur vor i Daga-Tali fyrstur.
A hønum skoopst Haudur og Himin med Liooss,
Drottiñs margfalldri Dijrd trw eg hañ hrooss.
A hønum Riettlætis Sool rañ upp i Heidi,
Þa Lijfid fieck Sigur eñ Daudiñ deydi.
Þvi er hañ og Drottiñs Dagur kalladur,
Sona sem hañ helldur vel er Heilagur Madur,
A sama Viku-Dag sendist af Hædum,
Hellagur Andi Guds med Himneskum Giædum.
9. Hvad kallast ad helga Hvijldardagiñ?
Ad giøra sem kieña Guds Kyrkiu Løgiñ.
Helgar sa Hvijldar-Dag sem hefur i Miñi,
Øll Skøpunar-Verk med Endurlausniñi,
Og Heilags Anda Helgunar Giædi,
Sem alla Meñ med Ordi Guds Endursædir.
Sona sem med Alud Ordi Guds hlijdir,
Af Heyrn ødlast Trwna og Hiaalpræði uñ sijdir.
Sona lærir Preñañ Guð ad þeckia og dijrka,

Hlid

Hlid Himins er honum Heilog Kyrkia.
Hvor sem akallar i helgum Sofnudi
Nafn sijns Drottins, Nαd fær hia Gudi.
Hver sem a helgum Deigi Herran prijsar,
Sannan Guds Lazarum sig bevijsar.
Sα sem Guds Sacrament med Sooma brwkar,
Sinni þurfandi Saal sælilega þiwkar.

10. Kinntu mier hvad Kyrkia þijdir?
Pad er heilagt Hws sem Helgan Guds prijdir.
Kyrkia heitir Bæna-Hws Christs Dijrkinga,
Eda vijgt Herbergi ad tala umm Gud og sijngia.
Kyrios i Grisku Maali er Drottinn Dijrdlegur,
Guds Hws af Gudi sialfum Gloseran dregur.

11. Hvad merkir Kor, þar Christs er Alltari?
J Saungvijgdum Pasti sijngiandi Skari.

12. Hvad er Alltari med sijnum Sooma?
Pad er gofug Stoo Guds Helgidooma.
A Alltari voru Offur logd adur til forna,
Og kveikt upp Reikelsi Kvolld og Morgna.
Enn nu er þad Andlegt Bord Andlegrar Fædu,
Par Kiennimenn tilreida Christi Kvolld-Snædu.

13. Pvi eru lijfleg sett Lioos a Alltari?
So Helgidooms Prijdinn sie þvi hæleitari.
Su Ceremonia er Svipur Guds Dijrdar.
Og dijrt Heilla Merki Drottins Hiardar.
Sialfur Gud byr i sijnum Helgidoomi,
Eilijft Lioos er hans Andlitis Soomi.

Lioosin

Lioomandi Gud nefuist Liooßins Fadir,
Liooßins Børn eru hans Lijdir kalladir.
JEsus er Lijf og Lioos lifandi Mana,
Sem uppran og ofan kom af Hædum Himnana.
Kierti er af tveim Hlutum Kveik og Tolki,
Par œ logi Lioos, sem lijsir Foolki.
Pad klaara Kyrkiu Lioos, Christur blessadur,
Ein med tve mur Natturum er Gud og Madur.
Minir oß Messu Lioos œ Mandæd skiæra,
Ad vondum Verkin gooþ, sem vor er Æra.
Kiennir oß Kyrkiu-Lioos kveikt œ Alltari,
Ad Lucka vor Lijf og Trw, leikur œ Skari.

14. Hvad þijda Klædi þau Hokull og Serkur, sem um Messu-Tijma i klædist Klerkur?

Mark og Einkienni er Messunar Skrwdi,
Sœ honum klædist, er Christs Sendibodi.
Eins og Guds Eingill sast œ Paaska-Degi,
Hvijtklæddur i Stein-Prooni hægrameigin.
Einig eru Upptok þess i elldra Testamenti,
Tignar-Klædi bar sœ i Tialldbwd þienti.
Arons Prests Skrwdi ærin var Bloomi,
Ad Guds Skipan þa han gieck i Helgidoomi.

15. Hvar fyrir er Kluckum hrijngt til Messu?

Gud er Frum-Krodull fyrir Verki þessu.
A Sinai Fialli so var til fordum,
Apur en Himna Gud hreifdi þar Ordum.

Hvell Baasunu Hlivod hañ liet þar klijngia,
Par af er Sidur sa til Saungs ad hrijngia.
So tijdt sem Maalmurin fyrir Messu giellur,
Teiknast oss Dooms-Dags Hliodmurin hvellur.

16. Seig mier hvad Messañ er i Merking sinni?

Heilog Pioonustugiørd i helgu Jñi.

17. Hermdu mier, hver er þar helldst ad Pienari?

Sa sem er skrijddur fyrir Stiæru Altari.

18. Hvad giorir sa-Pioon þegar hann messar?

Hañ afleysir, predikar, bidur og blessar.
J Vatns-Fonti skijrir vitur Saungvari,
Deilir wt Braud og Vijn, vid Drottins Altari.

19. Er margt ad giora i Messu Embættinu?

Sis Verk, sem nu voru sogd oll i einu.

20. Er margt sungid i Messu veglegri?

Helgir Saungvar Fimtan hvor odrum fegri.

21. Hvad heita Saungvar þeir, seig mier hid rietta, eg helld Vijsdooms Ment ad vita þetta?

Upphaf Messu er fyrst Jñgaungu Psalmur,
Seingid er til Kyrkiu og giellur þa Maalmur.
Par næst er Fridar-Boon frañflutt i Messu,

Kyrie

Kyrie er Upphaf og Koorsteine þessu.
Þa kiemur Eingla Saungur af Presti hafiñ,
Og Dijrd sie Gudi i Upphædum giefiñ.
Þa er Messu Bæn i Heyranda Hlioode,
Eftir Gabriels Ord søgd til Søfnude.
Þar nærst Postula Maal Pistill toonadur,
Og Haleluja Vers, sem Hunnana gledur,
Þar nærst Himna-Saungs Filgiañ søgur,
Seqventian, sem sætañ Seim dregur.
Þa er Gudspiallsins gledelegur Roomur,
Og Credo, sem jaatar Christiñdoomur.
Vers eftir Predikun med Soon sætum,
Helgunar edla Ord undir sijnum Rootum.
Sacramentis Psalmur O-vandur,
Sungiñ medañ Utdeyling yfirstendur.
Þa er Packlætis Boon byriud af Presti,
Sijdañ Blessunar Ord, sa Sermoniñ besti.
Utgaungu Psalmuriñ endar helga Messu,
Himnest er Skiemtan ad hlijda þessu.
Aller i Søfnudi eiga þessa Saungva,
Yfirhafa þar til wr Kyrkiu gaanga.
Þeir med Vørum laagt, sem vantar Saung-Roma, so Kyrkiañ med Kornum samsijnge Amen.

22. Er nu þetta alltijd sungid hid sama?
Ney; Þvi ad sitt Maal heyrir hvørium Tijma.
Adventu, Joolinn, ad Kyndil-Messu,
Lønga-Fasta og Paaskar lica ofs þa Vissu.
Uppstiguingar-Dagur og Hvijtasuña,

Prest-

Preñingar Hœtijd og þadan til Adventuñar,
Tijmar Kyrkiu-Arsins med Terminum þessum,
So sier skifta og lijka Saungvar i Messum.

23. Flytiast margir Sermonar fram i Guds Hwsi?

Eg vil þa telia upp so ur Spurning leysi:
Fyrsti á Sæti þvi, sem Foolk vid skriftast,
Prijr á Predikunar-Stool, og þeir so skiftast.
Amiñing til Bœnar er þeirra hiñ fyrsti,
Gudspialls Utlegging añar sa nærsti.
Almeñileg Bœna-giörd, er Pridia Ræda,
Pa Predikun endast, sw Foolkid á ad fræda.
Fimta er Amiñing fyrir Guds Altari,
Adur eñ bergir Jñar-Gaungu Skari.
Siötti vid Kyrkiu-Dyr, þa Konur iñganga,
Eftir siñ Barn-Burd og Utisiodu langa.
Siöunde vid Koor-Dyr, þa saman skal Hioon vijgia, Attundi þa afleyst er opiñberlega.
Niundi vid Fontiñ, þa fögur Vatns-Skirnin Handterud er, og helgud Gudi Barniñ.

24. Ad Upphafi spyr eg Arsins Kyrkiuñar?

Pad er fyrsti Suñudagur Joola-Fostuñar.

25. Hvad er þa i fyrstu fram sett til Menta?

Prefolld Herrañs heilog Adventa.

26. Hvad er a Jooladag helst lagt i Miñi?

Marlu

Mariu Sonar Fæding af Moodur sinni.
A Atta-Dag af Drottins Umskurdar Saare,
Og Nafnenu JEsu med Nija-Are.
Opinberunar Hatijd heitir Prettandi,
Pa komu Vitringar ur Austur-Landi.
Maria a Kindil-Messu kom i Musteri,
Simeon fann Christ bar, so sem hann æ kiori.
A Fostugaanas Sunnudag, so hlioodar Kienning;
Vid Skirn Christi var heilog Prenning.
A Skirdag er framsett sw Kyrkiu Rada,
Hvorneñ Menn Holld og Blood Herrans snæda.
A Lannga-Friadag er lesin Passia,
Pad er Herrans Pijningar heil Historia.

27. Hvad er a Paaskadegi predikad Lijdum?

Af Sælldar Christi Upprisu Sigri frijdum.

28. Hvad er a Uppstigningar-Dag haft til Kienningar?

Dijrdar Upphafning Drottins Uppstigningar.

29. Hvor er Lærdoomur a Hvijtasunu kiendur?

Um helgann Anda, sem af Hædum var sendur.

30. Enn a Trinitatis Tignar-Degi hreinum?

Pa er af Gudi sagt Prenum og Einum.

31. Hvor eru a Joons-Messu framsett Frædi?

Um̃ Fæding Johañis og Fódi hañs Lof-Kvædi.

32. Eñ a Vitiunar-Dag Mariu Guds Moodur?

Hebrons Samkoma og heñar dijr Odur.

33. Hvilijk er a Michaelis Messu Musteris Ræda?

Um̃ Einglana og Ung-Barna Edlid gooda.

34. Eñ a Allra Heilagra Messu Degi mætum?

Seigist þa af Utvalldra Sælldar-Hag sætum.

35. Hvornuñ er þier mogulegt ad miñast Prests Kieñing?

Ef eg Predikunar athuga Preñing.
Fyrst Læring þa, sem lætur upp hid saña,
Hvar a sig sesiir heilög Trw Maña.
Añad er Aminiñg öllum til Betrunar,
sem varar vid Jllu, so verdi ei til Hindrunar.
Þridia er Huggun sæt, i Sorg hverskonar,
sem glædir upp Gied Mañs til goodrar Vonar.

36. Attu margt ad giöra þa til Kyrkiu kiemur?

Þad er iñifalid i Atvikum Þremur.
Fyrst kiem eg i Bæna-Hws ad bidia med ödrum,
Saaluhiaalpar siaalfum mier og sam-Christnum Brædrum.
Þar nærst ad hyggnast og hlijda Kieñinguñi,
Þridia lage ad þacka Gudi med Rödd og Muñi.

Hier

Hier ad auki a eg a tilsettum Tijmum,
Ad giora mig lijkan Guds Kyrkiu Limum.
Fyrir Gudi og Prestinum grætandi skriftast,
So eg meigi hvervetna huggast og tiptast.
Hier næst ad vera i helgu Samneiti,
Guds Sonar Holds og Bloods med Gledi og Packlæti.

37. Ecki er en ad ollu spurt, æ vil eg hlijda: Hvad mun Skriftargangurin hafa ad þijda?

Han merkir Jatning Hiarta og Muns Prena,
J fyrstu þar Sorgfullir Syndir vidurkiena.
Og kiemur su Hiarta-Sorg af hørdu Løgmæli,
Sem Synda Peckingar sannur er Skooli.
Trwar Jatan þar næst i Skriftargangi skiedr,
þvi Synd-framda Samvitsku Gudspiallid gledr.
Hlijdnis Jatan þridia heiter i Skriftargangi,
Par godri Lifnadar Boot Gudi losar Meingi.

38. Veitstu hvad gott þad er Gudi ad jata, dijrmætt og heilsusamt, Dicfli afneita?

Pad mæ kalla Trwlofun og Trygdar Sattmala, sem vid Gud sin i Skijrn giordi hvør Saala.

39. Hvad er Guds Stoormerki, sem hvør einn jatar?

Øll Skickan su, sem han vill vera lata.
Pad eru øll hans Løg og himnesk Riettindi,

sem bioda hvad Riett er, eñ baña Ranginde.
Pad er lijka Guds Rad i Gudspialls Sañindum, sem neitar sig vilia nockur deye i Syndum.
Kallanar Christiñdooms Kongleg Regla,
Og Sacramentiñ bædi, er soddañ iñsigla.

40. Hvad kallar þu Satans Verk og Vilia?

Synd og Glotun Mañs, so er þad ad skilia.

41. Þvi Offrar þu Aflausnar af Presti, þar hañ er lijka brotligr og hefr sijna Bresti?

Pad giörir hañs Postulegt Prests-Embætti,
JEsus þa fordum i siñ Stad setti.
Pa Prestur afleysir med Yfirlegging Handa talar hañ ei siñ Ord, helldur Heilags Anda.
J Jesu Nafni vil eg vera af Syndum leystur,
Eñ ecki siaalfs þess, sem frañflitur Lestur.

42. Hvorniñ kann Aflausn Prests þier ad hrijna?

Guds Ande giörir þad fyrir gooda Trw mijna.
Kraftur Christi Bloods kañ mig ad hreinsa,
Og alla trwada, af ollum Saalar Vansa.
Ad Gienfvorum þijnum giediast vel Heyrn miñi,
Verdi þier Vinnr eftir værnri Trw þiñi.

Epilogus.

Hier nærst vil eg i Skilnad skila Eyrindi, Frelsarans, sem til þijn med Fridar Bod mig sendi.
Ef Legate Kongs ad þier leita særi,

Og

Og hans Tignar nædugt Bref til þiju bæri.
Og væri hans Majestatis Mandat har inni,
Ad þu skylldir i Barm stinga Bref Perlu sinni.
Og læra fyrir utan Letur sem ꝏ stæde,
Og Tisu Ar blijfa vid brefud Heilrædi.
Pa skylldi han unna þier af Rijki sijnu,
Til Eru þar og Upphelldis Ætterni þijnu.
Mundir þu i Brefsins Innihalldi þig æsa,
Og Legatann einnig i Heidri hafa.
Nu er Biblian Bref Kongsins hædsta,
Hans Naadar Sendiboda halltu þijna Presta.
Mundu þvi, Barn/korn, þa i Guds Hws geingr,
Herrans Ord er þier himneskur Feingur.
Athuga þu Predikunar Prestsins Uppqvædi, og
vittu hvar pad samhliodar vid þijn Barna Frædi
Ad Gudspialls Innihalldi gꝏ sem þu gietur,
Og hvad marga Puncta Presturinn framsetur.
Festu i Minni þijnu fögur Heilrædi,
Lijkingar sieu þar sem lifandi Frædi.
Af Huggunar Ummælum haf Saalar Gledi,
Sit þu undir Predikun med goodu Giedi.
Laatlu good Dæmi til goods þig upphvetia,
Enn illra vond Afdrif, frꝏ illu þig letia.
Vertu ecki gaalaus þa Guds Ord þu hlijdir,
Nie flootur i burt, so ei Blessunar bijdir.
Geim þu so Prests Ord, sem Guds Munnur segdi,
athuga hans Raad gođ, sem Engill Guds legdi,
Pui ollum Mønnum verdur eftir Trw sinni,
Gott er ad giora vel og gott leggia i Minni.

Kiñtu þier utañ-Bookar Koor-Saungiñ væna,
Amen seigdu til allra Kyrkiu Bæna.
Hvørtijder skalltu i Hiarþrding hafa;
Gladur þa Gud þiñ i Guds Hwsi lofa.
Gud mun þier Kyrkiu Sookn so goodu launa,
Ending munt sæla faa allra þiña Rauna.
Hreppa muntu Verü i Himnaña Rijki;
Þina Guds Utvalldra verdur þu Lijki.
Messu Spurninga Pulañ sw þarna,
Kved eg meigi heita KYRKJU VIT VARna.

Berg-Maal.

MunH. Gud marga til Doomsins kalla? Alla.
Eru allir trwadir a þeim Deigi? Eigi.
Er nockur sialfkrafa saklaus feingiñ? Eingiñ.
Hvorniñ geingur þeim er Heimiñ villa? Illa.
Hvad er þad, sem Herrañ þeim sendir? Endir.
Hvad heyra þeir so saarlega sijte? ite,
Hvar mun þiñ reidast Rwm ad Kveldi? i Elldi.
Nær komast þeir ur Kvøl margfalldre? Alldrei
Hvilijkt heyrist hia þeim Hroopid? Opid.
Gud lati þangad fara faa Meñ! Amen.
Hvør eru Laun siñ Gud vill froomum færa? Æra.
Er þeim þa [illegible]iñ eilijf Vita? - - ita.
Hvad giefa þeir þa i Herrañs Hendur? Ondu.
Hvad munu þeir þa i Fagnudi segia? Eja.
Hallda þeir leingi þad Sælu Sætid? Ætijd.
Hvør verdur Endir a þvi Geingi? Eingiñ.
Gud veit eg þeir lofa þar þrævallt? Avallt.

Gud giefi oss ad vera heim þo hiaa! - - Dyraa.
Gud giefi oss ad siaa þar þa Meñ! - Amen.

Registur.

Psalma og Kvæda, sem finnast i þessu Kveri.

A.

P.

Registur,

Nockra andlegra Lioodmæla, er Sal. Sr. Hallgrijmi Peturss. eru eignud, mz þeirra Versa Talï.

B.

C.

D.

E.

R.

S.

V. U.

Þ.

Morgun og Kvolld-Vers.

Gief

Gief þu mier Drottin goodan Dag, greid m B.
Nætur-Tijman sem nærri er, naadugan g eg hl.
J Naadar Nafni þijnu nu vil eg kladast JEsus.
J Naadar Nafni þijnu, nu vil eg hvijlast Jesus.
Nu vakna eg i Nafni þijn, Naudhiaalparenn
Naadugi Gud i N. þijn, nu vil eg Hvildir taka
Nætur-Tijman sem nærri er, naadugan gief eg
hlivoti
O Herra JEsu hiaa mier vert i hørdum Deyd
(Aubloris-Vers)

Eftirfilgiandi innsendt af Profastinum Sr.
P. P. S.

HEims Alldar Hofud Skaallda,
Homerus Griske roomast:
Villdasta Vallands Jonnar,
Vergilius umbergis:
Olldum aa Jsa-Velldi,
Yrkir HALLGRJMUR, Kyrkiu-
Gilldasti Gullin-Balldur,
Gietinn ab Hroodrar Metum.
Himin-Stef hans uppkomin,
Haaleit aa voru Maali,
Samin um Sorgar-Lijma
Sædis All-Manna Grædirs,
Framast i Landi siooma,

Løgud, Undrunar fogur.
Naumast kann neinn i Heimi
Nijtari Saung ad lijta.
Allmerk hanns oñur Spiollinn
Ed hinni somu blæda,
Gull-legri Saafu Snilli,
Glæst, og And-Varma stærstum,
Hollustu Raadinn Heilla,
Hundrudum samann pundud
Fylla þann Flock med ollu
Frijdindis Orda Smijdi.
Kvæda Skaalld Lista lidugt
Lijka siest hinn Andrijki;
Hodur Forn-Allda Frædis,
Fañ þad vel Þormoods Annall:
Skodunar Merkid stræda,
Skatt ber hanns Alldar-Hættur,
Raadgaatu Vers og vijda,
Vand-setud hier i Landi.
Maktar Skaalld miog var riktad,
Maktar Þioon Zions Vaktar,
Maktar Andaña Mektir,
Maktar Kienningu hrakti,

Mektug hanns Mælska þookti,
Mektugar Stefs Atektir,
Mektug Bænar Maal diktud,
Mektugar Hyggiu Spektir.
Vel sie Haalærdum Hoolum,
Hoola-Stiptis, og Skoola,
Felags Herrum forsiaalu,
Fiol-þreid hanns Mærdar-Skioliñ,
Til þricks ad veida og velia,
Valinn, so morgum ali,
Heilaga Sinnis Sælu,
Sool medann ornar Boolum.
Heidur Guds, Hefd og Dæadir,
Hroodur Islendra Lioodi.
Frædendur, Klerkar friidir,
Fliood og Menn vorrar Þioodar,
Kvede, Siingi, Lof lade,
Lood, Elldar, Votn og Hrioodur,
Ydie siin Undir-Kvædi,
Odar so dafni Groodiñ.

* * * * *

